

တန်ခိုးထက်ပိုက်သည့်

အိမ်ထောင်ရေး

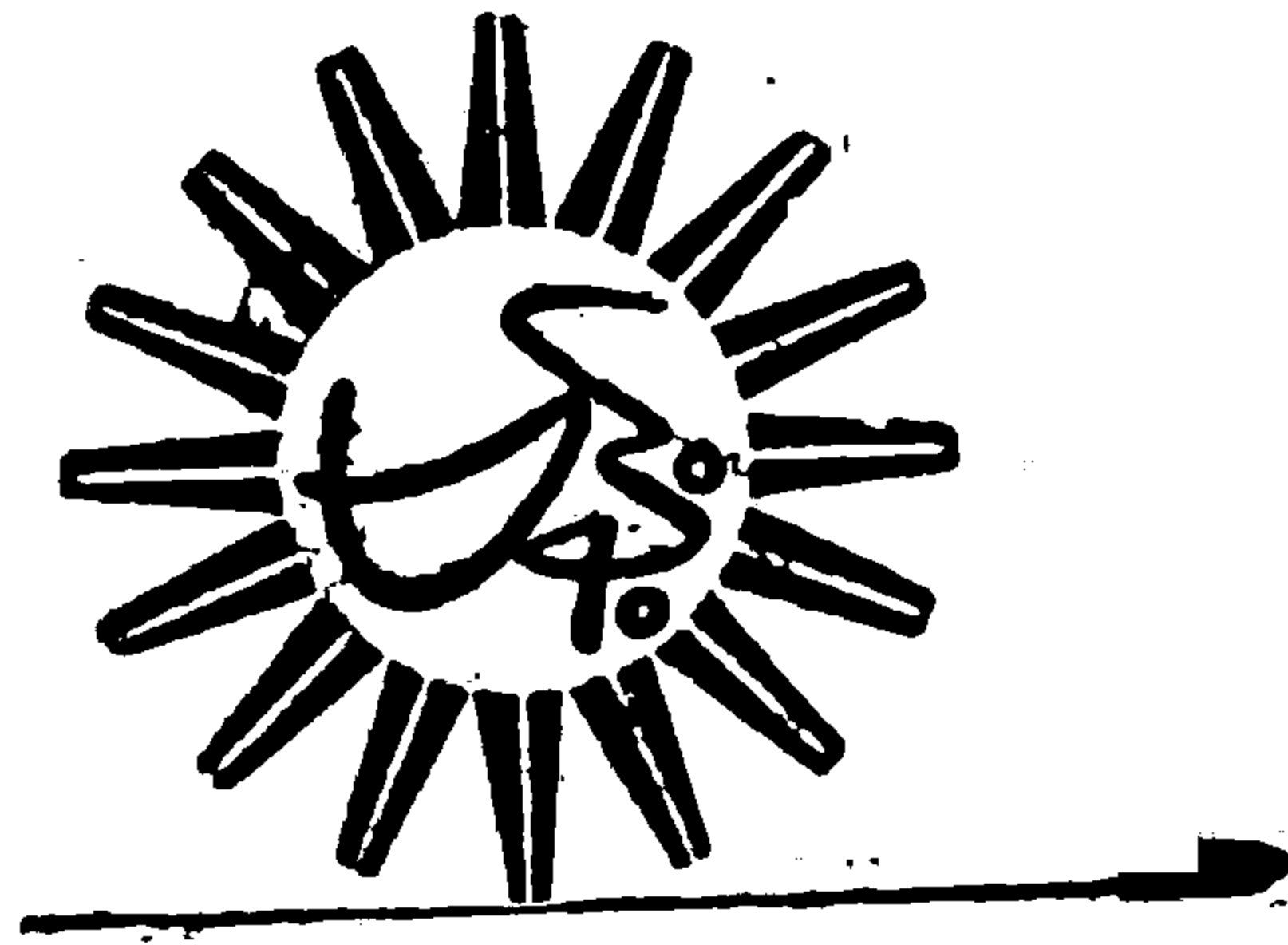
ပုထိုးစိပ်ရည်

သမထူးအောင်မြင်

၁၄၅၄၈

ပြည်လုံးကျွတ်ဖြန့်ချိရေး

စာအုပ်

ပန်းစာအုပ်

အမှတ် ၁၉၃ (က/၁)၊ ၃၃ လမ်း
ရန်ကင်းမြို့

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာနယ်ဇင်းများနှာဖူးပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုအမှတ် (၇၄)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၁၂၂၇)

စက်တင်ဘာလ၊ ၁၉၈၀ ခု

ဒုတိယအကြိမ်

အုပ်ရေ ၂၀၀၀

အဖုံးရိုက်၊ လွတ်လပ်ရေး

စာအုပ်ချုပ်၊ စုပေါင်း၊ ၃၂လမ်း

တန်ဖိုး ၁၂ ကျပ်

ဦးမောင်မောင်လွင် (၀၂၃၅၀) ကဝိရတနာပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်
၅၀၄၊ လမ်း ၃၀၊ ရန်ကုန်မြို့ မှ ပုံနှိပ်၍၊ ဦးအုန်းညွန့်
မြတ်စာပေ (မြဲ ၀၁၃၇၅) အမှတ် ၅၄၊ ၉၄-လမ်း၊
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့ က ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

၁။ စာရေးသူ၏ အမှာ	၁၀
၂။ ပုတီးသမိုင်း	၁၃
၃။ ပုတီး၏ အကျိုး	၁၇
၄။ ပုတီးစိပ်ခြင်း	၂၇
၅။ ပုတီး ၃ လုံးစိပ်ခြင်း	၂၈
၆။ (၁၀၈)ပုတီးအကြောင်း	၂၉
၇။ ပုတီးစိပ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး	၃၂
၈။ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြခြင်း	၃၈
၉။ ဘုရားကန်တော့ရန်	၄၀
၁၀။ ဘုရားကန်တော့ပြီး ခန္ဓာကိုယ်လှူဒါန်းရန်	၄၁
၁၁။ ခန္ဓာကိုယ်လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းပတ္တနာပြုရန်....	၄၂
၁၂။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကန်တော့ရန်	၄၄
၁၃။ အရဟံဂုဏ်တော်နှလုံးသွင်းရန်	၄၆
၁၄။ သမထဝိပဿနာတို့၏ ရှေးဦးစွာ အားထုတ် အပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စသဗ္ဗတ္ထကမမ္ဗဋ္ဌာန်းအစဉ်ကို ပြခြင်း	၄၉

၁၅။	မေတ္တာပို့ရန် အစီအစဉ်	၅၀
၁၆။	၅၂၈ အစီအစဉ်မာတိကာများ	၅၀
၁၇။	၅၂၈ သွယ်သောမေတ္တာပို့ သပုံ ပို့ သနည်း	၅၄
၁၈။	ဩဓိသ၊ အနောဓိသမေတ္တာပို့ သရန်နည်း	၅၅
၁၉။	ဒိသာဖရဏမေတ္တာပို့ သရန်	၅၇
၂၀။	ထိုင်ပုံထိုင်နည်း	၅၉
၂၁။	ပုတီးစိပ်အားထုတ်ရာ၌ လိုအပ်သောအချိန်	၆၀
၂၂။	“မဟာဇေယသိဒ္ဓိကာမဒဒမာလိနိ” သုဂတော ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း	၆၃
၂၃။	၉ ဌာန ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ်	၆၈
၂၄။	၉ ဌာနဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်နည်း	၈၆
၂၅။	ပရိကံပြု ကန်တော့ခန်းနှင့် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း	၈၉
၂၆။	မိမိခန္ဓာကိုယ် လှူဒါန်းခြင်း	၉၂
၂၇။	မေတ္တာတော်ကို ခံယူခြင်း	၉၃
၂၈။	မေတ္တာပို့နှင့် အမျှပေးဝေခြင်း	၉၅
၂၉။	ခန္ဓာငါးပါး အနိစ္စ ပုတီးစိပ်	၁၀၁
၃၀။	ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခ ပုတီးစိပ်	၁၁၂
၃၁။	ခန္ဓာငါးပါး အနတ္တ ပုတီးစိပ်	၁၀၃
၃၂။	ဝိပဿနာ ဂါထာကြီးများ အနိစ္စပုတီးစိပ် ဂါထာပါဠိ အနက်	၁၀၄
၃၃။	ဒုက္ခပုတီးစိပ် ဂါထာပါဠိ အနက်	၁၀၆
၃၄။	အနတ္တပုတီးစိပ်ဂါထာပါဠိအနက်	၁၀၈
၃၅။	ပိဋကတ်သုံးပုံ ဘုရားရှိခိုးကြီး	၁၁၀
၃၆။	ပိဋကတ်သုံးပုံ ဘုရားရှိခိုးကြီး အနက်	၁၁၂

- ၃၇။ ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအမြဲ
မပြတ် ပုတီးစိပ်တော်မူသော မဟာ သရဏဂု
တော်ကြီး
- ၃၈။ ဂုဏ်တော် ၉ ပါးတို့၏ အဓိပ္ပာယ် အကျဉ်း
- ၃၉။ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအကျိုးပွားတိုး
ရာမှန် ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်နည်း နိဿရည်း
အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာတမ်း
- ၄၀။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကြီးများ တရားရှစ်
နဝင်းကိုက်
- ၄၁။ ဂုဏ်တော် ကိုးပါး အနုလုံပဋိလုံ စိပ်နည်း
- ၄၂။ ဂုဏ်တော် ကွန်ချာကြီး တရားရှစ် နဝင်းကိုက်
ပုတီးစိပ်နည်း
- ၄၃။ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်၏ သိကောင်းစရာများ
- ၄၄။ အတုမဲ့ တန်ခိုးတော်ထင်ပေါလာခြင်း
- ၄၅။ ထူးခြားချက်များ
- ၄၆။ ၂၄-ပစ္စည်းပဋ္ဌာန်းအနုလုံပဋိလုံပုတီးစိပ်နည်း
- ၄၇။ ပဋ္ဌာန်းကွန်ချာကြီး တရားရှစ် နဝင်းကိုက်
ပုတီးစိပ်နည်း
- ၄၈။ သရဏဂု သုံးပါး ပုတီးစိပ်နည်း
- ၄၉။ စ ဓ ဗ ဝ စမ ဆုတောင်းပါဠိ ပုတီးစိပ်နည်း
- ၅၀။ ဆရာတော် ဒေဝိန္ဒကုယ်တော်ကြီး အပြုသရဇ္ဈာယ်
သော ဂါထာ ပုတီးစိပ်နည်း
- ၅၁။ ပဋ္ဌမံ ဂါထာတော်ကြီး
- ၅၂။ မနောမယံ ဣစ္ဆာသယံဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း....

- ၅၃။ အောင်စကြာ ဆုတောင်း ဂါထာပါဠိ
ပုတီးစိပ်နည်း ၁၆၈
- ၅၄။ ဘုရားရှိခိုး၍ ရွတ်ဖတ်တော်မူသော ဥပါဒ်-
အန္တရာယ်အကွယ်အကာ (စက်ပရိတ်တော်ကြီး).... ၁၆၉
- ၅၅။ သတ္တဌာန ဘုရားရှိခိုး ၁၇၅
- ၅၆။ ဘုရားငါးဆူ အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာတော် ၁၇၈
- ၅၇။ ယက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိ ၁၈၃
- ၅၈။ ယက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် အမြဲရွတ်ဖတ်
တော်မူသော သမ္မုဒ္ဓေကြီး ၁၈၉
- ၅၉။ ယက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ဦးဩဘာသ၏
သိဒ္ဓါဒအောင် ပုတီးစိပ်နည်း ၁၉၀
- ၆၀။ ယက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ
အမြဲရွတ်ဆိုသော သမ္မုဒ္ဓေ ၁၉၁
- ၆၁။ အောင်မြင်ရှမ်းပါးအချုပ်ဂါထာ ၁၉၅
- ၆၂။ အရဟံဂုဏ်တော်ကိုးပါးကွန်ချာကြီး ၁၉၉
- ၆၃။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကြီး တရားရှစ်နဝင်း
ပုတီးစိပ်နည်း ၂၀၃
- ၆၄။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ရှိခိုးဆုတောင်း
ပုတီးစိပ်နည်း ၂၁၁
- ၆၅။ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါးရှိခိုး
ဆုတောင်းပုတီးစိပ်နည်း ၂၁၅
- ၆၆။ သံသရာဂုဏ်တော်ကိုးပါး ရှိခိုး
ဆုတောင်းပုတီးစိပ်နည်း ၂၁၉

တန်ခိုးထက်မြက်သည်

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

(သမထ)ဦးအောင်မြတ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊
သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံး
ပါးတို့ကို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်
ဖူးမြော်ကန်တော့ပါ၏။

အနန္တဂိုဏ်းဝင် ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါး ဖြစ်
ကြကုန်သော မွေးမိခင် ဖခင်တို့နှင့် ကျေးဇူး
ရှင် ဆရာသခင် သူတော်စင်၊ သူတော်မြတ်၊
ပါရမီရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များအား ရိုသေ
စွာ ရှိခိုးပူဇော် ကန်တော့ပါ၏။

(သမထ) ဦးအောင်မြတ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

စာရေးသူ၏အမှာ

“တန်ခိုးထက်မြက်သည့်ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း” စာအုပ်ပြုစုရန် ရည်ရွယ်သည်မှာ ကြာညောင်စောင်းသော်လည်းအထမမြောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းမူ ဤစာအုပ် ပြုစုရေးသားရာတွင် ရှေးပညာရှိ ကဝိဆရာကြီးများ ရေးသားသော စာအုပ်ပေါ်ကို မှီငြမ်း၍ ရေးသားလိုသောဆန္ဒကြောင့်၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များကိုနှစ်ရှည်လများ စုဆောင်းနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်ခြင်းသည် သမထယံာန်ကအားထုတ်သော သူများသာဟု လူသိ များခဲ့ပါသည်။ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံသော သူများအဖို့ ပုတီးစိပ်ရန်မလိုဟု စွဲမှတ်ခြင်းကို ‘လယ်တီဆရာတော်ဘုရား’ ရေးသားသောကျမ်းမှ ဝိပဿနာပုတီးစိပ် ဂါထာတော်များ ကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။

[၁၂]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ဤစာအုပ်ရေးသားခြင်း ရည်ရွယ်ချက်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သာသနာတော်ကို(၇) ရက်သားသမီး များပို့မိလေးနက်ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာ တော်ကြီး ရောင်ဝါနေသို့ ထွန်းလင်းစေရန် လေးနက်ရွတ်ဆို ပွားများကြရာ (၇) ရက်သား သမီးတို့ ရတနာသုံးပါးကိုမမေ့မလျော့ဘဲ ဘေး ရန်အန္တရာယ်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ စေရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုရာ၌ စာရေးသူ ကိုယ်ပိုင်အသိဖြင့် ရေးသားခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ ရဟန်းဆရာတော်၊ လူဆရာများရေးသားသော ကျမ်းအစောင်စောင်များမှ ဇာတ်နုတ်ဖော်ပြ ရေးသားကြောင်း ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

(သမထ)ဦးအောင်မြတ်

ပုတီးသမိုင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၊ ဘရင်ဂျီဘာသာ၊ မိုဟာမက်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာ စသည်ဖြင့် ဘာသာတိုင်း ဘာသာတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်း၊ ပုတီးကို တွေ့ဖူး မြင်ဖူး အသုံးပြုဖူးကြသော်လည်း ပုတီး၏ အကြောင်းကိုကား သိရှိနားလည်သူ သတိပြုမိသူ အလွန်နည်းပါးကြပေသည်။

လူအချို့ တို့ကား-ဘုရားမှာ ပုတီးရှိသလား၊ သူရားသည် ပုတီးစိပ်သလား၊ ပုတီးစိပ်ရန် ဘုရားက ဟောခဲ့သလား၊ ပုတီးစိပ်ရန် ပိဋကတ်တော်စာ ညွှန်ကြားသလား၊ မည်သည့် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာများတွင် လာရှိသနည်း၊ စသည်ဖြင့် ရှည်ရှည်လျားလျား ပြောကြား မေးမြန်းတတ်ကြလေသည်။

ပုတီးအကြောင်း ပုတီးစိပ်ကြောင်းကို စင်စစ်အားဖြင့် မည်သည့် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာများတွင်မျှ မတွေ့မြင်ခဲ့မိပေ။ သို့ရာတွင် သာဝကများတို့အား ပစ္စည်း လေးပါးတို့၌ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍ သုံးစွဲရန်ကိုကား မှာကြား ဆုံးမခွင့် ပြုတော်မူသည်ကို တွေ့မြင်သိရှိရပေသည်။

ပုထုဇန်ရဟန်းတို့မှာကား ပစ္စဝက္ခေဏာဆင်ခြင်ရာတွင် သတိ သမ္မောဟရိသောကြောင့် ဘယ်နှစ်ခေါက်ရပြီ၊ ဘယ်ပစ္စည်းကို ဆင်ခြင်ပြီးပြီစသည်ဖြင့် မှတ်မိနိုင်ရန် အဋ္ဌဏထာသံဂါယနာတင် ဆရာတို့က ထားခဲ့ဟန် ရှိလေသည်။ ဘုရားရဟန္တာ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ စသည်တို့မှာကား သတိသမ္မောဟမရိသောကြောင့် ပုတီး ဆောင်ရန် လိုအပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ရှေးခေတ်လူတို့သည် အရိုးကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းဖြစ် ပစ္စဝေက္ခေဏာ လည်း ဆင်ခြင်သတိရစေခြင်းငှာ ခွေးရိုး၊ နွားရိုး၊ ဆိတ်ရိုး၊ ကျွဲရိုး၊ ဆင်ရိုး၊ ဆင်စွယ်၊ ကျွဲချို၊ နွားချို စသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ အရိုး၊ အစွယ်၊ ဦးချို စသည်တို့ဖြင့် ပုတီးများကို ပြုလုပ် ကိုင်ဆောင်ကြ လေသည်။

တောရပ်များ၌ကား ကြိတ်သီး၊ ကြိမ်သီး၊ ပေသီး၊ ဗုဒ္ဓသရဏ သီး၊ ဗောဓိသီး စသည်တို့ကို ပုတီးပြုလုပ်စီမံ၍ ကိုင်ဆောင်သုံးစွဲ ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရလေသည်။

ယခုခေတ်—ဥစ္စာနေ ကုလုံပြည်စုံသူတို့ကား ကျောက်စိမ်း၊ ပယင်း၊ ပုလဲ၊ ဆင်စွယ်၊ ကျောက်အုန်း၊ ဖန် စသည်တို့ကိုပုတ်ခံစီမံ ပြုလုပ်၍ ပုတီးအဖြစ် ကိုင်ဆောင်သုံးစွဲကြလေသည်။

စိပ်ပုတီးကို ကိုင်ဆောင်သုံးစွဲသူတို့သည် မိမိတို့ရည်ရွယ်ချက် စိတ်ဆန္ဒအမျိုးမျိုးရှိကြသည့်အားလျော်စွာ စိပ်ပုတီး၏ ပုတီးလုံး ရေကို စီမံကန့်သတ်ရာ၌လည်း တဦးနှင့်တဦးမတူ၊ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ကွဲပြားကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

[၁၅]

ရှေးဆရာတော်ကြီးများရေးသည့် ဆပညာသ ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်၊
အဋ္ဌဝိသတိဓမ္မဂုဏ်၊ စတုဝိသတိသံဃာဂုဏ်၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မဿလက္ခဏာ၊
ဟု ပုတီး၏ လက္ခဏာကို မိန့်ဆိုချက်အရ—

အချို့သောသူတို့ကား ဘုရားဂုဏ်တော် ၅၆ ပါး၊ တရား
ဂုဏ်တော် ၂၇ ပါး၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၂၄ ပါးဖြင့် ပေါင်း—
ဂုဏ်တော် ၁၀၇ ပါးကို ရည်စူး၍လည်းကောင်း—

တနည်း ဘုရားဂုဏ်တော် ၄၇ ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ၃၇ ပါး၊
သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၂၂ ပါး အားဖြင့် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်
၁၀၇ ပါးကိုရည်စူး၍၎င်း၊ အချို့ကလည်း ပုတီး ၁၀၇ လုံးထား
ကြဟန် လက္ခဏာရှိပါသည်။

လောကီနည်းဖြင့်ကား ဂြိုဟ်သက် ၁၀၇ ကိုသော်၎င်း၊ သတ္တ
ဗိသနက္ခတ် ၁၀၇ နှောင်းကိုသော်၎င်း၊ တြင်းကြေ နှောင်းကြေ
မန္တာန်မန္တားစုတ်ကြရန်အလို့ငှာ ၁၀၇ လုံး ထားကြသည်ကို
လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အချို့တို့မှာကား အာဝေဏိကဂုဏ်တော် ၁၇ ပါးကိုရည်၍
၁၇ လုံး။ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး၊
သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉ ပါးတို့ကို ပေါင်း၍ ဂုဏ်တော် ၂၄ ပါး
အားရည်ညွှန်း၍ ပုတီး ၂၄ လုံး၊ ဒုတ္တိံ သကာယ ၃၂ ကောဋ္ဌာသ

[၁၆]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ကို ရည်၍ ပုတီးလုံး ၃၂ လုံး။ ဘောလေးဆယ် ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀
ကို ရည်၍ ပုတီး ၄၀ အားဖြင့် အမျိုးမျိုး မိမိတို့စိတ်သန်ရာ
ထားရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရယေသည်။

ပုတီး၏ အကျိုး

ဟတ္ထေ သီသေ ဂီဝါ မုခေ
ဂေဟေစ လဂ္ဂိတော နုရော၊
ကပ္ပံ သဘသဟဿံ
ဒုဂ္ဂတိံ နုသော ဝဇ္ဇတိ၊

(ခုဒ္ဒကနိပါတ်)

ပုတီးကိုစိပ်သည်ဖြစ်စေ၊ မစိပ်သည်ဖြစ်စေ မည်သူမည်ဝါမဆို ဦးခေါင်းလည်ပင်းမျက်နှာအိမ်မိုး စသည်တို့၌ထား၍ ကိုးကွယ် သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူသည် ကမ္ဘာတသိန်းတိုင် အပါယ်မလားရာ— ဟူ၍ ဆိုထားလေသည်။

ရှေးဆရာတော်ကြီးများရေးသည့် အကြောင်းပြု၍ လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်ကို ပွား များခြင်းစသည်ဖြင့် ပုတီးအပတ်ပေါင်းတခု တထောင် စသည် ပွားများခဲ့သည်ရှိသော် အပါယ်တံခါးလည်းပိတ်ကြောင်းဖြစ်၍ လောကီ-လောကုတ္တရာလည်း အလွန်အကျိုးများလှပေသည်။

ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်ပွားများခြင်း ဝိပဿနာဘာဝနာ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ခြင်းစသည်ဖြင့် ပုတီးစိပ်ရသည်ကို မဆိုထားဘိဦး၊ ဤပုတီးသည်ကား—ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို ရည်စူး၍ထားသော ပုတီးဖြစ်ပေသည်ဟု ဆင်ခြင်ကာမျှပင်လျှင် ကမ္ဘာတသိန်း အပါယ်မလားရာဟု ဆိုထားခဲ့လေသည်။

မှတ်ချက်။ ယခုမျက်မှောက်၌ပင်လျှင် လက်၊ ဦးခေါင်း၊ လည်ပင်း စသည်တို့၌ ပုတီးဆွဲဆင်လျက်ရှိနေပါက၊ ကာယကံသောင်းကျန်းမှု၊ ဝစီကံသောင်းကျန်းမှု၊ မနောကံသောင်းကျန်းမှုများတို့ကို မပြုလုပ်ဝံ့တော့ပဲ ပြုလုပ်ရန်ဝန်လေးလှတော့၏။ ထို့ကြောင့်ပုတီးသည် ထာဝစဉ်အကျိုးပေးတတ်လှသော ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းတတ်သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ ကိုယ်နှင့်ကွာ မြဲမြံစွာ ထားအပ်လှပေသတည်း။

၁—အမေး။ ။စိပ်ပုတီးသည်မည်သည့်ကာလကစ၍ရှိခဲ့သနည်း။

၁—အဖြေ။ ။အောက်တွင်ဖော်ပြလျက်ရှိသည့် အချက်များကို ထောက်ထားသဖြင့် ရှေး-ရှည်မြင့်စွာ ကမ္ဘာစဉ်ဆက်ဆံပင် စိပ်ပုတီးအသုံးပြုကြလျက်ရှိသည်ဟူ၍ ယူသင့် ယူထိုက်သည့်သဘောသို့ သက်လျောကျရောက်လိမ့်မည်ထင်ကြောင်း။

အထောက်အထားမှာ-

ဟုန်နမးဣတိပစ္စေကံ
 အဋ္ဌောတ္တရသတံဇပိတုာ၊
 သိဝမ္ဘသျှာ ပက္ခာလိတုာ ဓာရဏီယံ။
 ဝါန မန်တြေဏယောဓတ္ထေ
 ရုဒြက္ခံ ဘုဝံ မာနဝး၊
 သယာတိ နရကံ ယောရံ
 ယာဝဒိန္ဒြာ စတုရဒသ။

အနက်ကား။ ဟုန်နမးဣတိ-ဟုန်နမဟူ၍၊ ပစ္စေကံ-တလုံး
 တလုံးစီအသီးအသီး၊ အဋ္ဌောတ္တရသတံ-၁၀၈-အုပ်၊ ဇပိတုာ-စိပ်၍
 (တနည်း-ဇပိတုာ-ဇင်၍)။ သိဝမ္ဘသျှာ- မဟေသရာနတ်အား
 ပူဇော်သောရေဖြင့်။ ပက္ခာလိတုာ၊ ဆေးကြော၍။ ဓာရဏီယံ၊
 ဆောင်အပ်၏။ ဘုဝံ၊ မြေအပြင်၌။ ယောမာနဝး၊ အကြင်လူသည်။
 ရုဒြက္ခံ--ရုဒြက္ခံ သစ်ပင်၏ အစေ့ကို။ မန်တြေဏ၊ ဟုန်နမး
 ဟူသောမန္တာန်စိပ်ခြင်းနှင့်။ ဝါနာ၊ ကင်း၍။ ဓတ္ထေ၊ ဆောင်၏။
 သကနဝး၊ ထိုလူသည်။ ယာဝဒိန္ဒြာ စတုရဒသ၊ သိကြား
 တကျိပ်လေးယောက်လဲအောင်။ ယောရံ၊ ကြေးကန်မက်ဖွယ်သော။
 နရကံ၊ ငရဲသို့။ ယာတိ၊ ဆောက်တတ်၏။

ဟူ၍ တိတ္ထာဒိတ္တမည်သော သက္ကဋ္ဌဘာသာကျမ်းတွင် လာ၍
 ကြောင်း။ ၎င်းပြင်
 အက္ခမာလာအက္ခသုတ္တံ ဝသိဋ္ဌပတာနီ၊
 တောယသဗ္ဗမန္တာန် ဇပေါသဗ္ဗသမိဒ္ဓိဒေါ။

[၂၀]

သမထ ဦးဆောင်မြတ်

အနက်ကား။ အက္ခယုတ္တံ၊ ပုတီးကုံးသည်၎င်း။ ဝသိဋ္ဌပတိာနိ၊
ဝသိဋ္ဌမည်သောသူ၏ မယားသည်၎င်း။ အက္ခမာ
လာ၊ အက္ခမာလာမည်၏။ တောယ၊ ဤပုတီး
ကုံးဖြင့်။ သဗ္ဗမန္တာနိ၊ အလုံးစုံသောမန္တာန်တို့ကို။
ဇပေါ-ဇိပ်မူ (တနည်း-ဇပေါ-ဇိပ်မူ)။ သဗ္ဗသမိဒ္ဓိ
ဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံခြင်းကိုပေးတတ်၏။

ဟူ၍ တန်ကြာသာရမည်သော သက္ကဋ္ဌဘာသာကျမ်းတွင်
လောရီကြောင်း။

၎င်းပြင်-ဣန္ဒြေလကျမ်း၊ ကာမရတနကျမ်း၊ ဆကမ္ပဒီပိကကျမ်း၊
ဘူတဒါမရကျမ်း၊ ဥဒ္ဓိသကျမ်း စသောသက္ကဋ္ဌဘာ
သာကျမ်းများတွင်လည်း စိပ်ပုတီး၊ စိပ်ပုံစိပ်နည်း
အကြောင်း အသီးသီး များစွာရှိကြောင်း။ ၎င်း
ကျမ်းများမှာ ကမ္ဘာဦးကပင်ရှိသည်ဟူ၍ အယူရှိကြ
သည့်ကျမ်းများဖြစ်၏။

၎င်းပြင်လည်း၊ ဘုရား ပွင့်တော်မမူမီ လွန်လေပြီးသော
အတိတ်အခါကပင် ဂါသာမန္တာန်စိပ်ကြောင်း၊ စုတ်ကြောင်းများ
ကို သိသာရန်ဖြစ်သော ဝေဒဗ္ဗမန္တာန်တတ်သည့် ပုဏ္ဏားဝတ္ထု၊
အသေကောင်ထစေတတ်သော မန္တာန်ကိုတတ်သည့် သိဉ္ဇ ဝလုံလင်
ဝတ္ထု၊ ပထဝီဇယမန္တာန်ကိုရသော သဗ္ဗဒါကမြေခွေးဝတ္ထု၊ ကြုတ်
တွင်ထားသော ဘီလူးမယားအား ဝင်ရောက်ပျော်ပါးသော

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

[၂၁]

ဝိဇ္ဇာဓိရ် ဘိလူးဖမ်းမည်ရှိရာ ဝိဇ္ဇာသည် မန္တာန်စိပ်လျက် ထွက်
ပျံသွားသည်ဟူသော ဝတ္ထု စသော ဘုရားဟော ဇာတ်နိပါတ်
များစွာရှိကြောင်း။

၂။ အမေး။ ။ပိဋကတ်တွင် ပါ—မပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဘုရားဟောပါဠိတော် ပိဋကတ်တွင် မပါ။

အထောက်အထားမှာ—

စိပ်ပုတီးစိပ်ရမည် ဟူ၍ ဘုရားဟောပါဠိတော် တိုက်ရိုက်
မလာ မရှိပဲလျက်၊ စိပ်ပုတီးစိပ်ကြသည့်အရာ သင့်မည် မသင့်မည်၊
အမရပူရပထမမြို့တည် နန်းတည်မင်းဘုရားကြီးလက်ထက် အဓိ
ကရဏဝိဝါဒဖြစ်ကြသည်ကလေး....

ဘုရားဟော ပါဠိတော် တိုက်ရိုက်မလာသော်လည်း ဗုဒ္ဓ
မတ္တညုဆရာတို့စီရင်အပ်သည့် တိအဂ္ဂုတ္တရဝိသာခုပေါသထသုတ်
အဋ္ဌကထာတွင်—ခယ ဝယ ဂဏနာတဗ္ဗာ။

ဟူ၍လာရှိသည်အရ— စိပ်ပုတီး စိပ်ကြသည့်အရာ သင့်
ကြောင်းကို ဘိုးတော်မင်းတရား သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား
ကြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တော်မူသော ကူကြီးဆရာတော် ဦးယာ
က ၎င်းစီရင်သည့် ဥပါသက ငြိပ်ဒါကျမ်းတွင် ထုတ်ဖော်ရေး
သား ပြဆိုကြောင်း။ ၎င်းကျမ်းလည်း ယခုတိုင် ထင်ရှားခဲ့
ကြောင်း။

၁၄၅၄၇

၃-အမေး။ ။စိပ်ပုတီးကို မဂဓဘာသာအားဖြင့် မည်သို့ခေါ်
သနည်း။

၃-အဖြေ။ ။ပုတီးလုံး ပုတီးကုံးများကို အောက်တွင် ဖော်
ပြလျက် ရှိသည့်အတိုင်း သက္ကဋ ဘာသာဖြင့်
အသီးအသီးခေါ်ကြောင်း။ မဂဓဘာသာမှာမရှိ
သည့်အရာကို သက္ကဋဘာသာမှာ လာသည့်
အတိုင်း လိုက်နာခေါ်ဝေါ်ရသည့်အရာ များစွာ
ပင်ရှိကြောင်း။ ဂုလိကာ၊ ဂုဋိကာ၊ ဂုလိ၊ ဗတ္ထုလ
ဗန္ဓာ။ (သက္ကဋအဘိဓာန်လာ ပုတီးလုံးဟော
ပါဠိ-၅) ဇပမာလာ အက္ခမာလာ အက္ခသုတ္တ
ဇပသုတ္တ၊ မာလာသုတ္တ သရဏီ။

(၎င်းကျမ်းလာပုတီးလုံးဟောပါဠိ-၇)

မြန်မာဘာသာ ဂါထာမန္တာန်စိပ်သည် စုပ်သည် ခေါ်ဝေါ်
ပြန်ဆိုရန် မှန်သမျှကို ၁-မှတ်ဖြေချက်တွင် ပါဝင်ပြီး၊ သက္ကဋ
ဘာသာကျမ်းတွင် ဇပဟူ၍သာ များစွာလာရှိသည့်အရာ-

ယခုကာလအခါ ဂါထာမန္တာန်များကို စိပ်သည်ဟူ၍၎င်း၊
စုပ်သည်ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည့်အရာ- စ နှင့် ဇ။ ပ နှင့် ဗ
အပြန်အလှန် ပြောင်းလဲနိုင်သည့်အရာများကို ထောက်လျှင်-

သတ်ပုံများမှာ စိပ်ပုတီး- ဟု စ တွင် လုံးတင် ပသတ်နှင့်၊
ပ တွင် ဥ ယှဉ်၍ ရေးရိုးရေးထုး ပြုကြခြင်းသည် သက္ကဋ မဂဓ
ဇပကိုမြန်မာဘာသာ စိပ်သည်ဟူ၍ ပြန်သည့်အရာ-ရှည်ကြာ မြင့်
ညောင်းသဖြင့်သော်၎င်း၊ ဇ နှင့် စ ပြောင်းလဲသဖြင့် သော်၎င်း
စိပ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရေးမှတ်ကြသည် ဖြစ်မည်။

၎င်းပြင်- သက္ကဋ္ဌဘာသာပတ္တမှ ရွှေ့လျောဖောက်ပြန်၍ အဖြားဆုတ် တ အက္ခရာ ထ နှင့် ဗတ်။ ၎င်း ဗတ်ကို ပိအောင် မခေါ်နိုင်သည့် မြန်မာလျာမသွက်သူ အချို့လူတို့ ဗတ္တိး ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လိမ့်မည်။ ၎င်း ပိတ်၍ရွတ်သံ ဗတ်ိးမှ ရွှေ့လျောပြန်၍ ဗတ္တိး ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လိမ့်မည်။ ၎င်း ဗတ္တိး ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ ဝိပလ္လိဒသဖောက်ပြန်-ပြန်၍ ပုထိုး ဟုခေါ်ဝေါ်ရေးမှတ်ကြသည် ဖြစ်မည် ယူရန်ရှိလိမ့်မည်ထင်မှတ်ကြောင်း။

၎င်း စနှင့်ဇ။ပနှင့်ဗ အပြန်အလှန် ပြောင်းလဲသည့် အထောက် အထားများမှာ စာ ဟူ၍၎င်း၊ ဇာဟူ၍၎င်း၊ အက္ခရာပြောင်းလဲ ရေးသားကြသည့် အရာများစွာရှိကြသည်ဖြစ်၍ မည်သည့်အရာ မှန်မည်ကိုသိလိုကြောင်းနှင့် ရှင်သီရိမာလာ လျှောက်ထားသည့် အချက် သမန္တစက္ခုဒီပနီတွင် အထင်အရှားလာရှိသည်။

ယခုကာလ ဇာတ်ဟူ၍၎င်း၊ ဗေဒင်ဟူ၍၎င်း၊ ပုထိုးဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ရေးသားကြသည့်အရာကို ကျောက်စာများမှာ-စာတ် ဟူ၍၎င်း၊ ဝေဒင်ဟူ၍၎င်း၊ ဗုဒ္ဓိးဟူ၍၎င်း ရေးသားပါရှိသည့်အရာ ထင်ရှားစွာ ဒိဋ္ဌတော့မြင်ရလျက်ပင် ဖြစ်သည်။

- ၄-(က) အမေး။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်အသုံးပြု မပြု။
- (ခ) အမေး။ အသုံးပြုရန် ပညတ်တော် မူကြောင်းကို ပိဋကတ်တွင် ပြ မပြ။
- ၄-(က) အဖြေ။ မြတ်စွာဘုရား ရှိစဉ်အခါ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကြည်ညိုသက်ဝင်သူတို့မှတစ်ပါး အခြားအယူ

ရှိသူတို့သာအသုံးပြုကြကြောင်း အထောက်အထားမှာ....

သားမညစီးဖြန်းဆင်ခြင်ရမည့် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာဖြစ်လျှင် နှုတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ စိတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်စီးဖြန်းခြင်း။

ရေတွက်အပ်သည့်အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်များကိုစီးဖြန်းဆင်ခြင်ရမည့်အရာဖြစ်လျှင် ထွက်လေ ဝင်လေအရေအတွက်ငါးခု မှုဆယ်ခုတိုင်အောင် လက်ချိုး၍ ရေတွက်စီးဖြန်း ဆင်ခြင်ရခြင်း အကြောင်းများကို ပါရာဇိကဏ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာများတွင် လာရှိကြောင်း။

၎င်းပြင် ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားသည် ဘုရားနှင့်မတွေ့သေးသဖြင့် သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသက်ဝင်မဖြစ်မီ၊ ဆဝသိသန္တာန်ကို စိပ်၍ ကွယ်လွန်ပြီးသည့်၏ ဦးခေါင်းကိုခေါက်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်သူတို့ကို ခြင်း၍ ကြွင်းသည့် လားရာဂတိများကို သိနိုင်ကြောင်းနှင့် ဓမ္မပဒဒေသနာတော်တွင်လာရှိကြောင်း။

(ခ) အဖြေ။ (ခ) အဖြေမှာ ၂-မှတ်အဖြေတွင် ပါဝင်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း။

၅-(က) အမေး။ ပုတီးလုံးရေ ၁၀၀ ထားသည်မှာ မည်သည့် အရာကို စွဲ၍ထားသနည်း။

(ခ) အမေး။ ၁၀၀ အရေအတွက်မှာ ပိုသည့် စိပ်ပုတီး၊ လျော့သည့် စိပ်ပုတီးကို အသုံးပြု မပြု။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိန်နည်း

[၂၅]

၅ (က) အဖြေ။ ပုတီးလုံး ၁၀၈ ထားသည်မှာ ပုတီးလုံး ၁၀၈ ထားပုံ ရှေးဦးအစ အရင်းအမြစ်နှင့် လုံးရေ ၁၀၈ အရေအတွက် တူမျှကြသော် လည်း၊ ရည်ရွယ်ပုံကွဲပြားကြသည့် အကြောင်း များမှာ အောက်တွင် ဖော်ပြလျက်ရှိသည့် အတိုင်း သိသာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

ရှေးရှည်မြင့်စွာ ကာလအခါ၊ ဂါထာမန္တာန်များကို ၇ အုပ် ကတသောင်းထိအတွင်း စိပ်ခြင်း၊ စုတ်ခြင်း ပြုလုပ်ကြသည်များ တွင် ၁၀၈ အုပ်စုတ်ခြင်း၊ စိပ်ခြင်းသလျှင် များစွာအသုံးရှိ သည်တကြောင်း။

၇ အုပ်ကစ၍ တသောင်းထိ ရေတွက်ခြင်းမှာလည်း၊ ၁၀၈ လုံးကို အသုံးပြု၍ ရေတွက်နိုင်သည် တကြောင်းများကြောင့် အလိုရှိရာ ရေတွက်မှတ်သား စိပ်နိုင် စုတ်နိုင်ရန်ဖြစ်သော ၁၀၈ လုံးကိုသာပဓာနထား၍ များသောအားဖြင့် ၁၀၈ လုံးကိုအသုံး ပြုကြသည့်အရာဖြစ်ကြောင်း။

၎င်းကဲ့သို့ထားခြင်း၊ သုံးခြင်းသလျှင် ပင်စစ်မူလဘူဘအရင်း အစဖြစ်မည်ထင်ကြောင်း။

ထင်သင့်သည့်အကြောင်း အထောက်အထားမှာ 'အဋ္ဌောတ္တရ သတံဇပေ' အစရှိသော သက္ကဋဘာသာကျမ်းများသည် ၁-မှတ် ဖြေချက်တွင် ပါဝင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း။

သည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရင်းအမှုကိုတုပလိုက်နာသည့် သာသနာ တော်ကို ကြည်ညိုသက်ဝင်သူ ရှေးလူတို့က ၁၀၈ လုံးထားကြ သည်ဖြစ်မည်ထင်ကြောင်း။

[၂၆]

သမထ ဦးဆောင် မြတ်

၎င်းအခြင်းအရာ ကာလရှည်ကြာသမှု ပြုလုပ်ကြရင်းအခြေ ဖျောက်၍ နောက်နောက်ဆရာပညာရှိတို့မှာ ဆောက်ပါအတိုင်း လိုက်နာရည်ရွယ် ပြုလုပ်ကြသည်ဖြစ်မည်ထင်ကြောင်း။

နောက်ဆရာပညာရှိတို့ လိုက်နာပြုလုပ်ကြသည့် ပုတီးလုံးရေ ၁၀၈ လုံးထားပုံမှာ....

လောကုတ္တရာကြောင်းနှင့် စပ်သည့်အရာဖြစ်လျှင် မြတ်စွာ ဘုရားခြေတော်စက်လက္ခဏာ ၁၀၈ ကွက်ကိုသော်၎င်း၊ ဘုရား ဂုဏ်တော် ၄၈၊ တရားဂုဏ်တော် ၃၈၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၂၂ ဟုဆိုအပ်သောရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော် ၁၀၈ ကို သေ၎်၎င်း ရည်၍ထားကြကြောင်း။

လောကီကြောင်းနှင့် စပ်သည့်အရာဖြစ်လျှင် ဂြိုဟ်သက် ၁၀၈ နှစ်ကိုသော်၎င်း၊ သတ္တဗိသနက္ခတ် ၁၀၈ နှစ်ကိုသော်၎င်း ရည်၍ထားကြကြောင်း။

ပုတီးစိပ်ခြင်း

သူမြတ်ကျင့်စဉ်၌ ပုတီးစိပ်ခြင်းကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရန်လိုပါသည်။

စိပ်ပုတီးစိပ်ခြင်းသည် နုဿတိဆယ်ပါးတွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ ပုတီးစိပ်ခြင်းအားဖြင့် သမာဓိကို တည်ကြည်ကောင်းမွန်အောင် စောင့်ထိန်း၍ တဖြည်းဖြည်း မွေးမြူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နုဿတိဆယ်ပါးတွင် ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို ရှေးကပင် တင်ပြပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးသူတော်စင်သူမြတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သရဏဂု ၃ ပါးနှင့်တကွ ဂုဏ်တော်များအား အမျိုးမျိုးကိုကြံဆ၍ ရွတ်ဖတ်ပွားများအား ထုတ်ကြလေသည်။ သူမြတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သီသ၊ သစ္စာကို အခြေခံ၍ ဤသူမြတ်ကျင့်စဉ်များကို မနားမနေ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြပါ။

သမာဓိစခန်းကို ပိုင်နိုင်လေလေ၊ ထက်မြက်လေလေဖြစ်ပါသည်။ သမာဓိစခန်းကို ပိုင်နိုင်စွာတက်လှမ်းနိုင်ရေးမှာ လွယ်မယောင်နှင့် ခက်၍ တိမ်မယောင်နှင့် နက်လှပါသည်။

သမာဓိတရားကို ပိုင်နိုင်စွာရရှိလာသောအခါတွင် ရှေ့ သို့တက်လှမ်းရေးမှာ ပို၍လွယ်ကူလာသလို ထိုသမာဓိအား ဖျက်လိုချက်ဆီး အနှောင့်အယှက်များလည်း ပေါ်များလှပါသည်။ အထူး

သတိသားရန်မှာ မိန်းမနှင့် ငွေသာလျှင်ဖြစ်ပါသည်။ သမ.ဇိ စခန်းကို တက်လှမ်းရာတွင် ခက်ခဲသလောက် ကျဆင်းရာတွင် မြန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငွေ၊ သီလ၊ သစ္စာ၊ ကံတို့ကို မကျိုးမပေါက်အောင် စောင့်ထိန်း၍ မေတ္တာဘာဝနာများကို မမေ့မလျော့ ပွားများအားထုတ်ပါ။

ဤနေရာတွင် ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ကြောင်း သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်ရန် လိုမည်ဟုထင်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား မပွင့်မီကပင် အိန္ဒိယပြည်၌ ပေါ်နေပြီဟု ခိုင်လုံသော အထောက်အထားများအရ ဆိုပါသည်။

စိပ်ပုတီးသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ အိန္ဒိယမှတစ်ဆင့် ဝိုင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး၊ သရေခေတ္တရာနှင့် ပျူမြို့ဟောင်းများကို တူးဖော်ရာ၌ တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုတီး(၃)လုံးစိပ်ခြင်း

ရှေးကစိပ်ပုတီးများမှာ ချည်ကြိုးကို အထူးပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပထမဦးဆုံးစိပ်သော စိပ်ပုတီးသည် ဖုထူးသုံးခုရှိသည်။ (၀၁) ပုတီးလုံး ၃ လုံးသာပါရှိသည်။ ထိုပုတီးလုံးမှာ ရတနာ ၃ ပါးအတွက်လည်းကောင်း၊ နိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အတွက်လည်းကောင်း ရည်စူးပွားများခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုနောက် ပုတီးအလုံး ၇ လုံး၊ ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါးကို ရည်၍ လှုပ်သော ပုတီးနှင့် ၃၂ လုံး ပုတီးများ ပေါ်လာပြန်သည်။

ထိုသည်မှာ ၃၂ ကောဠာသကိုရည်စူး၍ ၃၂ လုံး ပြုလုပ်စိပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် တရားရှစ်လုံးရှိသော ပုတီးများ အဆင့်ဆင့်ပေါ်လာသည်ဟု သုတေသီများက မိန့်ဆိုပါသည်။ အမှန်စင်စစ် စိပ်ပုတီးများ၏ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာ၌ တရားရှစ်လုံးရှိသော စိပ်ပုတီးကို ရှေးသူတော်စင်တို့၊ မည်သို့ တရားရှစ်လုံး ပြည့်အောင် ယူကြောင်း “လောကီအင်္ဂုတ္တိုရ်မန္တာန်ကျမ်း” ၌ ဆူးခါး ဆရာတော်ကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ပုတီး ၁၀၈ လုံးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးလေသည်။

၁၀၈ ပုတီးအကြောင်း

နရဝရ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာ့နရဝရကို ကြည်ညိုလေးမြတ် ဆည်းကပ်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာနှစ်ပါး ကိုစွဲပြီးစီးဖွယ် အကြောင်းဖြစ်သည်ဟု နှလုံးသွင်း၍ တရားရှစ်လုံး ပုတီးပြုလုပ်ရွတ်ကြ၊စိပ်ကြရာ—

- ဗုဒ္ဓဂုဏ်၉ ဆပညာသံ၊
- ဓမ္မဂုဏ်၉ အဋ္ဌတိသံ။
- သံသဂုံဏ၉ စုဒ္ဒသံ၊
- ကတွံသုခံ ဖလံ လမ္ဘတိ။

ဟူ၍ သာမညံ ဂါထာပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဘုရားဂုဏ်တော် ၅၆၊ တရားဂုဏ်တော် ၃၈၊ သံသဂုံဂုဏ်တော် ၁၄၊ သုံးခုပေါင်း (၁၀၈) ရသောသင်္ကေတစကားသည် ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာများ၌ နိက္ခတ္တ

တို့က်ရိုက်ပင်မလာသော်လည်း၊ နေယျိတ္တံ ထောက်ဆောင်ခြင်လျှင် အဆင်သင့်ပင်ဖြစ်သင့်သည်။ သင့်ပုံသရုပ်ကား အာဝေဏိကဂုဏ်တော် ၁၈၊ ဆအာသာဓာရဏဂုဏ်တော် ၆။ ဒသဗ္ဗလဉာဏ်တော် ၁၀။ စတုဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တော် ၄။ တိပရိဝဋ္ဌစတုသစ္စ ဉာဏ်တော် ၁၂။ ယထာဘူတဂုဏ်တော် ၈။ စုံစုပေါင်း ၅၈ ပါးရသည်။

တနည်းအာဝေဏိကအာသာဓာရဏဒသဖလံ၊ စတုဝေသာရဇ္ဇ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ ၄။ တိပရိဝဋ္ဌစုစုပေါင်း ၅၀။ သဝိညာဏ ဗုဒ္ဓ-အဝိညာဏ ဗုဒ္ဓ-သဉ္စပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန-၂-စုစုပေါင်း ၅၆။ တနည်း ဣတိပိသောမ္မာ နောက်ဆုံး ဣတိပါ ၄၈။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ၈၊ နှစ်ခုအက္ခရာလုံးရေ ၅၆။ တနည်း ဣတိပိသောမ္မာ ဝိဘတျန္တပဒ ၁၃။ အတ္ထသမ္ဗန္ဓန ၄။ မြောက် ၅၂။ ပညာဓိက၊ သဒ္ဓါဓိက၊ ဝိရိယာဓိက ၃။ သုခပဋိပဒါနိပ္ပုတ္တိညာ။ စုစုပေါင်း ၅၆။ တနည်း ယသဒသက္ခရာအသံဝိသုလော အပုသ ဗုဘာ။ ဝစသောပဂုဏအတ္ထော။ အနုသာသောသုခံလဘိ ဟူ၍ ငဇီရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းလာ ဂါထာအတိုင်း အရဟံ ပဒ စသည်မှာ အက္ခရာ ၄၀။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ မှာ အက္ခရာ ၈။ ၂၅ ခုပေါင်း ၄၈။ ယထာဘူတဂုဏ ၈။ စုစုပေါင်း ၅၆။

တနည်း ဗောဓိမဏ္ဍလ သတ္တဌာန ၄၉ မှာ၊ ၇ ဌာနရော ၅၆။ တနည်း တိပရိဝဋ္ဌ ၁၂။ ကိစ္စ ၁၆။ စုံစုပေါင်း ၄၄။ ဆအာသာဓာရဏ ၆။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရသ္မိ ၆။ စုစုပေါင်း ၅၆။ တရားဂုဏ်တော် ၃၈ မှာ၊ သွက္ခာတတာဒိ ၆။ ဒွါဒသပဒသုတ္တ ၁၂။ အာဒိကလျာဏစသည် ၈။ ဂမ္ဘီရာဒိ ၉။ ဓမ္မံသရဏံ ၃။ စုစု

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်စိတ်နည်း

ပေါင်း ၃၈။ တိနည်း မင်္ဂလာတရားတော် ၃၈ ပါး အတိုင်းပင် တရားဟူသမျှ ဓမ္မစက္ကံအန္တောဂဓပြစ်သလို၊ တရားဟူသမျှ မင်္ဂလာ အန္တောဂဓပြစ်သည်။

တနည်း သုက္ခာတဘာ စသည်မှာ ဝိဘတုန္တပဒ ၁၀။ ဓမ္မံ သရဏံမှာ ၃။ ဂမ္ဘီရ ၄။ ဒွါဒသပဒ ၁၂။ စုစုပေါင်း ၂၉။ သုတ္တဂေယျစသည် ၉။ စုစုပေါင်း ၃၈။

တနည်း သုက္ခာတဘာ စသည်အက္ခရာ ၃၃။ ဓမ္မံ သရဏံ ၅။ နှစ်ခုပေါင်း ၃၈။ ဂစ္ဆာမိမပါ။

တနည်း ဒိသနိကာယ် ၃။ မဇ္ဈိမနိကာယ် ၃။ သံယုတ္တနိကာယ် ၅။ အင်္ဂုတ္တနိကာယ် ၁၁။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် ၁၅။ စုစုပေါင်း ၃၇။

တနည်း ဝိနယ ၆။ အဘိဓမ္မ ၇။ သုတ္တန္တ ၃။ စုစုပေါင်း ၁၆။

ဝိမုတ္တိရသ ၁။ ဓမ္မဝိနယ ၂။ ပိဋက ၃။ ဒေသနာ ၃။ သာသနာ ၃။ ကထာ ၃။ သိက္ခာ ၃။ ပဟာန ၃။ ဂမ္ဘီရ ၄။ နိကာယ် ၅။ အင်္ဂ ၅။ စုစုပေါင်း ၃၅။

ဝိမုတ္တိရသ ၁။ သမ္မတ္တိ ၃။ ဝိပုတ္တိ ၃။ ပရိယတ္တိ ၃။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓသာသနာ ၃။ အာဂမ အဓိဂမ ၂။ ဒွါဒသမ ၁၂။ အတ္တဓမ္မဒေသနာ၊ ဒေသေတဗ္ဗ ၂။ အင်္ဂါ ၉။ စုစုပေါင်း ၃၅။

သံဃာ့ဂုဏ် ၁၄ ပါမှာ သုပ္ပဋိပုန္ဒ စသည် ၄။ အာဟုနေယျ စသည် ၅။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ၃။ အရိယအနရိယ သမ္မုတိ ၂။ စုစုပေါင်း ၁၄။

[၃၂]

သမထ ဦးအောင်မြန်

သံသာဟူကဗောဇ္ဈင် ၇ ပါးကို အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ ၂ ပါးပွား
စုစုပေါင်း ၁၄။

အဂ္ဂဋ္ဌ ၄။ ဖလဋ္ဌ ၄။ ဗဒ္ဓိပန္န ၄။ သေခ၊ အသေခ ၂။ စုစု
ပေါင်း ၁၄။

ကိုစွ ၄။ အတ္တ ၄။ ပုဂ္ဂလ ၄။ သမ္မုတိအရိယာ ၂။ စုစု
ပေါင်း ၁၄။

သုပ္ပုဋိပန္န ၁။ ဥပ္ပုဋိပန္န ၁။ ညာယ ၁။ သာမိစိ ၁။ ယဒိဒံ
ယုဂါနိ ၁။ အဋ္ဌ ၁။ သေ ၁။ အာဟုဒနယျ ၁။ ပါဟု ၁။
ဒက္ခိ ၁။ အဗ္ဗလီ ၁။ အနုတ္တရံ ၁။ စုစုပေါင်း ၁၂။

သေခ၊ အသေခ၊ သမုတိ၊ ပရမတ္ထ၊ ဒက္ခိဇဏ်ယျ ၂။
စုစုပေါင်း ၁၄။

ယင်းပုတီးစိပ်သော နည်းသည် ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိ၊ အဋ္ဌ
ကထာ၊ ဋီကာမလာ၊ လောကီယဗြဟ္မစာရီ၊ တပသီ၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ကျော်
တို့အလေ့အကျင့်ဖြစ်သည်။

ပုတီး ဝိပ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး

ပုတီးဝိပ်ခြင်း၏သမိုင်းကို မည်သို့မှ အတိအကျ မရေးကြပေ။
ကျမ်းပြုဆရာများပင် တဦးနှင့်တဦး အယူအဆချင်း မတူ၊
အကြောင်းပြချက်များလည်း ကွဲလွဲနေသည်။

ကျမ်းအစောင်စောင်မှ ကောင်းနိုးရာရာကို ကောက်နုတ်
ဖော်ပြမည်။

ပုတီးသည်ဗုဒ္ဓမပွင့်မီက စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ မန္တန်ရွတ်
ဖတ်ခြင်းမှ ပုတီးကိုအစားထိုးဝိပ်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာပြည်သို့မဟာ

ယာနဝင်ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်း ရောက်လာသည်မှစ၍ ပုတီးစိပ်ကြ
သည်။

ရာဇဝင်ကို ပြန်လည်စောကြောပါက ပုဂံမင်းဆက်မှစတင်စိပ်
ကြသည်ဟု၎င်း၊ အင်းဝခေတ်နောက်ပိုင်းမှ၎င်း၊ ပေါ်ပေါက်လာ
ဟန်တူသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသော လူမျိုးတိုင်း
ပင် ပုတီးစိပ်ကြသည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓ၏ ကဏ္ဍးဘော်များတွင်
ပုတီးစိပ်ခြင်းကို အလေးပေး ရေးသားခြင်းမရှိပေ။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကိုဖွား၍ တလမြောက်သောအခါ ခမည်း
တော်မင်းတရားသည်လည်း များစွာသော မျှူးမတ်ဗိုလ်ပါအခြံ
အရံတို့နှင့် ထွက်စေ့မိလျက် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုတော်မူသည်။
ထိုအရပ်၏အနီးကြီးစွာသော ဇမ္ဗူ့သပြေပင်ရင်းဝယ်ခင်းကျင်း
ကာရံ စီမံအပ်သော ကောင်းမြတ်သောနေရာ၌ အလောင်း
မင်းသားကို မွေ့လျော်စေ၏။

အထိန်းအယမိန်းမတို့လည်း မင်းကြီး၏ လယ်ထွန်သဘင်ကို
ရှုမျှော်လျက် မေ့လျော့နေစဉ်တွင် အလောင်းမင်းသားသည်
သိပ်ထားသောနေရာ၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွဲ ထိုင်နေတော်မူပြီးသော်
အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလှိုင်းသဖြင့် ပထမဈာန်ကိုဝင်စား
တော်မူ၏။

ထိုအလောင်းမင်းသား၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဇမ္ဗူ့သပြေပင်
ရိပ်သည် နံနက်ကာလမှစ၍ ညနေမှန်းစောင်းသည့်တိုင်အောင်
မပြောင်းမယွန်းပဲ ထီးနန်းအုပ်သကဲ့သို့တည်း၏။

နို့ထိန်းမိန်းမတို့သည် သတိရသဖြင့် တင်းတိမ်တိုင်းသို့ဝင်၍

ကြည့်ရှုကြသော် အလောင်းတော် သမာပတ် ဝင်စားနေသော အခြင်းအရာကိုမြင်၍ အလျင်တဆော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို လျှောက်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း လျင်စွာလာ၍ ရှုမျှော်သော် သားတော် မြတ်၏ အခြင်းအရာကို မြင်သဖြင့်ရှင်ကြည်ညွတ်တုပ် လက်အုပ် ချီမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်တော်မူ၏။ ဤကား နှစ်ကြိမ်မြောက် ခမည်း တော် ရှိခိုးခြင်းတည်း။

ဇိနတ္ထပုကာသနိကျမ်းမှ ဘုရားအလောင်း ဖွားမြင်တော် မူခန်းတွင် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင် ရေးသားသည်။

မုဆိုးပစ်လိုက်သော အဆိပ်လူးသောမြှားသည် အစာစားနေ သော သမင်မငယ်၏ကိုယ်ကိုထိသည်။ ထိုသမင်မငယ်သည်အဆိပ် လူးသောမြှားဒဏ်ကြောင့် မြေပေါ်သို့ ဘုံးဘုံးလဲကျသွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒဏ်ရာရသော သမင်မငယ်ကို အလေးပြု ကုသမှု မရှိပဲ မုဆိုး၏ ပမာဏနှင့် ပစ်ခတ်သော အရပ်ဒေသကို အကြောင်းပြုရှာကြံနေခြင်းမှာ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့ နေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့်ဒဏ်ရာရလျက်ရှိသော သမင်မငယ်၏ကိုယ်တွင်စူးဝင် နေသောမြှားကို အမြန်ဆုံးဆွဲနှုတ်ပစ်ကာ အနာကို ကုသဖို့ရန် အရေးကြီးသကဲ့သို့ ကိုယ်တွေ့ ပုတီးစိပ်နေကြသော သူတို့၏ စိတ်ဘဝင်မကျသော ကိစ္စဘရပ်ကို ဆွေးနွေးကြရန်ပင်ဖြစ်သည်။

တို့တတွေဘဝင်မကျခဲ့သောအကြောင်းရှိသည်။ ဤအကြောင်း ကမူ ဂုဏ်တော်စိပ်ခြင်းနှင့် ပုံတော်စိပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဖုဿဒေဝမထေရ်သည် မာရ်နတ်ကို သင်သည် မြတ်စွာဘုရား ကိုမြင်ဖူးပြီ၊ တူအောင်ဖန်ဆင်းပြပါဟုဆို၏။ မာရ်နတ်ဖန်ဆင်း၍

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုး၊ ဝိနည်း

[၃၅]

ပြသော ဘုရားရှင်ရုပ်ပုံတော်ကို မြင်လှတ်သော် ဤမားရ်နတ်သည် ရာဂဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်လျက် ဤမျှလောက် တင့်တယ်သေးသည်။ ဘုရားရှင်မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိဟု ဂုဏ်တော်အာရုံပြုလျက် ပီတိဖြစ်၍ ဝိပဿနာတိုးပွားစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မားရ်နတ်က “အရှင်သည် အကျွန်ုပ်ကို လှည့်စားသည်” ဟုဆို၏။

သာသနာတော် ၂၁၈ ခုနှစ်မြောက်တွင် ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ မင်းပြုသော သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ကာဠနဂါးမင်းကို ခေါ်ဆောင်၍ ဥာဏ်တော်အနန္တသခင်ဘုရားရှင်ရုပ်ပုံကို ဤမျက်စိတို့အား ထင်ရှားအောင် ပြပါလော့ဟု တိုက်တွန်း၏။ ကာဠနဂါးမင်းဖန်ဆင်းပြသော ဘုရားရှင်ရုပ်ပုံသည် လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်ဖြင့် အသရေရှိ၏။ ပွင့်သောကြာမျိုးစုံဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ရေပြင်နှင့်တူ၏။ ကြယ်တာရာတို့ဖြင့် တောက်ထွန်းသော ကောင်းကင်ပြင်နှင့်တူ၏။ ညိုရွှေခိုဖြူမောင်း တခဲနက် ပြုံးပြက်သော ရောင်ခြည်တော်အပေါင်းဖြင့် ဝန်းကျင် တင့်တယ်၏။ ဥဉ္ဇာရောင်သက်တန် ရောင်လျှပ်စစ်ရောင်တို့ဖြင့် ဝန်းကျင် ရံပတ်သော ရွှေတောင်ထူ၍နှင့်တူ၏။ ကေတုမာလာရောင်တို့ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်တင့်တယ်သော မော်တော်ရှိ၏။ နတ်လူတို့၏ မျက်စိအရသာ၏တည်ရာ မျက်စိ၏ ရသယနဆေးသဖွယ်ဖြစ်၏။ လွန်စွာ တင့်တယ်လှသဖြင့် မင်းကြီးသည် ဂုဏ်တော်အနန္တ၌ ထက်ဝင်စွာ အာရုံပြုလျက် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မမှိတ်သော မျက်စိဖြင့် တစ်ဖုံစိမ့်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလေပြီ။

သာသနာတော် ၆၂၇ ခုနှစ်မြောက်တွင် သရေခေတ္တရာ ပြည်၌ မင်းပြုသော သုပညာနဂရဆိန္ဒမင်းသည် ကမ်းယံပြည်ကို အောင်မြင်၏။ ထိုပြည်၌ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် ရွှေဆင်းဘုဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၍ သက်တော်ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ သဒ္ဓါခြင်းဖြင့် ညဉ့်န နက်မပြတ် ဝတ်ပြုဆည်းကပ်၏။ မခွာရက်သဖြင့် နေပြည်တော် မှုမပြန်ပဲ ကြည်ညိုနေသည်မှာ သုံးနှစ်တိုင်တိုင်ကြာ၏။ အမတ် ဗိုလ်ပါတို့ကား သားမယားလွမ်းဆွတ်၍ တိုင်းပြည် ပြန်လိုလှ သောကြောင့် ရုပ်ပွားတော်အောက်၌ ဥမင်တူး၍ လဲအောင်ပြု ပြီး မီးတိုက်ကုန်၏။ ဘုရားရှင် နိဗ္ဗာန်စံ၍ နတ်တို့သဂြိုဟ်ကြသည် ဟူ၍လည်း သံတော်တင်ကုန်၏။ မင်းကြီးသည် မဟုတ်မလျားဟု နှလုံးမသာလျက် ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၏။ ထိုရွှေကို အမတ်ဗိုလ်ပါတို့ ယူ၍ တိုင်းပြည်တွင် သုံးစွဲကုန်၏။ ထိုအခါ တပြည်လုံး စနောင် စနင်းဖြစ်၏။ ခိုးသားဒမြထူထပ်၍ ကွပ်ညှပ်မနိုင်ရှိ၏။ ထို့နောက် လေပွေကြီးလာ၍ စကောဘချပ်လွင့်လာသည်ကို စကောရှင် မိန်းမက ငါ့စကော ငါ့စကောဟုဆို၍ လိုက်သည်ကို အကြောင်း ပြု၍ 'ငစကော စစ်တပ်' တက်လာသည်ဟု တပြည်လုံး ထိတ်လန့် ပြီးလျှင် ပျူတံစု ကမ်းယံဘစု လူသုံးစုကဲ့၍ သရေခေတ္တရာပြည် ကြီး ပျက်စီးလေသတတ်။

သာသနာတော် ၁၇၉၉ ခုနှစ်မြောက်တွင် ပုဂံပြည်၌ မင်း ပြုသော နရသိဟပတေ မင်း၏ မိဖုရားငယ်စောလုံသည် မင်းကြီး စားတော်ဝယ် ဆေးထည့်၏။ မင်းကြီးသိ၍ မေးစစ်သောအခါ ဟယ်ပန်းပွတ်သည် မြေး နွေအခါရေဖျန်းကစားရာတွင် မောင်းမ ငယ်ကို အများရှေ့တွင် အဝတ်အစား ဦးဆံရွှမ်းရွှမ်းစွာအောင်

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်တီးဝိဝနည်း

[၃၇]

ရေပက်စေရသလော။ နှင့်ကို ငါ့လှုံးထောင်၍ ကြံသည် ဟုဆို၏။
 မင်းကြီးသည် ပန်းပဲတထောင်ခေါ်၍ သံကျပ်စင်ပြုလုပ်ပြီးလျှင်
 ကျပ်တင်ရမည်ဟု အမိန့်ချ၏။ စောလှုံသည် သံကျပ်စင်မပြီးမီ
 ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သီလသီတင်းဆောက်သည်၏။ အဘိဓမ္မာတရား
 တော်ကိုနာ၏။ ရတနာသုံးပါးဂုဏ် အာရုံပြု၍ နေ့ညမပြတ်
 ပုတီးစိပ်၏။ သံကျပ်စင်ပြီးသောအခါ မိဖုရားစောလှုံသည် ဂုဏ်
 တော်ကို အောက်မေ့ကာ ပုတီးလက်စွဲလျက် သံကျပ်စင်ရဲရဲသို့
 တက်လေ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မီးငြိမ်း၏။ ထို့နောက်မှ ငါသည်
 တခဏချင်း မီးကျမ်း၍ ပျောက်စေသောဟု ပတ္တနာပြု၏။
 ထိုအကြိမ်တွင်မှ မီးကျမ်းသည်။

သမထကဏ္ဍ

ပြုအပ်သော ပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြခြင်း

ကလျာဏသုံးပါးတို့တွင် အာဒိ ကလျာဏ၊ မဇ္ဈကလျာဏ၊ သမာဓိ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကို ရှင်းအံ့၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့တွင် သမာဓိ သိက္ခာ၊ အဓိ သုံးပါးတို့တွင် အဓိသီလသိက္ခာ၊ သုဒ္ဓိသုံးပါး တို့တွင် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ သမထဟူသော စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကို ရှင်းအံ့။

ဤ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကို မပြုမီ သမထ ဝိပဿနာတို့၏ ရှေးဦးစွာ အာစရိယ ပရိပရ ဆရာအဆက်ဆက်တို့ ပြုလုပ်အားထုတ်သကဲ့သို့ ဘုရားရှေ့တော်၌ ရှေးဦးစွာ ပြုလုပ်အားထုတ်ရန် ပုဗ္ဗကိစ္စဘို့ သည်ကား—

သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်၍ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သောချမ်းသာကို ရောက်ခြင်း၊ ရခြင်း၊ မျက်မှောက် ပြုရခြင်း အကျိုးငှာ ကောင်းသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဉာဏ်အမြင်နှင့် ကောင်းသော သမ္မာသင်္ကပ္ပ အကြံတို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော သီလ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ကာ ကောင်းသော သမ္မာဆန္ဒ ကောင်းသော မနသိကာရ၊ ကောင်းသော ပတ္တနာ၊ ကောင်းသော အာသိသ

ဖြင့် ကောင်းမြတ်သော တရားဓမ္မကို အလိုရှိကြကုန်သော သပ္ပာယ်သဒ္ဓါပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ အာစရိယ ပရိပရာ- ဆရာ အဆက်ဆက်တို့ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အစဉ် ကျင့်ထုံးကို ယောဂီမှန်သူတော်ချွန်တို့ကျင့်သုံးဖို့ သမထ ဝိပဿနာ တို့၏ ရှေးဦးစွာ ကျင့်သုံး အားထုတ်နိုင်ကြရန် တို့သည်ကား ဤသို့တည်း။

ကန်- လှ- ဆုတောင်း၊ ဂုဏ်ပေါင်းမယွင်း၊ ဗုဒ္ဓ- ပုဗ္ဗ ကိစ္စသွင်း။

ဟူသည်နှင့်အညီ တရားဓမ္မကို အားထုတ်ကြမည့် ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိတို့စွမ်းနိုင်သော သီလသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ခံယူ တည်ဆောက်ပြီး၍၊ ဝါ- ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် လျော်သော အင်္ဂါဝဋ္ဌမကသီလ ဆောက်တည်ပြီးနောက် ဘုရားပုထိုး စေတီ တော်မြတ်တို့၏ ရှေ့တော်သို့သွားရောက်၍ သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှောက်တော်၌ ရိုသေလေးမြတ် ဆည်းကပ်သကဲ့သို့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ ဆည်းကပ် လျက်အရှေ့ဘက်မျက်နှာက ထိုင်၍ စွမ်းနိုင်သော ဆီမီး စသော ပူဇော်ဖွယ်တို့ဖြင့်ပူဇော်ကာမြတ်စွာဘုရားအားကန်တော့သည်ခံ စေခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ဆုတောင်း ပတ္တနာပြုခြင်း စသည်တို့ကို လက်ယာရစ်လှည့်ကာ လေးမျက်နှာ စေ့အောင်ထိုင်၍ ပြုလုပ်အပ်၏။ ဘုရားရှေ့တော်၌ လေး မျက်နှာစေ့အောင် အားထုတ်ပြီးနောက် ဂုဏ်တော်ကို နှလုံး သွင်း၍ မိမိနေထိုင်ရာ နေရာသို့လာခဲ့ရ၏။

ဘုရားကန်တော့ရန်

ခမတု မေ ဘန္တေ အစွယံ။ ။ (သုံးကြိမ်)

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ မေ-မမ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ အစွယံ၊ တွေဝေမိုက်မှူး မလိမ်မာ၍ ကျူးလွန်မိသော အပြစ်များကို။ ခမတု၊ အပြစ်မပေးပဲ ကျေအေး၍ သည်းခံတော်မူပါ အရှင် ဘုရား။

တနည်း ဘုရားကန်တော့ရန်

အစွယော မံ ဘန္တေ အစွဂမာ ယထာဗာလံ ယထာမူဠံ ယထာအကုသလံ ယှာဟံ ဝေ ဘဂဝန္တံ အဝစ္စံ၊ တဿ မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ အစွယံ အစွ ယတော ပဋိဂ္ဂဏှာတု အာယတိံ သံဝရာယ။ (၃ ကြိမ်)

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရား။ အစွယော၊ တွေဝေမိုက်မှူး မလိမ်မာ၍ ကျူးလွန်မိသော အပြစ်များသည်။ မံ၊ ဘုရားတပည့်တော်ကို၊ ယထာဗာလံ၊ မိုက်မှူးသည် အားလျော်စွာ။ ယထာမူဠံ၊ တွေဝေသည်အားလျော်စွာ။ ယထာ အကုသလံ၊ မလိမ်မာသည်အားလျော်စွာ။ အစွဂမာ၊ လွမ်းမိုး၍ နှိပ်စက်ပါ၏။ ယှာဟံ-ယောအဟံ၊ အကြင်ဘုရားတပည့်တော် သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရားကို။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်စောင့်ပုတီး၊ ဝိဝနည်း

[၄၁]

ဝေ၊ တွေဝေမိုက်မှား မလိမ်မာသောအား မှားမိသော ဤအပြစ် ဤစကားကို။ အဝစ္စံ၊ ဆိုမှားမိပါ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ မေ၊ ထိုဘုရား တပည့်တော်၏။ အစ္စယံ၊ တွေဝေမိုက်မှား မလိမ်မာ၍ ကျူးလွန် မိသော အပြစ်များကို။ အစ္စယတော၊ တွေဝေမိုက်မှား မလိမ်မာ၍ ကျူးလွန်မိသောအပြစ် အားဖြင့်။ အာယတံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှာ။ ဝဋ်ဂ္ဂဏှာတု၊ အပြစ်မပေးပဲ ကျေအေး၍သည်းခံတော်မူပါ ဘုရား။

ဘုရားကန်တော့ပြီး ခန္ဓာကိုယ်လှူဒါန်းရန်

ဣမာဟံ ဘဂဝါ အတ္တဘာဝံ တုမ္မာကံ ပရိစ္စလာမိ၊

(သုံးကြိမ်)

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ၊ ဤခန္ဓာ ငါးပါး တည်းဟူသော အတ္တဘောကို။ တုမ္မာကံ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင်မြတ်ဘုရားတို့အား။ ပရိစ္စလာမိ၊ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းပါ၏ ဘုရား။

ခန္ဓာကိုယ်လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းပတ္တနာပြုရန်

ဘန္ဓေ ပတ္တံ ပတ္တောမိ။ ။ (သုံးကြိမ်)

ဘန္ဓေ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင်မြတ်ဘုရား။ တုဗ္ဗေဟိ၊
ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင် မြတ် ဘုရား တို့သည်။ ပတ္တံ၊
ရောက်အပ် ရအပ်သော မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာ
ကို။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ပတ္တောမိ၊ ရောက်နိုင် ရနိုင်
ရပါလိမ့် အရှင်ဘုရား။

ဘနည် - ဆုတောင်းပတ္တနာပြုရန်

- ယထာ တုဗ္ဗေဟိ ဇာနိတံ မေ့ အဟံ ဇာနာမိ။
- ယထာ တုဗ္ဗေဟိ ပဇဟိတံ မေ့ အဟံ ပဇဟာမိ။
- ယထာ တုဗ္ဗေဟိ သစ္စိကတံ မေ့ အဟံ သစ္စိကရောမိ။
- ယထာ တုဗ္ဗေဟိ ဘာဝိတံ မေ့ အဟံ ဘာဝေမိ။

တုဗ္ဗေဟိ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင်မြတ်ဘုရားတို့သည်။
ဇာနိတံ၊ သိအပ်သော၊ မေ့၊ တရားကို။ ဇာနာမိ၊
သိတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ဘုရား တပည့်တော်သည်။
ဇာနိတံ၊ သိအပ်သော၊ မေ့၊ တရားကို။ ဇာနာမိ၊ သိနိုင်ရပါ
လိမ့်။

တုမေဟိ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင်မြတ်ဘုရားတို့သည်။
 ပဇဟိတံ၊ ပယ်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပဇာဟာဘယထာ၊
 ပယ်တော်မူကြကုန်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။
 ပဇဟိတံ၊ ပယ်အပ်သော။ ဓမ္မံတရားကို။ ပဇာဟာမိ၊ ပယ်နိုင်
 ရပါလိမ့်။

တုမေဟိ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင်မြတ်ဘုရားတို့သည်။
 သစ္စိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သစ္စိကရောတယထာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့။
 အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သစ္စိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြု
 အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သစ္စိကရောမိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်
 ရပါလိမ့်။

တုမေဟိ၊ ဘုန်းတော်ကျော်ကြား အရှင်မြတ်ဘုရားတို့သည်။
 ဘာဝိတံ၊ ပွားများအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာဝေတ
 ယထာ၊ ပွားများတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်
 တော်သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပွားများအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဘာဝေမိ၊ ပွားများနိုင်ရပါလိမ့်။

ဤသို့ ဘုရားရှေ့တော်၌ သေးမျက်နှာက ရှိသေစွာထိုင်၍
 ရှေးဦးစွာ ပြုအပ်သော မြတ်စွာဘုရားအား ကန်တော့ခြင်း၊
 ခန္ဓာကိုယ်ကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ဆုတောင်းပစ္စုပ္ပန်ပြုခြင်း စသည်
 တို့ကိုပြုရာ၏။ ပြုပြီးသောအခါ အရိယာဘို့အား ပြစ်မှားမိသော
 အရိယူပာဒိန္နံနာယမ္ပာရေခါရံ လွတ်ကင်းပျောက်စေခြင်းငှာ
 အရိယာအပေါင်း သူတော်ကောင်း တို့အားလည်း ရည်မှန်း၍

တထိုင်တည်း ကန်တော့ကြရဦးမည်။ ကန်တော့အပ်၏။ ကန်တော့
ကြပါလေ။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကန်တော့ရန်

ခမန္တ၊ မေ သပ္ပုရိသာ အစွယ်။ ။(သုံးကြိမ်)
သပ္ပုရိသာ၊ အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင်အပေါင်း သူမြတ်
လောင်းတို့။ သန္တာ၊ အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင်အပေါင်း
သူမြတ်လောင်းတို့သည်။ မေ-မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အစွယ်၊
တွေ့ဝေမှိုက်မှား မလိမ်မာ၍ ကျူးလွန်မိသော အပြစ်များကို။
ခမန္တ၊ အပြစ်မပေးပဲ ကျေအေး၍ သည်းခံတော်မူကြပါ
ကုန်လော့။

ဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုအပ်သော ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗကိစ္စတရပ် ပြီး၏။
ဂုဏ်တော် နှလုံးသွင်းရန် အကြောင်ကား

မြတ်စွာဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုအပ်ပြီးသော ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗကိစ္စပြုပြီး
သည်နှင့် တပြိုင်နက် လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ထွဋ်ထား
သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား၏ အရဟံ အစရှိသော ၉ ပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့ကို ၉ ပါးလုံး တတ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ၄၊ ၅ ပါး
တတ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ ၂၊ ၃ ပါး တတ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ တပါး
တည်း တတ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ နှလုံး၌စူးစိုက်မိသော ဂုဏ်တော်ကို

ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် နှလုံး၌စူးစိုက်လွယ်ကူ၍ သူက ငါက နှလုံး သွင်းကြသော “အရဟ” ဂုဏ်တော်ကို ဖြစ်စေ တတ်နိုင်သော နေ့ရက်တို့ ပတ်လုံး နှလုံးသွင်း၍ အားထုတ်ကြရမည်။

“အရဟ” ဂုဏ်တော်ဆိုသည်ကား လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာ မင်းတို့ ဝပ်စင်းကော်ရော် အလှူတော်ကို အပူဇော်ခံနိုင်သော အကြောင်းကြောင့် ရအပ်သောဂုဏ်တော်သည် အရဟံဂုဏ်တော် မည်၏။

ဤအရဟံဂုဏ်တော်သည် အမိ အဘ၊ အစ်ကို အစ်မ၊ ဆွေမျိုး ညာတိ သလောဟိနှင့် သမဏ ဗြဟ္မာဏတို့ ပါ၍ ရအပ်သော ဂုဏ်တော်မဟုတ်ပေ။ ပေး ပည့် မေး နှိုက်ဟု မှတ်သား ကြလျက် အကိုင်းအခက် ဖြစ်စေသည့် ဗောဓိချွေကွေသွင်းတော့၍ လေးလော သစ္စာ တဆယ့်ခြောက်ပြာကို ဆုပုမခို အလိုလိုသိတော်မူသော သယမ္ဘူ သဗ္ဗညုဘ ရှေ့ဉာဏ်တော်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ကိလေသာစက် သုံးထောင်ဝက်ကို အရဟတ္တဒင်္ဂ ဉာဏ်ပက်နက် ဖြင့် တချက်တည်း ခုတ်ဖြတ်၍ ပြတ်ပည်နှင့်ဘက္ကနက် ရဘော် မှုသော အရဟံဂုဏ်တော်။

တနည်းအားဖြင့် လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်ဘော်မှုသော အကြောင်းကြောင့် ဒီပကနည်းအားဖြင့် ရဘော်မှုသော အရဟံ ဂုဏ်တော်။

ဤဂုဏ်တို့ကို ဆင်ခြင်၍ နှလုံးသွင်း ကောက်မေ့အပ်၏။ ဤ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗ ကိစ္စပြုပြီးသည့် အဆုံး၌ သထေ ဝိပဿနာတို့၏ ရှေးဦးစွာ အားထုတ်အပ်သော သဗ္ဗတ္တက

ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစီးဖြန်းမီ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပွားများကြရ၏။
ဤသို့ အရဟံဂုဏ်တော်အကြောင်းကို သာမည ရှေးဦးစွာ
သိထားအပ်၏။

အရဟံဂုဏ်တော် နှလုံးသွင်းရန်

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤတိပိ-ဣမိနာစံ
ကာရဏေန၊ ဤသို့ လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော
ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်တော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူပါပေ၏။

ထို မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်း
ဟူသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်
တော်မူသော အကြောင်းကြောင့် ရတော်မူသော အရဟံ
ဂုဏ်တော်။

ဤ“အရဟံ” ဟူသော ဂုဏ်တော်သည် လောဘ ဒေါသ
မောဟ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်
တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ရတော်မူသော ဂုဏ်တော်
ဖြစ်သည်။

ဤဂုဏ်တော်သည် လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော
ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်တော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်သာ ရတော်မူသော အရဟံဂုဏ်တော်ဟု
နှလုံးသွင်းလျက် ကိလေသာမရှိသော ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍-

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးခိမ်နည်း

[၄၇]

ထွက်သက်အခိုက်....အရဟံ....အရဟံ....အရဟံ၊
ဝင်သက် အခိုက်....အရဟံ....အရဟံ....အရဟံ

ဟု ၃၊ ၄ ချက်လောက်စီလိုက်၍ လိုက်၍ ဂုဏ်ကို ထင်မြင်အောင် သုံးဆုပ်ဆင်ခြင်၍ တတ်နိုင်သမျှ နေ့ညဉ့် ပတ်လုံး အားထုတ် အပ်၏။ ဤကား သမထ ဝိပဿနာတရားတို့ကို အားမထုတ်မီ မိမိတို့နေရာ၌ နေ၍ အားထုတ်အပ်သော ပုဗ္ဗကိစ္စ ပေတည်း။

တနည်း-အရဟံဂုဏ်တော်ကို နှလုံးသွင်းရန်

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။

သောဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ - ဣမိနာစ ဧကာရဏေန၊ ဤသို့ လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း တို့၏ ဝပ် စင်းကော်ရော် အလှူဘော်ကို အပူဇော် ခံထိုက် သော ကြောင့် လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူပါပေ၏ ဟု နှလုံးသွင်း လျက် အပူဇော်ခံနိုင်သော ဂုဏ်ကိုအားရုံပြု၍-

ထွက်သက်အခိုက် အရဟံ....အရဟံ....အရဟံ၊
ဝင်သက် အခိုက် အရဟံ....အရဟံ....အရဟံ

ဟု စွမ်းနိုင်သော နေ့ရက်ပတ်လုံး နှလုံးသွင်းနေရ၏။

တနည်း- အရဟံဂုဏ်တော်ကို နှလုံးသွင်းရန်

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။

သောဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ဧကာရဏေန၊ ဤသို့ ကိလေသာစက် သုံးထောင်ဝက်ကို အရဟတ္တ မဂ် ဉာဏ်လက်နက်ဖြင့် တချက်တည်း ခုတ်ဖြတ်၍ သတ်တော်မူ

[၄၀]

သမထ ဦးဆောင်မြတ်

နိုင်သောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူပါပေ၏
ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ကိုလေသာပြတ်သွား သောဂုဏ်ကို အာရုံ
ပြု၍-

ထွက်သက်အခိုက် အရဟံ....အရဟံ....အရဟံ၊
ဝင်သက် အခိုက် အရဟံ....အရဟံ....အရဟံ

ဟု စွမ်းနိုင်သော နေ့ရက်ပတ်လုံး နှလုံးသွင်းနေရ၏။

ဤသို့ပြုအပ်သော အရဟံဂုဏ်ကို အာရုံအဆောက် လျင်မြန်
သော ဂုဏ်ကိုယူ၍ အားထုတ်ပြီးသောအခါ အာစရိယ ပရံပရတို့
အားထုတ်အပ်သော ပုဗ္ဗကံစွ သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်
အပ်၏။

သမထ ဝိပဿနာတို့၏ ရှေးဦးစွာ အားထုတ်အပ်သော
ပုဗ္ဗကိစ္စ သဗ္ဗတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်ကို ပြခြင်း

ကန်-လှူ-ဆုတောင်း၊ ဂုဏ်ပေါင်း - မေတ္တာ၊
အသုဘနှင့်၊ မရဏမယွင်း၊ သမထ၏
ပုဗ္ဗကိစ္စသွင်း။

ထိုထိုတို့ကို ပြခဲ့ပြီးသည်နှင့်အညီ သမထ ဝိပဿနာ တို့ကို
အားထုတ်အပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သမထ ဝိပဿနာ
တို့ကို အားမထုတ်မီ ရှေးဦးစွာ သမယ အခါကာလ၌ အာစရိယ
ပရံပရ-ဆရာအဆက်ဆက်တို့ အား ထုတ် အပ် သော ပုဗ္ဗကိစ္စ
သဗ္ဗတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြဦးမည်။ ပြခဲ့ပြီးသော ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗကိစ္စ၌
မြတ်စွာဘုရားအား ကန်တော့ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို
လှူဒါန်းခြင်း၊ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ကို နှလုံး
သွင်းခြင်းတို့ကို ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ယခုအခါ မေတ္တာပို့သခြင်း၊ အသုဘ
နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သေခြင်းတရားတို့ကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်
ခြင်းတို့ကို အားထုတ်ကြရမည်။

ဤသည်တို့သည် ပဓာနဖြစ်သည့် ပါရိဟာရိယ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
အားမထုတ်မီ ရှေးဦးစွာတကိစ္စထား၍ အားထုတ်သော ပုဗ္ဗ
ကိစ္စ သဗ္ဗတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သည်။

မေတ္တာပို့ ရန်အစီအစဉ်

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ မေတ္တာပို့သရန် အစီအစဉ်စကားသည် ကား ဂုဏ်တော်ကို နှလုံးသွင်းအားထုတ်၍ ကျေနပ်ပြီးသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မေတ္တာတရားကိုဆက်၍ နှလုံးသွင်းအား ထုတ်ကြရ၏။ နှလုံးသွင်းအားထုတ်ကြရာ၌ လူတို့သည် လူတို့ အလျောက်၊ ရဟန်းတော်တို့သည်ရဟန်းတော်တို့အလျောက် စပ် ဆိုင်သည်တို့ကိုအရင်းခံထား၍ အခွင့်အခါအားလျော်စွာ ငါးရာ နှစ်ဆယ်ရှစ် (၅၂၈) သွယ်သော မေတ္တာတရားတို့ကို နှလုံးသွင်း အားထုတ်နိုင်ကြရ၏။

၅၂၈ အစီအစဉ် မာတိကာများ

သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သဗ္ဗေပါဏာ၊ သဗ္ဗေဘူတာ၊ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ၊
သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပနာ။

သဗ္ဗာဏုတ္တိယော၊ သဗ္ဗေပုရိသာ၊ သဗ္ဗေအရိယာ၊ သဗ္ဗေ
အနုရိယာ၊ သဗ္ဗေဒုဝါ၊ သဗ္ဗေမနုဿာ၊ သဗ္ဗေဝိနိပါတိ
တာ။

အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာဟောန္တု၊
သုခိအတ္တာနံပရိဟရန္တု။

မာတိကာ ပါဠိအနက်များကား—

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ အာရုံ၌ကပ်ငြိတတ်
ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်
ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူဘာ၊ ဥပါဒါဒါနိမကင်းကုန်
သော သတ္တဝါတို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အတ္တဘာဝပရိယာပဒ္ဓါ၊ အတ္တ
ဘောဋ္ဌိ အကျုံးဝင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အနရိယာ၊ ပုဆုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေါ၊ နတ်တို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာ၊ ဝိနိပါတိက
အသုရာတို့သည်။

အဝေရာ၊ ရန်ဟူသမျှ မရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

အနိဿာ၊ ဆင်းရဲဟူသမျှ မရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်
ကြပါစေကုန်သတည်း။

သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊
ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(အဗျာပဇ္ဇနှင့်အနိဿမှာ စိတ်၏ဆင်းရဲနှင့် ကိုယ်၏ဆင်းရဲ)။

ဤသို့ပြဆိုအပ်ပြီးခဲ့သော မာတိကာ ပါဠိ အနက်သဘောကို ရှေးဦးစွာ သိအောင် ဆောင်ထားအပ်၏။ ဆောင်ထားပြီးလျှင် အနောဓိသပုဂ္ဂိုလ်ငါးယောက်၊ သြဓိသပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့ ကိုလည်း အထူးသိထားရ၏။ အဒိသာဖရဏကိုလည်း သိရ၏။ ဒိသာဖရဏကိုလည်း သိရ၏။ ဤအခြင်းအရာလေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာသိခဲ့ကုန်ရ၏။

ထိုလေးပါးတို့တွင် အနောဓိသပုဂ္ဂိုလ် ငါးယောက်ကား- သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သဗ္ဗေပါဏာ၊ သဗ္ဗေဘူတာ၊ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ဤငါးယောက်တို့သည်မည် ဘူမည်ဝါဟု ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အနောဓိသ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

သြဓိသပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် ဟူသော်ကား- သဗ္ဗာဏုတ္တိ^၀ ယော၊ သဗ္ဗေပုရိသာ၊ သဗ္ဗေအရိယာ၊ သဗ္ဗေအနရိယာ၊ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ သဗ္ဗေမနုဿာ၊ သဗ္ဗေဝိနိပါတိကာ ဤခုနစ် ယောက်တို့သည် မိန်းမ၊ ယောက်ျား စသည် ရည်ရွယ်သဖြင့် သြဓိသပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ဤသြဓိသပုဂ္ဂိုလ်၊ အနောဓိသပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ သည် ဇာတိခေတ် စကြဝဠာတသောင်း၊ အာဏာခေတ် စကြဝဠာ ကုဋေသိန်း၊ ဝိသယခေတ်စကြဝဠာ အနန္တအဆုံး မရှိအထက်ဘဝ အောက်အဝိစိအတွင်း၌ ကျင်လည်ကျက်စား သွားလာနေထိုင်လျက် ရှိကြကုန်သော ထိုထိုသတ္တဝါတို့တွင် သုခိဘသတ္တဝါအနန္တ ဒုက္ခိဘသတ္တဝါ အနန္တ ရှိကြရာ ထိုသတ္တဝါ ဟူသည်တို့ကိုသာ ရည်ရွယ်လုံးညွှန်း မေတ္တာတရား များကို ပွားများအားထုတ်ကြရ၏။

ဤသည်တို့ကား ဩဓိသ အနောဓိသ အဒိသးပရဏမေတ္တာ ဟူ၍ မှတ်အပ်၏။

ဒိသာပရဏ မေတ္တာဟူသည်ကား- မိမိတို့ နေထိုင်သော အရပ်မှ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့တောင်၊ အနောက်မြောက်၊ အရှေ့မြောက်၊ အနောက်တောင်၊ အောက်အရပ်၊ အထက်အရပ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မေတ္တာတရားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ ပွားများခြင်းသည် ဒိသာပရဏမေတ္တာမည်၏။

(ဤသည်ကား ဒိသာပရဏ မေတ္တာဟူ၍မှတ်)

ဤသို့သော မေတ္တာတရားကို ပွားများ အားထုတ်ကြရာ၌ မေတ္တာတရားကို ပွားများပို့သသောအခါ သုခိဘသတ္တဝါ၊ ဒုက္ခိဘသတ္တဝါရှိရာ သတ္တဝါဟူသည်ကိုသာ ရည်ရွယ်နှလုံးသွင်း၍ ၅၂၈ သွယ်မေတ္တာပြည့်အောင် ပွားများကြရ၏။

ဤသို့မေတ္တာတရား ပွားများပို့သကြရန် အစဉ်ပြသည်ကို ကျမ်းကျင်နားလည်အောင် မှတ်သားထားခဲ့၍ ဤသို့မှတ်သားထားခဲ့ပါမှ ပြလတ္တံ့ ပို့သလတ္တံ့သော မေတ္တာတရားပွားများပို့သပုံတို့ကို လွယ်ကူနိုင်မည်။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းကျင်အောင် မှတ်သားထားအပ်၏။

ဤသည်တို့ကား မေတ္တာတရားပွားများအားထုတ်ရန် အစီအစဉ်ပြသောအကြောင်းပေတည်း။

၅၂၀ သွယ်သော မေတ္တာပို့သပုံ ပို့သနည်း

ဤသို့ ၅၂၀ သွယ်သော မေတ္တာပို့သပုံ ပို့သနည်းကို ကုန်စင်အောင် ရေးသား၍ ပြနေရမည်ဆိုလျှင် ကျမ်းကျယ်ဝန်းနေမည်ဖြစ်ရကား ပြသပြီးသော စကားဖြင့်ပင် ကျမ်းကျင်စေက သိလောက်သည်တကြောင်း၊ သို့မဟုတ်က ပြသသော ဆရာများနှင့်နီးနှော၍ ပြသသောစကားတို့ကိုမှတ်ယူသဖြင့် သိလောက်သည် တကြောင်း၊ သို့မဟုတ်က တနည်းနည်းဖြင့် တရပ်ရပ်သော ထံမှ သင်ယူသဖြင့် သိလောက်သည်တကြောင်း၊ ဤသို့သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ၅၂၀ သွယ်သော မေတ္တာကို မရေးသားခဲ့တော့ပေ၊ ဆရာတော်အသီးသီးတို့ ရေးသားထားသော ကျမ်းများကိုလည်း သိအပ်၏။

ဤအခါသည် သမထ ဝိပဿနာတို့၏ ရှေးဦးစွာ ပုဗ္ဗကိုစွအနေ သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြသဖြင့် ကျယ် ဝန်းသည်ဟု မေတ္တာဘုရားတို့ကို မပို့သပဲ မနေအပ်၊ အခွင့်အခါ ကြုံကြိုက်သည့်အခိုက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် စိတ်၌ထား၍ ၅၂၀ သွယ်သော မေတ္တာတရားကို ပို့သပွားများခဲ့ရ၏။ နောင်သောအခါ ဤလို ရကြသော အခွင့်မျိုးနှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့လှ၍ ယခုအခါကပင် ကြိုတင်၍ ပို့သပွားများအပ်သော ပုဗ္ဗကိုစွာတရပ်ဖြစ်ပါ၏။

နောက်ဆုံး မိမိတို့သည် အခွင့်အခါ အကျယ်အဝန်းမလိုက် နိုင်သော် ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အဆုတ်စောင့်နတ်၊ သီတင်းသုံးဘော် စသည်တို့အပေါ်၌ ထားအပ်သော မေတ္တာတရားနှင့် တကွ

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်၊ ဝိပိနည်း၊

[၅၅]

ဩဓိသမေတ္တာ၊ အနောဓိမေတ္တာဘုရားတို့ကို ရအပ်သော ဆရာ
ထံက နည်းယူ၍ ပွားများအပ်၏။

ဩဓိသ၊ အနောဓိသ မေတ္တာပို့ သရန် နည်း

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေပိကာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေဘူတာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေအတ္တဘာဝ ပရိယာပန္နာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ
ဟောန္တု၊ အနိဿာ ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေဣတ္ထိယာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေပုရိသာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေအရိယာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေအနုရိယာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သုဗ္ဗဒေဝါ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေမနုဿာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေဝိနိပါတိကာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊
အနိဿာဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

ဤသို့အရပ်ဒေသ ဒိသကို မရည်ရွယ်ပဲ သတ္တဝါတို့ကိုသာ
ရည်ရွယ်၍ မေတ္တာတရား ပို့သပွားများခြင်းသည် အဒိသာ
ဖရဏ မေတ္တာမည်၏။ မေတ္တာပေါင်းကား - ပုဂ္ဂိုလ်တကျိပ်
နှစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် မေတ္တာလေးပါး ဟု လေးချက်စီ ရပေ
ရကား ၄၈ ပါးသော မေတ္တာကို ရအပ်၏။

သဘောကျအောင် မှတ်ထားပါလေ၊ အနက်များကား
နောက်အစီအစဉ်၌ ပြခဲ့ပြီးသော အနက်အတိုင်းသိအပ်၏။

ဤသို့သော သြဒိသ အနောဒိသ (အဒိသာ ဖရဏ) မေတ္တာ
တို့ကို သမထ ဝိပဿနာတို့၏ ရှေးဦးစွာတနည်း၊ တကဏ္ဍထား၍
ပွားများကြကုန်ရာ၏။

ဤနေရာမှ ဆက်၍ ၅၂၈ ပါးသော မေတ္တာ ထင်မြင်ပို့သ
တတ်ရန် ဒိသာဖရဏ မေတ္တာပြသရန်ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမိန့်ရှိပြန်သဖြင့် အောက်၌ဆက်၍ ဒိသာဖရဏ မေတ္တာကို
ပြဦးအံ့။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်စတင်ပုတီးစိန်နည်း

[၁၇]

ဒိသာပရဏ မေတ္တာပို့သရန်

ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
အဒိသာပရဏအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ပစ္စိမာယ ဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
အဒိသာပရဏအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဥတ္တရာယဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
အဒိသာပရဏအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
အဒိသာပရဏအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ပုရတ္ထိမာယာအနုဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
အဒိသာပရဏအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

[၅၁]

သမထ ဦးဆောင်မြတ်

ပစ္စိမာယ အနုဒ္ဓိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခံအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အဒိသာဖရဏံအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဥတ္တရာယအနုဒ္ဓိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခံအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အဒိသာဖရဏံအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဒက္ခိဏာယအနုဒ္ဓိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခံအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အဒိသာဖရဏံအတိုင်းဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခံအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အဒိသာဖရဏံအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဥပရိမာယ ဒိသာယ—

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊ အနိဿာ
ဟောန္တု၊ သုခံအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အဒိသာဖရဏံအတိုင်း ဆိုပါလေ။ (၄၈)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်းစိန်နည်း

[၁၉]

ဤသို့ ဒိသာဖရဏမေတ္တာ ၄၈၀ ပြည့်အောင် ပို့သပွားများ ကြရာ၏။

၅၂၈ သွယ်သော မေတ္တာသိရန်ကား--

ပထမ ပြခဲ့ပြီးသော အဒိသာဖရဏမေတ္တာ ၄၈၀ ပါး၊ ယခု ပြသော ဒိသာဖရဏမေတ္တာ ၄၈၀ နှစ်ရပ်ပေါင်းသော် ၅၂၈ သွယ်သော မေတ္တာကို သိအပ်၏။

ဤသို့သော မေတ္တာတရားတို့ကို သမထ ဝိပဿနာတို့၏ ပုဗ္ဗ ကိစ္စထား၍ ရှေးရှေးသော သပ္ပုရိသအပေါင်း သူတော်ကောင်း၊ အစရိယံ ပရိပရတို့ အဆက်ဆက် အစဉ်အလာအတိုင်းပွားများ အားထုတ်ကြသော သဗ္ဗတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်း မေတ္တာတရားများ ဖြစ်သတည်း။

ဤကား သဗ္ဗတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်း မေတ္တာတရားပေတည်း။

.....

ထိုင်ပုံထိုင်နည်း

ဗုဒ္ဓ၏

‘ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇ္ဇိတော ဥဇ္ဇံ ကာယံ ပဏီဓာယ’

စသည်ဖြင့် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၊ ကိုယ်အထက်ပိုင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့် ထားဟု မိန့်ခဲ့သည်။ ဘာကြောင့်နည်း၊ ထိုထိုင်ပုံအနေအထားသာ လျှင် ခါးနာခြင်း၊ လက်ပြင်အောင့်ခြင်း၊ ခြေသောက်ကိုလိမ်ခြင်း စသည်မဖြစ်ပဲ၊ တာရှည်ထိုင်နိုင်မည့် အနေအထား ဖြစ်ပြီး၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ စိတ်အာရုံကောင်းစွာညွတ်စေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ် သည်။

ပုတီးစိပ်အားထုတ်ရာ၌လိုအပ်သောအချိန်

ပုတီးစိပ်မှုကိုအားထုတ်ရန် အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍မူ ဆည်းဈာ
လေးချက်ဖြစ်သော အရုဏ်တက်၊ နေ့လယ်မှန်းတည့်၊ ညနေဝင်း၊
ညဉ့်သန်းခေါင်ယံတို့နှင့် ထိုအချိန်ပတ်ဝန်းကျင် အနီးကပ်ဆုံး
အချိန်တို့ကို ယောက်မြတ်တို့ နှစ်သက်ပြဋ္ဌာန်းကြသည်။

သို့ရာတွင် လူတို့မည်သည် ကိစ္စများမြှောက် လူတို့ဘောင်
ဆိုသော စကားအရ စား၊ဝတ်၊နေရေး၊လူမှုရေး၊ တိုင်းရေးပြည်
ရေးတို့ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ကြရသည့် အလျောက် ထိုကိစ္စများ
တနေ့တာဆောင်ရွက်ပြီး အားလပ်မှသာ ကြောင့်ကျမဲ့ စိတ်
ချမ်းသာစွာ အားထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်၍ ယောက်မြတ်တို့ သတ်မှတ်
ထားသောအချိန်များတွင် မိမိတို့အဆင်ပြေမည့်အချိန်နှင့် ညှိနှိုင်း
သတ်မှတ်၍ အားထုတ်သင့်ပေသည်။

သို့ရာတွင် များသောအားဖြင့် နံနက် ၄ နာရီ ၅ နာရီအချိန်
ပိုင်းများသည် လူတိုင်းအားလပ်၍ ကြောင့်ကျခပ်သိမ်းမဲ့ သော
အချိန်ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ပုတီးစိပ်မှုကို နံနက် အရုဏ်
တက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မမုဟုတ္တရအချိန်တွင် အားထုတ်ရန် အသင့်
လျော်ဆုံးဖြစ်ပေသည်။

သဘာဝအားဖြင့်လည်း ရောင်နီလာချိန်ဖြစ်၍ သစ်လွင် နုပျို
ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသောအချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ အိပ်ရာမှ နိုးစ
အားအင်ပြည့်ဖြိုး ရှင်လန်းပွင့်လင်းသော အချိန်လည်း ဖြစ်၍၊
ယောက်မြတ်တို့အလိုအရ ယောက်မြတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုအချိန်ဝယ်
တရားအား ထုတ်ပြေး၊ မန္တန်ကျ၊ မတ္တာ

ပို့ခြင်း၊ အမ္ပဝေခြင်း စသော အမှုတို့ကို ပြုလုပ်ရာ အမှုန်မြတ် ဆုံးအချိန်ဖြစ်၍ ၎င်းသူမြတ်တို့ ဟိတ်တန်ခိုး၊ မေတ္တာတန်ခိုးတို့ ပျံ့နှံ့နေဆဲအချိန်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် မဟာကရုဏာ ကွန်ယက်ကို ဖြန့်၍ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ကြံည့်ရှုတော်မူသော အချိန်သည် ဤအရက်ဘက် အချိန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အားလပ်သောကြောင့်ကျမဲ့အချိန်၊ အိပ်ရာမှ နိုးစ အားသစ် ဉာဏ်သစ် ဖြစ်ပေါ်သောအချိန်၊ သစ်လွင် နုပျို ကျက်သရေရှိသည့်အချိန်လည်း ဖြစ်သည့်ပြင် ယောဂီမြတ်တို့၏ ပို့သောမေတ္တာ၊ ဆည်းပူးအပ်သောပညာဟိတ်၊ အာနိသင်ဟိတ် တို့ မိမိ၏ခန္ဓာအား လွှမ်းခြုံနိုင်သောအချိန်ဖြစ်ပေသည်။

ဤအချိန်ဝယ် အားထုတ်နိုင်ရန် အထူးကြိုးစားသင့်ပေသည်။

တိုင်းရေးပြည်ရေး၊ လူမှုရေးဆောင်ရွက်ရန် တဦးနှင့်တဦး တာဝန်ချင်း မတူညီသည့်အလျောက် တနေ့လေးကြိမ်၊ သုံးကြိမ် နှစ်ကြိမ်၊ တကြိမ်စ ဘုတ်မိမိ အဆင်ပြေသလိုကိုယ်ပိုင် အစီအစဉ်ဖြင့် အားထုတ်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။ တနေ့လျှင် အနည်းဆုံး တကြိမ်၊ ထိုပြဟုမဟုတ္တရအချိန်တွင် မဖြစ်မနေ ပုတီးစိပ်အပ်ပေသည်။ ထိုအချိန်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လက်လွတ်အဆုံးရှုံးမခံပါစေ နှင့်။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် စိပ်ပုတီးစိပ်ခါနီးတွင် ရေချိုးရန် အကျင့် ပြုလုပ်ပါ။ ရေချိုးရန် တစုံတခုသော အကြောင်းက ဟန်အား နှောင့်ယှက်ခြင်းအဖြစ် မခံပါစေနှင့်။ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်နေ၍ ရေ မချိုးလိုခြင်း၊ ရေချိုးရမည်ကိုယှဉ်း၍ မချိုးလိုခြင်းများကြောင့်

ရေမချိုးလျှင် စိပ်ပုတီးစိပ်ရာ၌ လန်းဆန်းရှင်ပြနေမည် မဟုတ်ပေ။

ရေချိုးခြင်းသည် အားထုတ်မည့်ကိစ္စ၌လည်း ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး ရှင်လန်းမှုဖြစ်စေသည့်ပြင် ခန္ဓာကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရာလည်း ရောက်သည့် ကျန်းမာရေးနှင့်လည်း ညီညွတ်ပေသည်။

သို့ရာတွင် ကိုယ်လက်မျက်နှာတို့ကို ရေအေးဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပေးလျှင်လည်း လုံလောက်မှုရှိသည်။

အိပ်ရာမှထလျှင်ထချင်း ရေအေးအေးချိုးခြင်း၊ သို့မဟုတ် ခြေလက်မျက်နှာတို့ကို သန့်စင်စွာ ဆေးကြောသုတ်သင်ပြီးလျှင် ပြီးချင်း၊ သမာဓိတရူးအားထုတ်မှုအတွက်၎င်း၊ ပုတီးစိပ်မှုအတွက်၎င်း၊ တဆက်တည်း မဆုတ်မဆိုင်းစေပဲ အသင့် ခင်းကျင်းထားသော အားထုတ်ပြုလုပ်နေကျနေရာဝယ် ထိုင်လိုက်ပါ။

ရေချိုးခြင်း၊ မျက်နှာသစ်ခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင်ခြင်းတို့ကို အကျယ်ချဲ့ပြီး လေးလံနှေးကွေးစွာဖြင့် အချိန်ဖြုန်းမနေမိစေရန် သတိပြုရပေမည်။

အကြောင်းမှာ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားထုတ်မည့် ပြဟုံမဟုတ္တရ အချိန်သည် လွန်စွာတန်ဖိုးကြီးမားလှသောကြောင့် တနေ့တာအဖို့ အလဟသ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးမသွားစေရန် ဖြစ်လေသည်။

အချို့မှာ မိမိ၏စိတ်ဘဝင်မကျမချင်း ပြုပြင်မှုမ်းမံနေမှုဖြင့် အချိန်များကုန်ဆုံးကာ နောက်ဆုံး၌ မိုးထိန်ထိန်လင်းသွားသည်အထိ တစုံတရာအားထုတ်မှုမပြုရသေးပေ။ မိုးလင်းသောအခါ အသံဗလံများ ရောပြွမ်းနှောင့်ယှက်လာသဖြင့် အာရုံမမိပဲ အား

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးဒိဝနည်း

[၆၃]

ထုတ်ရလေသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ကမန်းကတန်းဖြင့် အားထုတ်
ရလေသည်။

ရံဖန်ရံခါတွင် အိပ်ရာထဲမှ ရေချိုးပြီးသော်လည်း ကိုယ်လက်
မအိမ်သာနှင့် စိတ်မရွှင်မလန်းဖြစ်လျှင်သော်၎င်း၊ အိပ်ချင်စိတ်
များ မပျောက်တတ်သေးလျှင်သော်၎င်း ပုထိုးဝိပ်ရာ၌ များစွာ
စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ဘတ်သည်။

အိပ်ချင်စိတ်များအကြားမှ စိတ်မပါတပါနှင့် ခြားစားစိပ်
နေယင်းမှလည်း မိုလင်းသွားတတ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် အဖိုးတန်
လှသော ဗြဟ္မမုဟုတ္တရ အချိုး၏ ဟိတ်တန်ဖိုးတို့ကို ရသင့်
သလောက် မရပဲရှိဘတ်ချေ၏။

“မဟာဇေယသိဒ္ဓိကာမဒဒမာလ်နီ”
သုဂတော ဂုဏ်တော် ပုထိုးဝိပ်နည်း

သမထ ဘာဝနာ

မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်၌ လာသည်နှင့်အညီ လေးကီနှင့်
လောကုတ္တရာ၊ သံသရာနှင့် နိဗ္ဗာန် လမ်းနှစ်ဖြာခွဲ၍ ဘာဝနာ
သမထ ပွားများရန်ကို လမ်းညွှန်၍ ပြပေအံ့။

“ကမဗ္ဗတေဥပစိ ပရိက္ခယာယ— ဘာဝနာ ဘာဝနာ
အပုနုဗ္ဗဝါယ”

ဟူသော ဒေသနာတော်ဖြင့် လမ်းညွှန်ပြတော်မူသည်။ ဘာဝနာ ဟူသည်ကား အလုံးစုံသော သမထဘာဝနာတရားတို့၏ ရှေးဦးစွာ အလုံးစုံသော စရိုက်ခြောက်ပါးလုံးလျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကား- ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း သာတည်း။ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဟူသည်ကား “သုဂတော” ဂုဏ်တော်၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ကောင်းသော သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်သော ဝိပဿနာ ဟူသော စကားကိုသာ အမြဲ ပြောဆိုခြင်း (သုဂတ) ဂုဏ်တော် တပါး၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ရန်သူ ဒုက္ခဘေးကြီးမှကင်းဝေး ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို တပါးတည်းသွားစေခြင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကြံသွားတော်မူခြင်းတည်း ဟူသော (သုဂတ) ဂုဏ်တော်တပါး၊ ဤသို့ အစရှိသော ဂုဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသော သုဂတဂုဏ်တော်ကို စီးဖြန်းပွားများ၍ နိဗ္ဗာန်သို့တိုင်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ နက်ရှိုင်းခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သောစိတ်ကို ဖြစ်စေ၍ အားထုတ်ပွားများရာသည်။

ပွားများရန်ကား၊ သန္တုဋ္ဌိ၊ သလ္လေခနှင့် ပြည့်စုံသော အဋ္ဌင်္ဂ၊ နဝင်္ဂသီလကို ဘုရားမှာ လေးဆယ်ကိုးရက် အဓိဋ္ဌာန် ပါရမီဖြင့် ခံယူဆောက်တည်၍ “သုဂတော” ဟူသော ဂုဏ်တော် ကို ပွားများ အားထုတ်ရမည်။

တနည်းလည်း ငါးပါးသော သီလကို ဘုရားပုံတော်ရှေ့မှာ ဆွမ်းဘောဇဉ် ခဲဖွယ်နှင့်တကွ၊ ပန်း ရေချမ်း ဆီ မီး တို့ဖြင့်လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီးလျှင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရအောင် (သုဂတ) ဂုဏ်တော်ကို ပွားများပါမည် ဟူ၍၎င်း၊ နှစ်သိန်း လေးသောင်း မြေထုနှင့်တူစွာ နှစ်သိန်းလေးသောင်း ရအောင် (သုဂတ) ဂုဏ်တော်ကို ပွားများပါမည် ဟူ၍၎င်း၊ လေးသိန်း

ရှစ်သောင်း ရှိသော ရေအထုနှင့် တူစွာ လေးသိန်းရှစ်သောင်း ရအောင် (သုဂတ) ဂုဏ်တော်ကို ပွားများပါမည် တူ၍၎င်း၊ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း ရှိသော လေအထုနှင့် တူစွာ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း ရအောင် (သုဂတ) ဂုဏ်တော်ကို ပွားများအားထုတ်၍ ပုတီးစိပ်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီဖြင့် ခံယူဆောက်တည်၍ (သုဂတော) ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို ပွားများအားထုတ်ရမည်။

ဤသို့ အဖန်ဖန်များစွာ ပွားများအားထုတ်သည်ရှိသော်—
 “ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ”

ဟု ဗောဇ္ဈင်ဒေသနာတော် ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း သမ္မောဓာယ ဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစွမ်းနိုင်သောဉာဏ်နှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်းရှိုင်း၍ ညွတ်သောစိတ်ဖြင့် လာလိမ့်မည်။

“ပွားများအားထုတ်ရန် ဂုဏ်ကား”

သုဂတော သုဂဘဓာနံ၊ သုဂဘောသုန္ဒရံပိစ၊ နိဗ္ဗာနံ သုဂတောယာတံ၊ သုဂတောတေနမောနမာ။

ဤ သုဂတော ဂုဏ်တော်ကို ပုတီးစိပ်ရမည်။ တပုဒ်ကို တခါ စိပ်လျှင် သုဂတော ဂုဏ်တော် ငါးပတ်ရသည်။ ပုတီးဘပတ်ပြည့်လျှင် သုဂတော ဂုဏ်တော်ပေါင်း ငါးရာလေးဆယ်ပေါင်း ဖြစ်သည်။ ပုတီးပတ်ပေါင်း တရာ ငါးဆယ် ခြောက်ပတ် ရလျှင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် ပြည့်၍ ဘုရားမှာ ဆွမ်း၊

ဘောဇဉ်၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး နှင့် တကွ ရှစ်သောင်းလေးထောင် ဘာဝနာ ကုသိုလ်ကို ပူဇော်၍ လိုရာ ဆုနိဗ္ဗာန်ကို တောင်းပါ။

ဤ“မဟာ ဇေယသိဒ္ဓိကာမဒဒမာလိနိ” မည်သော သုဂတော ဂုဏ်တော်သည် အကျိုးထူး အကျိုးမြတ်ကို မုချကေန ပေးစွမ်းနိုင် လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် နှစ်သက် မြတ်နိုးခြင်းအမှုကို ပြုရာသည်။ ဤသို့ ယုံကြည်နှစ်သက် ပွားများအားထုတ်ရခြင်းသည်၊ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗသ နှင့် ပြည့်စုံ၍ ပဋိဘာနဝါပညာဖြင့် ဝိပဿနာ သို့ ထိုးထွင်းသိမြင်၍၊ မဂ်အခြေ ဖိုလ်အခြေသို့ ရောက်သဖြင့် အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်မည်။

ဤ သုဂတော ဟူသော ဂုဏ်တော်သည် အမှန် တန်ခိုး ထူထောင်ပြီး ကြီးကျယ်သော ဂုဏ်တော်တည်း။ ဤဂုဏ်တော်သည် ဘုရားမပွင့်မီ ရှေးအဖို့က ရှင်ရသေ့ကို သိကြားမင်းလာ၍ ပေး လှူသော ဂုဏ်တော်ဟု ဇမ္ဗူဒိပ်တိုင်းသား ရဟန်းတော်၊ ရှင်အာဒိစ္စရံသီ စီရင်သော “သုဂတမဂ္ဂ” ကျမ်းမှာ လာသည်။

သုဂတော၊ ကောင်းသော ဝိပဿနာတရားကို ပြောဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဂတဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တည်းဟူသော ရန်သူဘေးမှ လွတ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ တည်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌ တည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သုဂတံ ဟူသော ဂုဏ်တော်သည်။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ရွတ်ဆိုလေ့ ရှိသော သဒ္ဓါနုသာရီမည်သော သပ္ပရိသ သူတော်ကောင်းအပေါင်းကို။ သုဂတဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်း ဟူသော ရန်သူဘေးမှ လွတ် ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ ဆောင်တော်မူတတ်၏။ သုဂတော၊

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်၊ ဝိပဿနာ

[၆၇]

ကောင်းသော ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ပြောဆို ပြောဟောလေ့
ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဂတော၊ သုဂတံ၊ ကောင်းသော
ဝိပဿနာဘာဝနာကို ရွတ်ဆိုပွားများလေ့ရှိသော သဒ္ဓါနုသာရီ
မည်သော သပ္ပာရိသ သူတော်ကောင်း အပေါင်းကို။ သုန္ဒရံပိ၊
အလွန်ကောင်းမြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာန်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
တည်းဟူသော ရန်သူဘေးမှ လွတ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။
ယာတိစ၊ ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ကြံသွားတော်မူ၏။ သုတပါးကို
လည်း ကြံသွားစေတော်မူ၏။ သုဂတော၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ
တည်းဟူသော စကားကို ပြောဆိုတော် မူတတ်သောကြောင့်
သုဂတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေတော၊
ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ဦးညွှတ်ကြီး လက်အုပ်
မိုး၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

[ဝညာ နေတ္ထိဝိပဿနာကျမ်း (၃၀၀)]

၉ ဌာန ဘုရားရှိခိုးပုထိုးစိတ်

ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ အတုလံ အတုလ၊ နှိုင်းမမျှသည့်
ဗုဒ္ဓအစိန္တေသမ္ပုဒ္ဓေအပေါင်းကိုဝပ်လျောင်းရှိကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်
ဖူးမြော်မာန်လျော့၊ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။
သဗ္ဗရံသိနာ၊ သူ့တော်ကောင်းတရားတော်ဖြင့်။ အန္တံ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်တို့ကို။ ဘိန္နံ၊ ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးတော်မူ
ပြီး၍။ ပရံ၊ လွန်စွာ။ အဘဘ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူပါ
ပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြောင်းမထင် သန့်ရှင်းစင်သော အောင်
မင်္ဂလာ အောင်ကြောင်းသာသည့် အောင်ချင်းနိဗ္ဗာန်။ သယမ္ဘူဟု
လူစိပတိ မြတ်မုနိအရှင်၊ ထက်ဝန်းကျင်ဝယ် အဘိညာဉ်စီး
ရိပ်ဖြူထီးသို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ငင်နေယျာကို၊ ကရုဏာ
တရား လွန်ပြန့်ပွား၍၊ မိုးဖျားအထက် သူရိန်စက်သည် ထွန်း
တက်ရောင်ဝါ ဖြူဝန်းကာ၍ ခြောက်ဖြာအစုံ တဟုန်ဟုန်နှင့်။

ဥက္ကဋ္ဌဂုဏ်၊ ဒေါင်းရဟပ်သည် မပြတ်စဉ်လာ၊ ရွှေပြူဗ္ဗာက ထွက်လာညီးညီး မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ ခရီးခြောက်သောင်း၊ စကြာငွေ့ အပေါင်းကို ရောင်ပေါင်းလျှပ်လျှပ် တန်ခိုးမြတ်ကြောင့် လူနတ် သတ္တဝါ ဝေနေယျာကို၊ ခြောက်ဖြာရောင်ဟိတ်၊ နဝင်းပြန့်နှံ့ခြင်း ကြောင့် ခိုးတင်းရှိန်ထိ နဝင်းမိ၍ ရှိသည့်သတ္တဝါ ဝေနေယျာကို များစွာအကျိုးလွန်ပြည့်ဖြိုး၍၊ တန်ခိုးတော်အဟုန် ကျေးဇူးဂုဏ် ကို၊ လုံးစုံမကျန် စိတ်ဝေဖန်၍၊ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓံ သမ္မုဒ္ဓအစစ်၊ ဓမ္မ ရောင်ရောင်၊ မုနိန္ဒာမင်းမြတ် ဂုဏ်တော်ဓာတ်စကြာ၊ သမ္မုဒ္ဓ မြတ်စွာကို။

အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သရံ သရန္တော၊ ချီးကျူး မကုန် ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၊ ယုံကြည်မေးမ၊ စေ၊ စေ၊ ရည်စူး၊ စိတ်ကူး မှတ်ထင် ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်လျက်။ သာဒရံ၊ ကောင်းမွန်မသေ ရှိသေလှစွာ။ နမာမိ၊ လက်အုပ်အခွလီ၊ တင်ချီးမြှောက်မိုး ဦးနှိမ် ကျိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၁။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ

မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ မင်းသား သည် ၁၆ နှစ် မြောက်သောအခါ၊ မင်းဆက်တကာ မစံရပူး သော ရမ္မ သုဘ၊ သုရမ္မတည်းဟူသော ရွှေနန်းသုံးဆောင်၌ ယသော်ဓရာ အမှူးရှိသော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော မင်းသမီး အပေါင်းလေးသောင်းဖြင့်ရံလျက်၊ မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားခံစားစဉ် ရွှေဘုရားများမှာ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ၍ ဥယျာဉ်တော်ကို လေးနှစ်တကြိမ် ထွက်ခွာမြဲဖြင့်သတည်း။

ယခုဂေါတမဘုရားမှာ တိုသောအသက်တော်ရှိ၍ ဥယျာဉ်
 တော်ကို လေးလတကြိမ်ထွက်မြဲဖြစ်၍ ဥယျာဉ်တော်ကို ထွက်
 တော်မူသောအခါ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်းတည်းဟူသော
 နိမိတ်လေးပါးကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဖြစ်သဖြင့်တော်
 ထွက်တော်မူ၍ အနော်မာသောင်စပ်၌ သန်လျက်နှင့်ဆံတော်ကို
 ဖြတ်ပြီးလျှင် ဘဒ္ဒိကာရ ဗြဟ္မာမင်းသည် ကပ်လှူအပ်သောရွှေ
 ကြာဝါသကန်းကို ဝတ်ရုံတော်မူ၍ ဒုက္ကရစရိယာခြောက်နှစ်ကျင့်
 တော်မူပြီး၍ သူဌေးသမီးလှူအပ်သော နို့ ဂဏာဆွမ်းကို ရွှေခွက်
 နှင့်တကွအလှူခံတော်မူပြီးလျှင် နေရဉ္စရာမြစ်နား၌လေးဆယ့်ကိုး
 လုပ် ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးလျှင် ရေသုံးသပ်တော် မူသောအခါ၊
 ငါသည် ဘုရားစင်စင်ကေနံဖြစ်မှာဖြင့် ၎င်းရွှေခွက်သည်ရေညာ
 ထက်သို့ ဝမ်းဘဲကဲ့သို့ ဆန်တက်စေသတည်းဟု သစ္စာမိဋ္ဌာန်၍
 မျှောတော်မူသောအခါ....

ရေညာသို့ဆန်တက်၍ တကမ္ဘာလုံးအိပ်သော ကာလနဂါး
 မင်းကြီးသည် ရွှေခွက်ခြင်းခပ်သံကြောင့် အိပ်ရာမှနိုး၍....

တယ်ပြီး လှူပြည်မှာ ဘုရားပွင့်ပါဘကားဟု မြည်တမ်းကာ
 ပြောလေ၏။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ရှိရာသို့ အစဉ်
 အတိုင်း ကြွတော်မူ၍ လမ်းခရီးအကြား၌ သုဒ္ဓိယမောင်စင်သည်
 ဘုရားအလောင်းတော်မြတ်ကို မြင်လျှင် သဒ္ဓါ ကြည်ညိုလှ၍
 မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို ဘုရားအလောင်းတော်အား လှူဒါန်းလေ၏။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံ၍မဟာ
 ဗောဓိပင်သို့ကြွတော်မူ၏။

မဟာဗောဓိပင်သို့ ဆောက်လျှင် သုဒ္ဓိယမောင်စင် လှူအပ်
သောမြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အဖျားကကိုင်ကာ ငါသည်ဘုရားစင်စစ်
ကေနံ ဖြစ်မည်မှန်လျှင် အပရာဇိတပလ္လင် ပေါ်ပေါက်ပါစေ
သတည်း' ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကြဲဖြန့်လိုက်လျှင် ရတနာဆယ်
ပါးဖြင့်ပြီးသော အပရာဇိတပလ္လင် ပေါ်ပေါက်၍လာ၏။

ဘုရားအလောင်းသည် အပရာဇိတပလ္လင်ပေါ်တက်၍ မဟာ
ဗောဓိပင်စည်ကို နောက်မှိတ်ကပြုတော်မူကာ အရှေ့သို့ မျက်
နှာတော်လှည့်၍ ထက်ဝယ်ခွဲခွဲ ဝါဘင်းသုံး ခံနေတော်မူ၍
'ဤနေရာကဘုရားမဖြစ်သမျှ ငါမသိပြီ' ဟုသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်
မူ၍ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ အစရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား
မြတ်ကို အနုလုံပဋိလုံအားဖြင့် အပြန်အလှန် သုံ့သပ်ဆင်ခြင်
တော်မူ၍ နေတော်မူသောအခါ ရွှေစာဆင်ကဲ့သို့ ထိပ်ဝင်းသော
အလောင်းတော်၏ သင်္ကန်း၌ကြွေကျသော ပေးခွံချက်တို့သည်
ရွှေပြား၌ကပ်အပ်သော သန္တာသဗ္ဗသံ လွန်စွာတင့်တယ်ကုန်၏။

ထိုအခါ နတ်ရွာသေဋ္ဌ်နင်းသိ ဘေးမင်းသည် အရှေ့မြောက်က
နေ၍ အတောင် တရားနှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ်သော ဝိဇယုဉ္ဇရ
ခရုသင်းကိုမှုတ်ကာ ရပ်တည်လာ၏။

အရှေ့တောင်ကနေ၍ ပဉ္စသီခနတ်သားသည် သုံးဂါဝုတ်
ရှည်သော ဗေဠုဝ စောင်းကြိုးကိုတီး၍ အနီးတွင်နေလေ၏။

အနောက်တောင်အရပ်က သုဿာမနတ်သားသည် သားမြီး
ယပ်ကို ကိုင်ကာရိုသေစွာနေ၏။

အနောက် မြောက်ထောင့်က သန္တုသီဘ နတ်သားသည်
ပတ္တမြားထီးကိုဆောင်းလျက် ခံညောင်းကာနေ၏။

သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကြီးမှာ သုံးယူဇနာရှိသော ထီးဖြူတော်ကြီးကို လှူဒါန်းလျက်နေ၏။

ကာလနဂါးမင်းသည် ချီးမွမ်းခြင်း အဖုံဖုံ ထုတ်မင်္ဂလာ မျိုးစုံတို့ဖြင့် သြဘာပေးလေ၏။

၁ကြာဝဠာ တသောင်း၌ ခိုအောင်းကျက်စားသော နတ်အများတို့သည် ပန်းနံ့သာ အခိုးအထုတို့ဖြင့် အမျိုးစုံပူဇော်ကြပြီးလျှင် ဗောဓိပင်ခြေ ပလ္လင်ဗေဒ္ဓါ၊ ထိုင်နေရှင်ပိုး၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားသိမြင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်၊ ဗောဓိပင်အောက် အပရာဇိတပလ္လင်ထက်၌ ထက်ငယ်ဖွဲ့ခွေလျက် ပထမသတ္တဝါဟုတည်းဟူသော ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေသည်။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်၌ထက်ငယ်ဖွဲ့ခွေစံနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား အာရုံနိမိတ်စွဲလောက်အောင် ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် စူးစိုက်ကာ ကြည့်ရှု၍ မထင်မြင် ထင်မြင်အောင် သေသေချာချာ ကြည့်ရှုအာရုံပြု၍ (သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ) ဟူသော ပထမဂုဏ်တော်ကို သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ၊ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ဟူ၍ တနေ့လျှင် ပုတီးနှင်ဆယ်ခုနစ်ပတ်ကျ ကိုးရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။

ကိုးရက်အတွင်း၌ အာရုံနိမိတ်ပေါ်ရာသော အကြောင်းဖြစ်သော မိမိ၏မျက်စိတွင် ဝိုးဝိုးဝင်းဝင်းဖြစ်ခြင်း၊ ရောင်ခြည်

တော်ခြောက်ပါးအနက် တပါးပါးတိုး၍လာခြင်း စသည်တို့ တစုံတရာဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ထိုဂုဏ်တော်ပင် အမြဲဆက်၍ အာရုံနိမိတ် ထောင်းစွာရသည့်တိုင်အောင် အားထုတ်ရာသည်။ ဤကဲ့သို့ ပထမဂုဏ်တော်၏အာရုံနိမိတ် ကိုးရက်အတွင်း၌ပေပေါ်ပေါက်လျှင် ဒုတိယဂုဏ်တော်ပြောင်း၍ အားရုံပြုရမည်။

၂။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

ဗောဓိပင်၏အရှေ့မြောက်ဆယ်လံကာ အနိမိဿကုန်းပေါ် သင်္ကန်းတော်ရုံလျက် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ရုပ်ထော်မှုကာ ဗောဓိပင်နှင့် အပရာဇိတပလ္လင်ကိုကြည့်လျက် ဗောဓိပင်နှင့်ပလ္လင်တော်သည် ငါ၏ဘုန်းကံပါးရုံမိခံကြောင့် ပေါ်ပေါက်၍လာသောဗောဓိပင်၊ အပရာဇိတပလ္လင်တော်ပါးကားဟု မမှီတ်သောမျက်စိဖြင့် စိမ်စိမ် ကြည့်လျက် ရုပ်တော်မှုကာစံပုထော်မှုသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကု အာရုံနိမိတ်စွဲစေလျက်(သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ)ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို အထက်ပါနည်းအရ တနေ့လျှင် ပုတီးနှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပတ်ကျ ကိုးရက်တိုင်တိုင်အားထုတ်ရမည်။

ကိုးရက်အတွင်း၌ အာရုံနိမိတ်ပေါ်ရာသော အကြောင်းဖြစ်သော ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးမှ နေရောင်၊ လရောင်၊ ကြယ်တာရာအရောင် တဖိတ်ဖိတ် ဝင်းပြောင်လျက် အံ့ဩဖွယ်ဆန်း၊ ထကြယ် ဖြစ်ပေါ်ပေါက်လျှင်၊ ထိုဂုဏ်တော်ပင် ဆက်၍ အာရုံနိမိတ်ကောင်းစွာရသည့်တိုင်အောင် အားထုတ်ရာ၏။

ဤသို့ အာရုံနိမိတ်ကိုးခုအတွင်း၌ မပေါ်ခဲ့လျှင် တတိယ
ဂုဏ်တော်ပြောင်း၍ အာရုံပြုလေ။

၃။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ငါသည် ဤဗောဓိရုပ်ခွင်ရွှေပလ္လင်
ဝယ် လေးအင်သောသစ္စာကိုသိ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရရှိပေ
သည်ဘကားဟု မမှိတ်သောမုက်လုံးဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူသော
အခါ များစွာသောနတ်အပေါင်းတို့က အလောင်းတော်သည်
စံပျော်ဖူးသည့် ရွှေပလ္လင်ကိုမှ ခင်မင်တောင့်တခြင်း မပြတ် ထပ်
၍ပြုအပ်သော မင်္ဂလိကစွဲချေသေးသည်ဘကားဟု ယုံမှားသော
အကြံဖြင့် အတန်တန်ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုနတ်တို့၏ အကြံ မှမမှန်သော သံသယကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း
ငှာ တယူဇနာမျှလောက်သော အထက်ကောင်းကင်ပြင်သို့လျှင်
မြန်စွာပျံတက်၍ အလျှံတသက်သက်ဖြစ်သော ရေအစုံထွက်
စေခြင်းတန်ခိုးပြာဋိဟာကို ကောင်းစွာပြတော်မူလေ၏။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် များစွာသောနတ်အပေါင်းတို့၏
ယုံမှားသံသယကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ၊ အာကာဗေဒ ကောင်းကင်
ဘုံ၌ အစုံအစုံဖြစ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီးလျှင်
ကောင်းကင်မှသက်ဆင်းတော်မူ၍ ဗောဓိပင်နှင့် အာရာဇိတ
ပလ္လင်တော်၏ မြောက်ဘက် တဆယ် ငါးလံ ကွာသော ဌာနတွင်
အရှေ့မှအနောက်သို့ အဘောင်ခြောက်ဆယ် ရှည်လျားသော

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးပိဋနည်း

[၇၅]

ရတနာအတိပြီးသော ရတနာစကြိုကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ
ကာ....

ထိုရတနာစကြိုကြီးဝယ် ဉာဏ်တော် ဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ
သော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်ဘော်မြတ်သည် သင်္ကန်းတော် ဝတ်ရုံ
တော်မူလျက် အရှေ့နှင့်အနောက် လူးလာတုံ့ခေါက် စကြို
ကြွလှမ်း၍ ဖြန့်ဖြန့်စမွယ်ခြင်းဖြင့် စံနေတော်မူသော မြတ်
စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံနိမိတ် စွဲမြဲစွာထား၍
(သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒနွာ) ဟူသောဂုဏ်တော်ကို
အထက်ပါနည်းအရ တနေ့လျှင် ပုတီးနှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပတ်ကျ ကိုး
ရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။

ဤကဲ့သို့ အာရုံနိမိတ်မမြင်ခဲ့သော် စတုတ္ထဂုဏ်တော်ပြောင်း
၍အာရုံပြုလေ။

၄။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော

မဟာဗောဓိပင်မှ အနောက်မြောက် အတောင်လုံးဆယ်
အကွာတွင် နတ်များစွာတို့ စီမံဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာခုံနှစ်
ပါးအတိပြီး၍ တညီးညီးထိန်ပြောင်လှစွာသောရတနာကျောင်း
ဆောင်တော်၌ တောင်ဘက်သို့မျက်နှာရှေ့ရှုမှုကာ မြတ်စွာဘုရား
ကိုယ်ဘော်မြတ်ကြီးသည် သင်္ကန်းတော် လှက်ကတော့ထိုးကစ
ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွဲသီတင်းသုံး စံနေတော်မူလျက်....

အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း၌တွင် ပထမအစမေဃသင်္ဂဏီ ကျမ်း၊ ဝိဘင်း
ကျမ်း၊ ဓာထုကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ကထာဝဇ္ဇ၊ ယမိုက်ကျမ်းတို့ကို

ဆုံးခန်းသို့ရောက်အောင် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ပါသော်လည်း၊ ရွှေ
ညောင်တော်နှင့် မလိုက်ပဲရှိနေသောကြောင့် ရောင်ခြည်တော်
မထွက်လာသဖြင့် ဆက်ခံ ဆက်ခံသုံးသပ်တော်မူသောအခါ....

မဟာပဏရုဏဖြစ်သော ဗုဒ္ဓာန်းကျမ်းကြီးသို့ ရောက်သော
အခါမှသာ လျှင် လူးသာလွင့်သာ ရွှေညောင်တော် ချိန်ကိုက်လာ
သဖြင့် တိမ်တိုက်လာမှုထွက်သော နေဝန်းကြီးသဖွယ် ခြောက်
သွယ်သော ရောင်ခြည်တော် အညွန့်အဖူးတို့သည် ကိုယ်တော်မူ
ကုန်မြူး၍ အထူးတလံည် လွတ်ထွက်တော်မူကြကုန်သည်။

ယင်းသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်စုံ
တန်ခိုးဂုဏ်ဖြင့် ရတနာရွှေအိမ်အတွင်း သီတင်းသုံးစံနေတော်မူ
သည်ကို အာရုံနိမိတ်စွဲစေလျက် (သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော)
ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို အထက်ပါနည်းအရ တနေ့လျှင် ပုတီး
နှစ်ဆယ် ခုနစ်ပုတ်ကျ ကိုးရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။

ဤကဲ့သို့ အာရုံနိမိတ်မမြင်ခဲ့သော် ပဉ္စဂုဏ်တော်ပြောင်း၍
အာရုံပြုလေ။

၅။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ

ရတနာသရမည်သော ရွှေကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းရွှင်ပြုံး
သီတင်းသုံးတော်မူပြီး၍ ဗောဓိပင်မှ အရှေ့စူးစူး သုံးဆယ်
နှစ်လံကွာသော အရပ်၌ရှိသော အဇပါလညောင်ပင်သို့ ခိုဝင်
ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

ယင်းသို့လျှင် အဇပါလဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်ရင်း၌

လည်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရှင်ပြုံးဖွယ်သော ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ခံစားကာနေတော်မူ၏။

အမျိုးမာန်ဝင့်၍ အလွန်လျှင်တက်ကြွသဖြင့် ဟု'ဟု'က မှည်သောပုဏ္ဏားသည် ဘုရားထံမှောက်ကို ကပ်ရောက်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့် စကားဆွေးနွေး တရားရေးတို့ကို ပြောဆိုပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဆိတ်ကျောင်းသားတို့၏ ခိုနားရာ အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ သီတင်းသုံးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံနိမိတ် စွဲလောက်အောင် ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် ပြူးပြူးကြည့်ကာ (သောဘဂဝါဣတိပိ လောကဝိဒူ) ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို အသက်ပါနည်းအရ တနေ့လျှင် ပုတီးနှစ်ဆယ် ခုနစ်ပတ်ကျ ကိုးရက် တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။

ဤကဲ့သို့ အာရုံနိမိတ်မမြင်ခဲ့သော် ဆဋ္ဌမဂုဏ်တော်ပြောင်း၍ အာရုံပြုလေ။

၆။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရပုရိသဒမ္မသာရထိ

ဗေဒိပင်၏ အရှေ့တောင်မျက်နှာ အလံငါးဆယ် ကွာသောအရပ်၌ မုဉ္ဇလိန္ဒာမည်သော ရေအိုင်၏အနီး ကျည်းပင်ကြီးအရပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလေ၏။

ထိုသို့သီတင်းသုံးတော်မူခိုက် စကြဝဠာတိုက်အလုံး ပြန့်နှံ့သောအခါမဲ့ မိုးကြီး သည်းထန်စွာရွာသွန်းလေလျှင် မုဉ္ဇလိန္ဒာမည်သော နဂါးမင်းသည် မိမိဘို့ဘို့မာန်အဘွင်းမှ ထွက်ကာ

မြတ်စွာဘုရားအား ဖြုတ်ခြင်၊ ယင်ရဲ၊ စသည်တို့မထိပါး မကိုက်ထိုးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ လေကြမ်းမိုးဖွဲတို့ မညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှာ၎င်း မိမိကိုယ်ကို အရင်းထူ၍ ကျောင်းအလှူကိုလှူခြင်းငှာ ကြီးစွာသောကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ တပိုင်းတခွေကို ပလ္လင်အနေခင်းပြီးသော် ဘုရားကိုယ်တော်ကို ခုနစ်ပတ်ရစ်ပတ်ရံလျက် ဥက္ခောင်းတော်ထက်၌ ပါးပျဉ်းဖြင့်အုပ်မိုး၍ မိုးမစွတ်ရအောင်ပြုလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မဉ္ဇူလိန္ဒာနဂါးမင်း၏အခွေအတွင်း သီတင်းသုံးတော်မူကာ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံနိမိတ်ယူလျက် ထင်မြင်အောင်ကြည့်ကာ (သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ) ဟူသောဂုဏ်တော်ကို အထက်ပါနည်းအရ တနေ့လျှင် ပုတီးနှစ်ဆယ်၊ ခုနစ်ပတ်ကျ ကိုးရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။

ဤကဲ့သို့အာရုံနိမိတ်မမြင်ခဲ့သော် သတ္တမဂုဏ်တော်ပြောင်း၍ အာရုံပြုလေ။

၇။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္ထံဒေဝမနုဿာနံ

မဟာဗောဓိပင်၏ တောင်မျက်နှာ တဆယ် တလံကွာသော လင်းလွန်းပင်ရင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းကာ သီတင်းသုံးတော်မူလေ၏။

ထိုရာဇာရတနမည်သော လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍နေတော်မူရာ၊ ခုနစ်ရက်ကြာလေလျှင်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် မျက်နှာသစ်တော်မူလိုသော အကြံတော်

ဖြစ်လတ်သော်၊ နတ်တို့သေဌ်နှင့် သိကြားမင်းသည် တရားမင်း
ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အကြံတော်ကိုသိ၍၊ ကြေငှသီး၊
ကွမ်းရိုး ဒန်ပူနှင့် အနုဝတတ်ရေများကို ဝပ်တွားကြည်ဖြူစွာ
ကပ်လှူလှာသဖြင့်၊ ကောင်းစွာဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော်မူ
လေ၏။

ရာမညတိုင်း ဥက္ကလာဇနပုဒ် ပေါက္ခရဝတိမြို့မှ တဖုဿနှင့်
ဘလ္လိကကုန်သည်ညီနောင် နှစ်ဦးတို့သည်၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအလို့
ငှာ လှည်းပေါင်းငါးရာနှင့် မဇ္ဈိမဒေသသို့ လာကြသည်တွင်
၎င်းညီနောင်တို့နှင့်ဆွေမျိုးမကင်း၊ သားချင်းတော်ခဲဖူးသော နတ်
သားသည်၊ တဖုဿနှင့် ဘလ္လိက ညီနောင်နှစ်ဦးတို့အား လင်း
လွန်းပင်၌ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်နေကြောင်းကို ခရီးလမ်း
ညွှန်ကြားသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီး
လျှင်။

“လောကအထွဋ်၊ တမ္မတ်ခေါင်ဖျားအရှင်မြတ်ဘုရား-ဘပည့်
တော်တို့အား၊ ရှည်လျားစွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မဆုံးနိုင်သော
အကျိုးစီးပွား များပြားစိမ့်သေးငှာ၊ ဤယခုယူဆောင်လာ
သော ပျားမုန့်ဆုပ်တို့ကို ကရုဏာထက်သန်စွာ အလှူခံတော်မူပါ
ဘုရား” ဟု ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြလေ၏။

ယင်းသို့ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည်၊ မုန့်များကိုဆက်ကပ်လှူလှာ
သောအခါ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်က ဃဋိကာရ ဗြဟ္မာမင်း ကပ်လှူအပ်
သော သပိတ်တော်သည် ဘုရားဖြစ်အံ့သော ကဆုန်လပြည့်နေ့
တွင် ကွယ်ပျောက်လေပြီ။

မုန့်များကိုထည့်ကာ၊ အလှူခံစရာ သပိတ်တော်မရှိ ဖြစ်

လေရကား၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့သည် ဘောဇဉ်အာဟာရကို လက်တို့ဖြင့်မခံယူကုန်၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့် ခံယူပါသနည်းဟု အကြံတော်ဖြစ်လေ၏။

စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏အကြံတော်ကို အမှန်အတိုင်းသိကုန်၍၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်ညိုသပိတ် လေးလုံးတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ လှူဒါန်းကြလေ၏။

ကျောက်ညိုသပိတ်လေးလုံးကို ရှင်ပြုံးစွာအလှူခံတော်မူ၍ လေးယောက်သောနတ်သားတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို မပျက်ပြားစေခြင်းငှာ၊ စောင့်စည်းတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည် သပိတ်လေးလုံးကို လက်ပေါ်သို့ဆင့်တင်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဖိနှိပ်တော်မူလိုက်လေလျှင် အနားရစ်လေးဆင့်ဖြင့်သပိတ်တလုံးတည်းသာဖြစ်သွားလေ၏။

၎င်းသပိတ်တော်ဖြင့် မုန့်များကိုအလှူခံကာ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပြီး၍ တဖုံသာ၊ ဘလ္လိကညီနောင်တို့အားသာသနာ ၅၀၀၀ ကုန်အောင်ကိုးကွယ်လေလော့ဟု ဆံတော်ဓာတ်များကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဥက္ခာင်းတော်၌ လက်ဖြင့်သုံးသပ်တော်မူ၍ ပေးသနားတော်မူလိုက်၏။

ဤကဲ့သို့ တဖုံသာ၊ ဘလ္လိကတို့ လှူဒါန်းသောပျားမုန့်တို့ကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်လျက် ရာဇာရတန လင်းလွန်းပင်ရင်း၌စံနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံနိမိတ် ယူလျက်ထင်မြင်အောင် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ရှုကာ (သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ) ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို အထက်

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိတ်နည်း

[၈၁]

ပါနည်းအရ တနေ့လျှင် ပုတီးနှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပတ်ကျ ကိုးရက်
တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။
ဤကဲ့သို့ အာရုံနိမိတ်မမြင်ခဲ့သော် အဋ္ဌမဂ္ဂတော်ပြောင်း၍
အာရုံပြုလေ။

၈။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ

လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြီးသော် အဇပါလ
ညောင်ပင်ရင်းသို့ တဖန်ရွှေ့ပြောင်းတော်မူပြန်၍ ဝိမုတ္တိချမ်း
သာကို ခံစားတော်မူကာ သီတင်းသုံးတော်မူပြန်သတည်း။
ထိုအဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရား
ရှင်အားဤသို့သောအကြံတော်ဖြစ်လတ်၏။ ငါဘုရားဟောတော်
မူသောတရားတော်ကို သိနိုင် မြင်နိုင် ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါ
သည် အဘယ်မျှရှိသနည်းဟု သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်
ရှုတော်မူရာ ငါဘုရား၏ တရားတော်သည် အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့
နက်နဲခက်ခဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သိနိုင် မြင်နိုင် ကျွတ်ထိုက်သော
သတ္တဝါက နည်းပါး၍၊ သိနိုင် မြင်နိုင် ကျွတ်ထိုက်သော
သတ္တဝါသည် လက်သီးဖျားပေါ်၌တင်ရှိသော မြေမှုန့်မျှသာ
ရှိ၏။ မသိနိုင်မမြင်နိုင်မကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါသည်ကား နှစ်
သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော မဟာပထဝီမြေကြီးလောက်
များ၏။

ငါဘုရားသည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌၊ သုမေ
ဓာ ရသေ့ဖြစ်စဉ်က နိဗ္ဗာန်ကိုယူပါလျှင် ရပါလျက်နှင့် ငါ

တယောက်တည်း နိဗ္ဗာန်ကိုကူးယူသော် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း ဟု လက်တော်သို့ရောက်ပြီးသောနိဗ္ဗာန်ကိုစွန့်လျက်၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီတော်ကိုဖြည့်၍ ယခု ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ငါဘုရားဟောသောတရားတော်၌ သိနိုင် မြင်နိုင် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါ နည်းပါးခြင်းကြောင့် ငါတရားမဟောလိုပြီဟု စိတ်အကြံတော်ဖြစ်လျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အကြံတော်ကို သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းကြီး သိ၍၊ အိုနတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ မြတ်စွာဘုရားတရားမဟောခဲ့ပါလျှင် လောကကြီးသည် ပျက်စီးတော့မည်ဟု ကြေးကြော်၍ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့နှင့်တကွမြင့်မိုရ်တောင်လုံးမျှမကကြီးသော ရွှေပန်းဆိုင် ပန်းကုံးတို့ကို ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ကန်တော့ ပြီးလျှင်....

အရှင်ဘုရား လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီတော်ကို ဖြည့်၍ ယခုဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရားဟောသော တရားတော်၌ သိနိုင် မြင်နိုင် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါပင် နည်းငြားသော်လည်း၊ အရှင်ဘုရား တရားရေအေး အမြှိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေး၍ နိဗ္ဗာန်သောင့်ကမ်းသို့ ရောက်အောင် ကယ်မဟော ချွတ်တော်မူပါဘုရားဟု သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းကြီးက တရားတော်ကို တောင်းပန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူ၍ ဝန်ခံတော်မူ၏။

ဤကဲ့သို့ ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်ရင်း၌ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းကြီးက တရားဟောရန်တောင်းပန်လျက်ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေစံနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံနိမိတ်

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်၊ ဝိပဿနာနည်း

[၈၃]

ယူလျက် (သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ) ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို
အထက်ပါနည်းအရ တနေ့လျှင်ပုဒ်၊ နှစ်ဆယ် ခုနှင့်ပတ်ကျ
ကိုးရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ရမည်။

ဤကဲ့သို့အာရုံနိမိတ်မမြင်ခဲ့သော် နဝမဂုဏ်တော် ပြောင်း၍
အာရုံပြုလေ။

၉။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း တောင်းပန်၍
တရားဟောမည်ဟု အာဠာယရသေ့ နေရာသို့ ကြွသွားရာ ဘုမ္မစိုး
နတ် စသော နတ်တို့က အရှင်ဘုရား အာဠာယရသေ့ သေလွန်၍
ယနေ့ ၇ ရက်ရှိပါပြီဟု လျှောက်ထားပြောကြားလျှင် “ဪ
အာဠာယရသေ့သည် ငါဘုရားတရားတော်ကို မနာရ၊ ရှုံးခြင်း
ကြီးမစ ရှုံးလေ့” ဟု ရင်ဘော်ကို မလျက်ပြု၏။

ထို့နောက် ဥဒကရသေ့ကို တရားဟောမည်ဟု သွားပြန်ရာ
ထိုနည်းအတူ နတ်များက ဥဒကရသေ့ ယနေ့ သန်းခေါင်ယံ
တွင် သေလေပြီဟု အသံအားဖြင့်လျှောက်ထားပြန်လျှင် “ဪ
ဥဒကရသေ့လည်း ငါဘုရား၏တရားကို မနာရ၊ ရှုံးခြင်းကြီးရှုံး
ပြန်၏” ဟု ညှိုးငယ်စွာသောမျက်နှာတော်ဖြင့်။

ထို့နောက်မှ ဘယ်သူ့ကို တရားဦးဟောရမည်နည်းဟု ဉာဏ်
တော်ဖြင့် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဗာရာဏသီပြည် သတ္တဝါတို့ကို
ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော မိဂဒါတို့ဘော၌ ငါဘုရား၏အလုပ်

အကျွေးဖြစ်သော ပဉ္စာဂ္ဂ^၀ ငါးဦးတို့ကို မြင်တော်မူ၍၊ မိဂဒါ
ဝုန်တောသို့ ကြွသွားရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်အတိုင်း
ကြွသွားတော်မူ၍ မိဂဒါဝုန်တောသို့ရောက်လျှင် ပဉ္စာဂ္ဂ^၀ ငါးဦး
တို့သည် ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို လှမ်းလင့်၍နေရာ
ခင်းကျင်းလျက်ပေး၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုခင်းထားအပ်သော နေရာတော်
ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၍ ပဉ္စာဂ္ဂ^၀ ငါးဦး
တို့ကို အကျွတ်တရား ရစေခြင်းငှာ ဓမ္မစကြာ တပုဒ်ဟောကို
ဟောတော်မူ၏။

ထိုဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူသော အဆုံး၌ အရှင်
ကောဏ္ဍည၊ အရှင်ဝပ္ပ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်မဟာနာမ်၊ အရှင်
အဿဇိ ပဉ္စာဂ္ဂ^၀ ငါးဦးတို့သည် အကျွတ်တရားကိုရ၍ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့ ရောက်ကြလေကုန်၏။

ဤကဲ့သို့ မိဂဒါဝုန်တော၌ ပဉ္စာဂ္ဂ^၀ ငါးဦးတို့ ဓမ္မစကြာ
တရားကို ဟောတော်မူလျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ စံနေတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံနိမိတ် ယူလျက်
(သောဘဂါ ဣတိပိ ဘဂဝါ) ဟူသော ဂုဏ်တော်ကို တနေ့
လျှင် ပုတီးနှစ်ဆယ်ခုနှစ်ပတ်ကျ ကိုးရက်တိုင်တိုင်အထက်ပါနည်း
အရ အားထုတ်ပွားများရမည်။

ပုတီးပတ်ရေ နှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပတ်ဟုဆိုသော်လည်း ခလးဆယ်
ငါးပတ်၊ ရှစ်ဆယ် တပတ်၊ တရာ့ရှစ်ပတ်မှစ၍ များလေ သမာဓိ
ရခလ၊ သမာဓိရမှ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ဝဋီဘဂ နိမိတ်ရမည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်စိန်နည်း

ဤသို့အားထုတ်ပါမူ မိမိတို့ဘဝဘဝက ပါရမီအထုံဖြင့် ကြံကြံကြံသောဌာန၌ ဥက္ကဋ္ဌာနိမိတ်၊ ဗဒ္ဓိဘာဂနိမိတ်သည် ထင်ရှားပေါ်ပေါက်လာပေလိမ့်မည်။

ဝါရမီချို့တဲ့၍ ကိုးဌာနစေ့ငြားသော်လည်း ဖပါးပါး၌ အာရုံနိမိတ်မရရှိပါလျှင်တဖန်ပြန်လည်၍ ဗောဓိပင်၊ အပရာဇိတပလ္လင်၊ သောဘဂါ ဣတိပိ အရဟံဂုဏ်တော်ကစ၍ ဘဂဝါဂုဏ်တော်ရောက်အောင် အပြန်ပြန်၊ အလှန်လှန်၊ အထပ်ထပ် အားထုတ်ကြပါလော။

ပါရမီအဟုန်အထူးနဲ့နဲ့၍ အာရုံနိမိတ်ကိုမရရှိစေကာမူရှေး၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော လောကီအကျိုး၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးမှာမူ မုချဆတ်ဆတ် ခံစားရမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယုံယုံကြည်ကြည် ယောနိသော မနုဿိကာရဖြင့် မမေ့ မလျော့ အားထုတ်ကြပါကုန်လော။ ။

ကိုးဌာနဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

၁။ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ထက်၌ ဂုဏ် သီတင်းသုံးတော် မှုပုံကိုအာရုံပြု၍....
(သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ)။

၂။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ အရှေ့ မြောက်အရပ် အနိမိဿကုန်းတော်မှ မှိတ်သောမျက်စိဖြင့် ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို ကြည့်ရှု တော်မူလျက် ဂုဏ် သီတင်းသုံးတော်မှုပုံကို အာရုံပြု လျက်....
(သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ)။

၃။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်နှင့် အနိမိဿ ကုန်းတော်အကြား နတ် အများ ဖန်ဆင်းသော ရာဇာနာကြံ့၌ အရှေ့ အနောက် ကြံ့လျှောက်၍ ဂုဏ်ပတ်လုံး သီတင်းသုံးတော်မှုပုံကို အာရုံပြုလျက်....
(သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော)။

၄။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ အနောက်မြောက် အရပ် ရတနာသရ
 ရှေ့အိမ်၌ အဘိဓမ္မာ ၇ ကျမ်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူ၍
 ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် အံ့ဩမကုန်
 ကျက်သရေတော် အစုံတို့နှင့် ၇ ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံး
 နေတော်မူပုံကို အာရုံပြုလျက်....
 (သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော)။

၅။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှအရှေ့ အရပ် အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌
 ဟုံဟုံက ပုဏ္ဏား၏ ပုစ္ဆာပြုဿနာကို ဖြေကြားတော်မူ
 လျက်၊ ၇ ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံးနေတော်မူပုံကို အာရုံပြု
 လျက်....
 (သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ)။

၆။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ အရှေ့တောင်အရပ် မုဉ္ဇလိန္ဒာအိုင်၏အနီး
 မန်ကျည်းပင်ရင်းဝယ် မုဉ္ဇလိန္ဒာနဂါးမင်း၏ ပူဇော်ခြင်းကို
 ခံယူတော်မူလျက် ၇ ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံးနေတော်မူပုံ
 ကို အာရုံပြုလျက်....
 (သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ)။

၇။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ အနောက်တောင်အရပ် ရာဇာရတန လင်း
 လွန်းပင်ရင်းဝယ် ၇ ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံးတော်မူလျက်
 သိကြားမင်း၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်၊
 တဖုဿ၊ဘုလ္လိကာ၊ ညီနောင်တို့၏အလှူကို ခံတော်မူပြီးလျှင်

[၈၈]

သမထ ဦးဆောင်မြတ်

ဒွေဝါစိက သရုဏဂ္ဂံ စတင်ဟောကြားတော်မူပုံကို အာရုံပြုလျက်....

(သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ)။

၈။ ဒုတိယအကြိမ် အဇပါလညောင်ပင်ရင်းသို့ ပြန်ကြွသီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ မင်းကြီးက ရတနာပန်းကုံးဖြင့် ပူဇော်ပြီးလျှင် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား တရားဟောကြားတော်မူပါရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားပုံကို အာရုံပြုလျက်....

(သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ)။

၉။ ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောရှိ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးအားအမှုထမ်းလျက် စကြဝဠာ တိုက်တသောင်းမှ စုဝေးရောက်လာသော နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား တရားဟောတော်မူပုံကို အာရုံပြုလျက်....

(သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ)။

ဟူ၍အာရုံယူကာ ကိုးဌာနပုတီးစိပ်နည်းကို ပွားများအားထုတ်နိုင်ပေသည်။

ပရိကံ ပြုကန်တော့ခန်းနှင့် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ စကြာ
ဝဠာကမ္ဘာမြေမိုးဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော် အနန္တတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားတည်းဟူသော ရတနာ။

ထိုဘုရားတည်းဟူသော ရတနာသည် ဟောတော်မူအပ်သော
ဓမ္မဟုဆိုအပ်သော အဖြစ်သဘော မမြဲအနိစ္စ။ အပျက်သဘော
မမြဲအနိစ္စ။ ဖြစ်ပျက်၍နေသည်ကား ဒုက္ခ။ ဖြစ်ပျက်၍နေသည်ကို
အစိုးမရသည်ကား အနတ္တ ဤသို့အားဖြင့် လက္ခဏာရေးသုံးပါး
တို့ကို ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားစွာပိုင်းခြား၍ သိခြင်း ဒုက္ခသစ္စာ
တရား။

တို့ယ်တာဏပ်ငြိမှု သမုဒယသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော ဒိဋ္ဌိဝိစိ
ကိုက္ခာသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်ခြင်း။ ရာဂ၊
ဒေါသ၊ မောဟတို့ကို သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် ပယ်ခြင်း။ ကာမရာဂ၊
ဗျာပါဒတို့ကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ပယ်ခြင်း။ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂတို့
ကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရန်သိခြင်း သမုဒယသစ္စာတရား။

ဒုက္ခသမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာဟု ဆိုအပ်
သောတရားကိုယ်အားဖြင့်တပါး။ သဗ္ဗပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေ
သ အားဖြင့်နှစ်ပါး၊ သုညတအနိမိတ္တအလင်္ကဟိတအားဖြင့် ၃ ပါး
အပြားရှိသော နိရောဓသစ္စာတရား။

ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်မြတ်ဖြစ်သော
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊
သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိဟု ဆိုအပ်သောမဂ္ဂင်
ရှစ်ပါး ပွားစေအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာတရား။

ဤသို့အားဖြင့် မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်
ဟု ဆိုအပ်သော ဓာတ်ပါးသောတရားတော်မြတ်တည်းဟူသော
ရတနာ။

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်ဖြစ်တော်
မူကြကုန်သော မဂ္ဂဋ္ဌာန်ဖလဋ္ဌာန် ရှစ်တန်ဂုဏ်မြတ် ပြည့်စုံအပ်
သော သူမြတ်ရှစ်ဖော်အရိယာသံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့နှင့် တကွ
သီလဝံ၊ ဂုဏဝံ၊ ပညဝံ အရှင်မုနိအရှင်ကောင်း သမ္မုတိသံဃာ
တော်အပေါင်း တည်းဟူသော ရတနာ။

ဤသို့ပေါင်းအပ် ၃ ပါးသော ရတနာနတ်တို့ကို ဆည်းကပ်
မြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ချီးခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော်
ပါ၏အရှင်ဘုရား။

ကန်တော်ရသောအကျိုးအားဖြင့်....

ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်အပါယ်လေးပါး။ လောဘ
ပွားများ၍ ရှားပါးငတ်မွတ်ခြင်း ဒုပ္ပိက္ခန္ဓာရကပ်။ ဒေါသမာန်
တက်၍ လက်နက်လှံစား ထိပါးပျက်စီးခြင်း သတ္တန္တရကပ်။
မောဟမှေးရစ်၍ ဟောင်းသစ်ဝေဒနာ လွန်စွာနှိပ်စက်ခြင်း
ရောဂန္တရကပ် တည်းဟူသော ကပ်သုံးပါး။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးဆင့် မပွင့်သောဒေသ၊
ရှုရှင်းကြမ်းတမ်းလှသော ပစ္စန္တရစ်အရပ်။ နာမ်သာရှိ၍ ရုပ်မရှိ

သော အရူပလေးဘုံ။ ရုပ်သာရှိ၍ နာမ်မရှိသော အသညသတ်ဘုံ။
အမိဝမ်းတွင်းက ကန်းခြင်း၊ ကိုင်းခြင်း၊ ဇစ္စန္ဒ၊ ဇစ္စပဓိရာ၊ အင်္ဂါချွတ်
ယှင်းခြင်း ဝိကလဂံ။

မှားသော အယူယူခြင်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ နိရယဂတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိ၊
ပေဘဂတိ။ ဘုရားမပွင့်မီအခါ၌ တိဟိတ်ဖြစ်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓါနုပ္ပါဒ
တိဟေတုကဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်ပြစ်ရှစ်ပါး။

ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သော သူဟု ဆိုအပ်သော
ရန်သူမျိုးငါးပါး။ ဆင်းရဲယုတ်ညံ့သော အမျိုး၌ ဖြစ်ရခြင်း ဂတိ
ဝိပုတ္တိ။ အဆင်းသဏ္ဍာန် ကြန့်အင်္ဂါ ချွတ်ယှင်းခြင်း ဥပဓိဝိပုတ္တိ။ ဒုရာ
ဇာ၊ ဒုဇနာ၊ ဒုမိတ္တာတို့နှင့် တွေ့ကြုံရခြင်း ကာလဝိပုတ္တိ။ မကောင်း
သော လုံ့လဖြင့် ရှာကြံရခြင်း ပယောဂဝိပုတ္တိဟု ဆိုအပ်သော
ဝိပုတ္တိဘုရားလေးပါး။

အဆွေမျိုးတို့ပျက်စီးခြင်း ဉာတိဗျသန။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အရာ
ဌာန နိမ့်ကျပျက်စီးခြင်း ဘောဂဗျသန။ အနာရောဂါ နှိပ်စက်
ခြင်း ရောဂဗျသန။ အကျင့်သီလပျက်စီးခြင်း သီလဗျသန။
မကောင်းသော အယူဖောက်ပြန်ခြင်း ဒိဋ္ဌိဗျသနဟု ဆိုအပ်သော
ဗျသနတရားငါးပါး။ အနာမျိုး ၉၆ ပါး။ ဘေးဆယ်ဘန်၊ ရန်
ဆယ်ပါး၊ မကောင်းသော အနိဋ္ဌဖလ ဒုက္ခဝေဒနာအပေါင်းတို့မှ
အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်ဘုရား၊ ဖိုလ်ဘုရား၊
မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဘုရားတော်မြတ်ကို လျင်မြန်
စွာ မျက်မှောက်ပြုရပါလိမ့်အရှင်ဘုရား။

မိမိခန္ဓာကိုယ်လှူဒါန်းခြင်း

မြတ်စွာဘုရား(၃)။ဘုရားတပည့်တော်၏ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ယခုတရားအားထုတ်ဆဲအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားအား နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါ၏အရှင်ဘုရား။ အရိယာသံဃာတော် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော ရှစ်ဆယ်သော အရိယာသံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်၏ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ယခုတရားအားထုတ်ဆဲအခါ၌ အရှင်မြတ်တို့အားနိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါ၏အရှင်ဘုရား။

သမ္မုတိသံဃာတော် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသ၊ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဒုတ္တ၊ ရှင်ဗုဒ္ဓပိယ၊ ရှင်မဟာနန္ဒ၊ ရှင်အရဟံ၊ ရှင်ဓမ္မဒဿ၊ ရှင်ဥပမင်္ဂရာတော်၊ ညောင်ဇာန်ဆရာတော်၊ ဝါးချက်ဆရာတော်၊ မင်းကွန်းဆရာတော်၊ လယ်တီဆရာတော်၊ စွန်းလွန်းဆရာတော်၊ ဝေဘူဆရာတော်၊ ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်၊ ယက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ဦးဩဘာသ၊ ရာကျော်ဆရာတော် ဦးသဒ္ဓမ္မကိုတ္တိ၊ ရှင်မထီးဆရာတော်၊ ဦးပေါက်ဆိန်(ခ) ဦးဝိဇ္ဇာဓရဆရာတော် အစရှိသော များစွာသော သမ္မုတိသံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်၏ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ယခုတရားအားထုတ်ဆဲ အခါ၌ အရှင်မြတ်တို့အား နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မေတ္တာတော်ကိုခံယူခြင်း

ကြည်လင် ချမ်းအေးလှစွာသော မြတ်စွာဘုရား၏ မေတ္တာတော်ကို ဘုရားတပည့်တော်သည် ခံယူပါ၏။ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော တရားတော်မြတ်၏ မေတ္တာတော်ကို ဘုရားတပည့်တော်သည်ခံယူပါ၏။ ကြည်လင် ချမ်းအေးလှစွာသော သံသာတော်မြတ်များ၏ မေတ္တာတော်ကို ဘုရားတပည့်တော်သည် ခံယူပါ၏။ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်မြတ်တို့၏ မေတ္တာတော်ကို ဘုရားတပည့်တော်သည် ခံယူပါ၏။

မိဘတို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည်ခံယူပါ၏။ ဆရာသမားတို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသောမေတ္တာတော်ကိုအကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ မြဟ္မာမင်းတို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ သိကြားမင်းတို့၏ ကြည်လင် ချမ်းအေးလှစွာသောမေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည်ခံယူပါ၏။ သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီးတို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ ဝိဇ္ဇာ ဇော်ဂျီ တပည့်တို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။

စကြဝဠာအနန္တ၌ တည်ရှိကြကုန်သော ဘုမ္မစို၊ ရုက္ခစို၊ အာကာသစို၊ အစရှိကုန်သော နတ်မင်းများ၊ နတ်ဒေဝါများ၏

ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ သူ့ရယ်တီ၊ စန္ဒြီ၊ စန္ဒာ အစရှိသော နတ်ဒေဝီတို့၏ မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ သုဇိတာ၊ သုမာလာ အစရှိသော နတ်ဒေဝီတို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေး လှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင် အစရှိသော ဘိုးမောင်တို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။ အလုံးစုံသော သူတော်ကောင်း သူမြတ်တောင်း ဖြစ်ကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါတို့၏ ကြည်လင်ချမ်းအေးလှစွာသော မေတ္တာတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် ခံယူပါ၏။

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၌ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျသုခိတ ဒုက္ခိတသတ္တဝါ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ မွေးသမိခင်၊ မွေးသဖခင် ဆွေကြီး၊ မျိုးကြီး၊ ဘိုးကြီး၊ ဘွားကြီး၊ အရီး၊ အဒေါ်၊ ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ တကြီး၊ တထူး အစရှိကုန်သော ခုနစ်ရက်သားသမီး အပေါင်းတို့အား၎င်း။ ရေမြေသင့်နှင်းပြည့်ရှင်မင်းတို့အား၎င်း။ ငရဲသင့်နှင်း ယမမင်းတို့အား၎င်း။ ဤနေရာ၊ ဤဌာန၊ ဤအရပ်၊ ဤမြို့၊ ဤပြည်၊ ဤစကြဝဠာအတွင်း၌တည်ရှိ၍ နေကြကုန်သော နတ်မင်းများစွာ နတ်တကာ အပေါင်းတို့အား၎င်း။ အကျွန်ုပ်သည် ဘဝ ဘဝါ သံသရာက ယနေ့၊ ယခုတိုင် အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သောဒါန၊ ဆောက်တည်ခဲ့သော သီလ၊ ပွားများခဲ့သော ဘာဝနာ ကုသိုလ်အဖို့များကို အမျှပေးဝေပါ၏။ အမျှ...အမျှ...အမျှ...။

* * *

မေတ္တာပို့နှင့် အမျှပေးစေခြင်း

ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ဆေးရန်ကင်းရှင်းကြ
 ပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြ
 ပါစေ၊ မရအပ်သေးသောစည်းစိမ် ဥစ္စာရတနာအပေါင်းတို့ ရရှိ
 ကြပါစေ၊ ရအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည်
 အကျိတ်အခဲအမြဲတည်ရှိကြပါစေ၊ တရားထူးတရားမြတ် သိဒ္ဓိထူး
 သိဒ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံအောင် မှစ ကြည့်ရှု စောင့်
 ရှောက်ကြပါစေ၊ အောင်ဆုကိုလည်း ပေးသနားကြပါစေ၊

သောင်းလောကဓာတ်၊ အနန္တစကြဝဠာအတွင်း၌ တည်ရှိ
 ကြကုန်သော ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ အာကာသစိုး၊ ဇတာစောင့်နတ်၊
 တောင်စောင့်နတ်၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်၊ စကြဝဠာစောင့်နတ်၊
 ကမ္ဘာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ပြည်စောင့်နတ်၊ နယ်စောင့်နတ်၊
 ပယ်စောင့်နတ်၊ အရပ်စောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်
 နတ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသော ကိုယ်စောင့်နတ်။

သိကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ သနက်မာရုဗြဟ္မာမင်း၊ သဟမ္ပတိ
 ဗြဟ္မာမင်း၊ အလောင်းတော်နတ်မင်း၊ သန္တုဿိဘ အမှူးရှိသော
 နတ်မင်းများ၊ သာတာဂီရိနတ်မင်း၊ ဟေမဝတနတ်မင်း၊ ဂေါရ
 မန္တနတ်မင်း၊ မဟာသီာနတ်မင်း၊ မခဟသရနတ်မင်း၊ ဝိရုဠက
 နတ်မင်း၊ ဝိရူပက္ခနတ်မင်း၊ ကုဆဝရနတ်မင်း၊ ဤသာနနတ်မင်း၊
 ဝရုဏနတ်မင်း၊ ပဇာပတိနတ်မင်း၊ မာတလိနတ်မင်း၊ ဝိသကြုံနတ်
 မင်း၊ ရေစောင့်နတ်မင်း၊ မြေစောင့်နတ်မင်း၊ ခလစောင့်နတ်မင်း၊
 မီးစောင့်နတ်မင်း။

နေနတ်သား၊ လနတ်သား၊ မိုးနတ်သား၊ တိမ်နတ်သား၊ အမှို
 နတ်သား၊ ပဇ္ဇနိနတ်သား၊ ဝဠာဟကနတ်သား၊ အစရှိသော နတ်
 မင်းများစွာ၊ နတ်တကာအပေါင်းတို့အား၎င်း။

သုဇိတာ၊ သုမာလာ၊ သုဓမ္မာ၊ သုနန္ဒာ၊ သုမိတ္တာ အစရှိသော
 များစွာသော နတ်ဒေဝီအပေါင်းတို့အား၎င်း။

စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ၊ ယာမာ၊ တုသိတာ၊ နိမ္မိာနရတိ၊
 ပရနိမ္မိဘဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ တည်ရှိကြကုန်သော
 နတ်မင်း၊ နတ်မိဖုရား၊ နတ်သမီး၊ နတ်သားအပေါင်းတို့အား၎င်း။

ဗြဟ္မာပြည် ၂၀ ၌ တည်ရှိ ကြ ကုန်သော ဗြဟ္မာမင်း
 အပေါင်းတို့အား၎င်း။

အကျွန်ုပ်သည် ဘဝ၊ ဘဝါသံ၊ ဘရာဟ္မဇနု—ယခုတိုင်အောင်
 ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါန၊ ဆောက်တည်ခဲ့သော သီလ၊ ပွားများခဲ့သော
 ဘာဝနာကုသိုလ်အဖို့များကို အမျှပေးဝေပါ၏။ အမျှ....အမျှ....
 အမျှ။

ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ဘေးရန်ကင်းရှင်းကြ

ပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြ၍ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြ
 ပါစေ၊ မရအပ်သေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ အပေါင်းတို့ ရရှိကြ
 ပါစေ၊ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည်
 အကျိတ်အခဲ အမြဲတည်ရှိကြပါစေ၊ တရားထူးတရားမြတ်၊ သိဒ္ဓိထူး
 သိဒ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ၊ ကြံစည် အားထုတ်
 ပြုလုပ်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ၊ အကျွန်ုပ်ကံလည်း တရားထူး
 တရားမြတ်၊ သိဒ္ဓိထူး သိဒ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံအောင် မစ
 ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ကြပါစေ၊ အောင်ဆုကိုလည်း ပေးသနား
 ကြပါစေ။

သုရဿတိမယ်တော်ကြီး၊ စန္ဒီနတ်သမီး၊ စန္ဒာနတ်သမီး၊ စိတ္တဆူ
 နတ်သမီး၊ ဂဟပတာနီနတ်သမီး၊ ရုက္ခာဒေဝီနတ်သမီး၊ မိန္ဒုဆူ
 ဒေဝီနတ်သမီး၊ ဟိရီနတ်သမီး၊ သီရိနတ်သမီး၊ ဗိရုဏီနတ်သမီး၊
 မဏိမေခလာနတ်သမီး အစရှိသော များစွာသော နတ်ဒေဝီ
 အပေါင်းတို့အား၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘဝ၊ ဘဝံ၊ သံသရာက
 ယနေ့ ယခုတိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါန၊ ဆောက်တည်ခဲ့သော
 သီလ၊ ပွားများခဲ့သော ဘာဝနာကုသိုလ်အဖို့များကို အမျှပေး
 ဝေပါ၏။ အမျှ - အမျှ - အမျှ။

ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ဘေးရန်ကင်းရှင်းကြ
 ပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြ၍ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြ
 ပါစေ၊ မရအပ်သေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ အပေါင်းတို့ ရရှိကြ
 ပါစေ၊ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည်
 အကျိတ်အခဲ အမြဲတည်ရှိကြပါစေ၊ တရားထူးတရားမြတ်၊ သိဒ္ဓိ
 ထူး၊ သိဒ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ၊ ကြံစည်အားထုတ်

[၉၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ပြုလုပ်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း တရားထူး
တရားမြတ်၊ သိဒ္ဓိထူး သိဒ္ဓိမြတ် အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံအောင်
မစကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ကြပါစေ။ အောင်ဆုကိုလည်း ပေး
သနားကြပါစေ။

ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ စကြာမင်း၊ ဘိုးဘိုးငယ်၊ ဆရာ
ကြီးဦးအောင်ချမ်းသာ၊ ဆရာပြူး၊ ဆရာအေး၊ ဆရာပွင့်၊ ဆရာ
အောင်သာ၊ ဆရာဝင်း၊ ဆရာမင်း၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊
မန္တာန်ဝိဇ္ဇာ၊ စမဝိဇ္ဇာ၊ ဓာတ်ဝိဇ္ဇာ အစရှိသော များစွာသောဝိဇ္ဇာ
ဇော်ဂျီ တပသီ အပေါင်းတို့အား၎င်း၊ ဗားလေးဗား၊ အောင်
လေးအောင် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၎င်း၊ ပေါက်ဆရာ ၆၉
ယောက်တို့နှင့်တကွ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ဂိုဏ်းချုပ်ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးတို့အား၎င်း၊ ပထမ ဆရာကြီးတို့အား၎င်း အကျွန်ုပ်သည်
ဘဝ ဘဝါ သံသရာက ယနေ့ယခုတိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါန၊
ဆောက်တည်ခဲ့သော သီလ၊ ပွားများခဲ့သော ဘာဝနာ ကုသိုလ်
အဖို့များကို အမျှပေးဝေပါ၏။ အမျှ-အမျှ-အမျှ။

ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ဘေးရန်ကင်းရှင်းကြ
ပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြ၍ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြ
ပါစေ။ မရအပ်သေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာအပေါင်းတို့ရရှိ
ကြပါစေ။ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာအပေါင်းတို့သည်
အကျိတ်အခဲအမြဲတည်ရှိကြပါစေ။ တရားထူးတရားမြတ်၊ သိဒ္ဓိထူး
သိဒ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။ ကြံ့စည်အားထုတ်
ပြုလုပ်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း တရားထူး
တရားမြတ်၊ သိဒ္ဓိထူး သိဒ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံအောင်မစ

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုး၊ ဝိဝိနည်း

[၉၉]

ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ကြပါစေ" အောင်ဆုကိုလည်း ပေးသနား
ကြပါစေ။

အပြင်သုံးဆယ့်ခုနစ်မင်း၊ အတွင်းသုံးဆယ့်ခုနစ်မင်း၊ အစရှိ
သောနတ်တို့အား၎င်း၊ ရေငံပိုင်ဦးရှင်ကြီး၊ မောင်ဘာ၊ ဦးတိဏ္ဍ၊
မယ်ဥ၊ အမေရွှေ၊ ပေါက်ကတော်ဒဒါဆိပ်၊ မတုတ်မယ်၊ ပခန်း
ပုဂံ မြင်းဖြူရှင်၊ မယ်ဝဏ္ဏ၊ ရွှေဖျင်းညီနောင်၊ ဦးတင့်တယ်၊
မဒွေးဖြူ၊ မမြလှ၊ မနဲ့လေး၊ အမေရွှေနတ် အစရှိသော များစွာ
သောနတ်တို့အား၎င်း။

လက်ဝဲ ၉ သိန်း၊ လက်ယာ ၉ သိန်း အစရှိသော နတ်
တို့အား၎င်း၊ နယ်တော်ရှင်၊ ပယ်တော်ရှင်၊ မယ်တော်ကြီး၊
ဘိုးတော်ကြီး အစရှိသောနတ်တို့အား၎င်း။

ဘဝ၊ ဘဝ၊ သံသရာကမိဘ၊ ဆနာသမား၊ ဆွေမျိုးညီ၊ တိသင်္ဂဟ
တော်စပ်ဖူးကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၎င်း။
ဝိရူပက္ခ၊ ဆဗျာပုတ္တ၊ နောပထ၊ ကဏ္ဍ၊ ဝေါတမ၊ နုဇန္ဒာပနန္ဒ အစ
ရှိသောနဂါး၊ ဂဠု၊ ကုမ္ဘက်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်အသူရာတို့အား၎င်း။
ကုန်းနေ ကိုးကုဋေ၊ ရေနေဆယ်ကုဋေ အစရှိသော များစွာသော
သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၎င်း၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဘဝ၊ ဘဝ၊ သံသ
ရာက ယနေ့ ယခုတိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါန၊ ဆောက်တည်
ခဲ့သော သီလ၊ ပွားများခဲ့သော ဘာဝနာကုသိုလ် အဖို့များကို
အမျှပေးငွေပါ၏။ အမျှ၊ အမျှ၊ အမျှ။

ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ဘေးရန်ကင်းရှင်းကြ
ပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြ
ပါစေ၊ မရအပ်သေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာအပေါင်းတို့

ရရှိကြပါစေ။ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာအပေါင်းတို့
သည်၊ အကျိတ်အခဲ အမြဲတည်ရှိကြပါစေ။ တရားထူးတရား
မြတ်၊ သိဒ္ဓ္ဓိထူးသိဒ္ဓ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။ ကြံစည်
အားထုတ် ပြုလုပ်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း
တရားထူးတရားမြတ်၊ သိဒ္ဓ္ဓိထူး သိဒ္ဓ္ဓိမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်
စုံအောင် မ စကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြပါစေ။ အောင်ဆုကိုလည်း
ပေးသနားကြပါစေ။ သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းတို့၏ ပို့ သ
သောမေတ္တာ၊ ပေးဝေသောကုသိုလ်အဖို့ကိုလည်း အကျွန်ုပ်က ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာ ခံယူပါ၏။ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

ခန္ဓာငါးပါး အနိစ္စ ပုထိုးစိန်

၁။ ရူပံဘိက္ခဝေအနိစ္စံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ ပစ္စယော၊
ရူပဿဥပ္ပါဒါယသောပိ အနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ၊
ရူပံကုတောနိစ္စံ ဘဝိဿတိ။

၂။ ဝေဒနာဘိက္ခဝေအနိစ္စော၊ ယောပိဟေတု ယောပိ ပစ္စယော၊
ဝေဒနာယဥပ္ပါဒါယ သောပိ အနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတံ
ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဒနာကုတောနိစ္စော ဘဝိဿတိ။

၃။ သညာဘိက္ခဝေအနိစ္စော၊ ယောပိဟေတု ယောပိပစ္စယော၊
သညာယံ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတံ
ဘိက္ခဝေ၊ သညာကုတောနိစ္စော ဘဝိဿတိ။

၄။ သင်္ခါရာဘိက္ခဝေအနိစ္စော၊ ယောပိဟေတု ယောပိပစ္စယော၊
သင်္ခါရာနံ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတံ
ဘိက္ခဝေ၊ သင်္ခါရာကုတောနိစ္စော ဘဝိဿန္တိ။

၅။ ဝိညာဏံဘိက္ခဝေအနိစ္စံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိပစ္စယော၊
ဝိညာဏဿ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတံ
ဘိက္ခဝေ၊ ဝိညာဏံ ကုတောနိစ္စံ ဘဝိဿတိ။

ဝေပဿ ဘိက္ခဝေ သုတဝါအရိယသာဝကော၊ ရူပသ္မိံပိ
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိနိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိနိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိရေဇတိ၊ ဝိရာဂဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမ္ဘိတိ၊
ဉာဏဟောတိ၊ ခဏာဇဒတိ၊ ဝုသိတံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ
ကရဏီယံ၊ နာယရံ ဣတ္ထတာယာတံ၊ ပဇာနာတိတိ။

ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခ ပုတီးစိတ်

- ၁။ ရူပံတိက္ခဏံဒုက္ခံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ ပစ္စယော၊
 ရူပဿ ဥပ္ပါဒါယ သောပိဒုက္ခော၊ ဒုက္ခသမ္ဘူတံ
 တိက္ခဏံ၊ ရူပံကုဗော သုခံ ဘဝိဿတိ။
- ၂။ ဝေဒနာ တိက္ခဏံဒုက္ခံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
 ပစ္စယော၊ ဝေဒနာယ ဥပ္ပါဒါယ သောပိဒုက္ခော၊
 ဒုက္ခသမ္ဘူတံတိက္ခဏံ၊ ဝေဒနာ ကုဗော သုခါ ဘဝိဿတိ။
- ၃။ သညာတိက္ခဏံ ဒုက္ခံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
 ပစ္စယော၊ သညာယ ဥပ္ပါဒါယ သောပိဒုက္ခော၊ ဒုက္ခ
 သမ္ဘူတံ တိက္ခဏံ၊ သညာ ကုဗော သုခါ ဘဝိဿတိ။
- ၄။ သင်္ခါရာတိက္ခဏံ ဒုက္ခံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
 ပစ္စယော၊ သင်္ခါရာနံ ဥပ္ပါဒါယ သောပိဒုက္ခော၊ ဒုက္ခ
 သမ္ဘူတံတိက္ခဏံ၊ သင်္ခါရာ ကုဗော သုခါ ဘဝိဿန္တိ။
- ၅။ ဝိညာဏံ တိက္ခဏံဒုက္ခံ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
 ပစ္စယော၊ ဝိညာဏံယ ဥပ္ပါဒါယ သောပိဒုက္ခော၊ ဒုက္ခ
 သမ္ဘူတံ တိက္ခဏံ၊ ဝိညာဏံ ကုဗော သုခံ ဘဝိဿတိ။
 ဝေပဿ တိက္ခဏံ သုဘဝါ အရိယသာဝကော၊
 ရူပသ္မိပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိနိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိရုဇ္ဇတိ၊ ဝိဆုဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိပိ ဝိမုတ္တမ္ပတိ၊
 ညာဏံဟေတိ၊ ခဏာဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 ကတံ ကနုဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္တဘာယာတိ၊ ပဇာနာတိတိ။

ခန္ဓာငါးပါး အနတ္တ ပုထိုးစိပ်

- ၁။ ရူပံဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု ယောပိပစ္စယော၊
ရူပဿ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနတ္တာ၊ အနတ္တသမ္ဘူတံ
ဘိက္ခဝေ၊ ရူပံ ကုတော အတ္တာ ဘဝိဿတိ။
- ၂။ ဝေဒနာဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
ပစ္စယော၊ ဝေဒနာယ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနတ္တာ၊ အနတ္တ
သမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဒနာ ကုတော အတ္တာ ဘဝိဿတိ။
- ၃။ သညာ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
ပစ္စယော၊ သညာယ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနတ္တာ၊ အနတ္တ
သမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ၊ သညာ ကုတော အတ္တာ ဘဝိဿတိ။
- ၄။ သင်္ခါရာ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
ပစ္စယော၊ သင်္ခါရာနံ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနတ္တာ၊ အနတ္တ
သမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ၊ သင်္ခါရာ ကုတော အတ္တာ ဘဝိဿန္တိ။
- ၅။ ဝိညာဏံဘိက္ခဝေအနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု ယောပိ
ပစ္စယော၊ ဝိညာဏာယ ဥပ္ပါဒါယ သောပိအနတ္တာ၊ အနတ္တ
သမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ၊ ဝိညာဏံ ကုတော အတ္တာ ဘဝိဿတိ။
ဝေပဿ ဘိက္ခဝေ သုဘဝါ အရိယသာဝကော၊
ရူပသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
နိဗ္ဗိန္ဒ ဝိရဇတိ၊ ဝိနာဂါဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမ္ပိတိ၊
ညာဏံဟေတတိ၊ ခဏာဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊
ကတံကရုဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထိတ္တာယာတိ၊ ပဇာနာတိတိ။

ဝိပဿနာလုပ်ငန်းကြီးများကိုထူထောင်ပြုလုပ်လိုကြသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အထူးကျက်မှတ်ပွားများ
ကျင့်ကြံလေ့လာကြရန်

ဝိပဿနာဂါထာကြီးများ

အနိစ္စပုတီးစိပ်ဂါထာပါဠိအနက်

အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊
ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိန္ဒော၊
ဥပ္ပဇ္ဇိတံ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
တေသံ ဝုပသမော သုခေါ။

သင်္ခါရာ၊ ကောင်းမှုဆိုးမှု ဝိညာဉ်စုနှင့်၊ ဥတုပအေး၊ ကျေးဇူး
အစာ၊ လေးဖြာကြောင်းအင် ပြုပြင်အပ်သမျှ သင်္ခါရတရားတို့
သည်။ အနိစ္စာဝတ၊ ဖြစ်ပြီးသည်နောက် တည်ထောင်ခိုင်စွဲ မရှိပဲ
ကြောင့် မမြဲလုံးလုံး အသုံးမကျ အနိစ္စတို့ပါတကား။ ဝါ၊ ပျက်
ပြားချုပ်ဆုံး ဖြုန်းဖြုန်းပြိုကွဲ ကုန်သည့်နကြောင့် မမြဲလုံးလုံး
အသုံးမကျ အနိစ္စတို့ပါတကား။

ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ဖို့အကြောင်း ပျက်ဖို့ အကြောင်း စုပေါင်းမိကာ သူ့သူငါကို မညှာမငဲ့ အရှဲ့ အစောင်း မကောင်း ဆိုးညစ် ဖြစ်ချင်တတ်တိုင်း ပျက်ချင်တတ်တိုင်း မဆိုင်းမရပ် ဒီလိုင်းခတ်သို့ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။

ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ အကြောင်းလေးအင် ပြုစီရင်သော် သင်နေ ပါဦး ဆိုင်းပါဦးဟု ညွတ်နှူးသွယ်သွယ် ဘယ်ဘယ်သူမှ တား မရပဲ အဓမ္မအတင်း မငြင်းဆန်သာ ဖြုန်းကန်ဖြစ်ပေါ်လာကြ ကုန်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တည့်တံ့ မြဲခိုင် မပျက်နိုင်အောင် စိုးပိုင်မရ ပျက်စီးချိန်ကာလ၌ချုပ်ဆုံးကွယ်ပျောက် ပျက်စီးကြလေကုန်၏။

တေသံ၊ ထိုအလိုသို့မလိုက် စရိုက်သို့မပါဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပျက် ချင်ရာရာပျက်ကြကုန်သော တေဘုမ္မကသင်္ခါရ တရားဟူသမျှ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ကြွင်းမဲ့ ရုပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းရာ ခေမာအမတ အဘယပူရီ၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ဘေးမဲ့ ပြည်ကြီးသည်သာ။ သုခေါ၊ နှိုင်းစက်ပူပန် ဖောက်ပြန်ပျက်စီး ကြောက်လန့်ဖွယ် စနက်မီး တွေနှင့် အပြီးထက်ချုပ် စွဲကင်ယှဉ်မို့ ခြောက်လိဖသာ ကြိတ် နယ်မှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဝေဒနာသုခ-ဟူသမျှထက် အဆ သင်္ချေ ရေတွက်မဆုံး ဆင်းရဲတွေလမ်းစတုုံး၍ အချမ်းမြဲဆုံး အအေးဆုံးကြီးပါပေတည်း။ ■

ဒုက္ခပုတီးစိပ်ဂါထာပါဠိအနက်

ဒုက္ခာ ဟုဝေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊
သုလာ ဝုတောဝ အာတုရာ။
သမ္မာဓာ အဒ္ဓုပန္နောဝ၊
ဒိတ္တာ ဒီပေဝ ပါဏကာ။ ။

ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်ကေန အမှန်မုချအားဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ကိလေသာအိုး ကြမ္မာဆိုးနှင့် အကျိုးဆက်ဆက် ဝဋ်သုံးချက်ကို တိုးတက်စေငှာ ကမ္မာဘာဝယ် ပုဆာရုပ်ထွေး ဘယ်မအေးအောင် ဘေးသင့်စေခြင်း အကြောင်းရင်းကြောင့် ပူခင်းပင်လယ် မကကျယ်၍ ကြောက်ဖွယ်မုချ ဒုက္ခတို့သာလျှင်တည်း။

သုလာဝုတောဝ၊ အသက်ဝိညာဉ် အရှင်သားလျက် ကားစင်ထက်ဝယ် ခြေလက်နဖူးအင်ငါးဦး၌ သံဆူးမြဲမြဲ ပန္နက်ချ၍

ရင်ဝအပြင် ကြက်ခြေသွင်သို့ တံလျှင်လျှိုသွင်း ကွပ်မျက်ခြင်းကို မငြင်းဆန်သာ ခံရရှာသည် ကြမ္မာဆိုးဝါး ရာဇဝတ်သားကဲ့သို့။ အာတုရာ၊ ကိုးဆယ် ရှစ်ဖြာရုပ်အနာနှင့် စိတ်မှာစွဲရောက် အမြဲ ပေါက်သည့် များမြောက်ရောဂါ ထောင့်ငါးရာတို့ ဘယ်ခါ မကင်း တံလျှင်သွင်းသို့ ထန်ပြင်းလှိုက်လှဲ ခံရ နဲကြောင့် အနာခဲ အနာအိုကြီးတို့သာလျှင်တည်း။

အဒ္ဓုပန္နောဝ၊ ဦးခေါင်းလောက်သာ ပေါ်စေကာဖြင့် တွင်း မှာမြှုပ်လတ်၊ မြေထိပ်ဒတ်၍ ကျဉ်းကျပ်စွာလှ လှုပ်မရပဲ ဆေဝ ပါးနိုး ဒုက္ခကြီးကို ငြီးငြူအော်ဟစ် စုံးစုံးနစ်အောင် အပြစ်ကြီး မား ဒဏ်သင့်သော အကျဉ်းသားကဲ့သို့။ သမ္မာဓာ၊ ခန္ဓာအတွက်၊ ရက်ဆက်မအား၊ ဝတ်စားမှုတွေ၊ ပရပေနှင့် နေ့ရက်မပြတ် ပူဆာ တတ်သည့် အငတ်ကန်းဆုံး မြေထိပ်တုံးကြောင့် နှလုံးအေးမြ ဘယ်တော့မှလျှင် ထွက်စလမ်းတာမသွားသာအောင်လက်ယာက ညှပ် လက်ဝဲပတ်သဖြင့် အလွန်ကျဉ်းကျပ်သော တရားတို့သစ္စ တည်း။

ဒီပေ၊ အပူဓာတ်နှင့် ထပ်ချပ်မကွာလင်းရောင်သာသည် တေ ဇာရှိန်ညီး မီးလျှံကြီး၌။ ပါဏကာဏှဝ၊ အပြင်ပန်းလှ တွင်းက ပူပင်ဖြစ်ပုံအင်ကို မမြင်နိုင်အား အထင်မှားသဖြင့် ထံပါးချဉ်း ကာ မြူးပျော်ရာတွင် ခန္ဓာပြတ်စဲ တသဲသဲနှင့် သေပွဲသို့ဝင် အမြင်မသန် ပိုးဖလ တို့ကဲ့သို့။ ဒိတ္တာ၊ နံ့ သာတရုပ် ချက်တဖြုတ် မျှ ကောင်းဟုတ်လေရောင် ပြင်ဟန်ဆောင်လျက် ပြောင် ပြောင်ထိန်ညီး ဆယ် တစ်မီး၌ တားဆီးမရ ပြေးဝင်ကြ၍ မှုမူ ကြေကွဲပြာလိုကြဲအောင် လောင်စွဲသော တရားတို့သာတည်း။

အနတ္တ ပုတီးစိပ်ဂါထာပါဠိ အနုတ္တိ

အနတ္တမေ ပဉ္စကုန္ဒာ၊

ကသမ္မုရိဝ ရိတ္တကာ။

တုစ္ဆာ ဒပ္ပဏာသာယာဝ၊

သုညံ ပက္ခိပထော ယထာ။ ။

ဣမေပဉ္စကုန္ဒာ၊ ဤခန္ဓုဒါပါးရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။ အနတ္တာ၊ မရင့်စေလို၊ မအိုချင်ပါ။ မနာပါစေ၊ မသေပါကြောင်း၊ ဆုမုန်တောင်းလည်း၊ တောင်းတိုင်းမရ၊ တတိုင်းမမြင်၊ ထင်တိုင်းမပေါက်၊ အလျှောက်အာသာ၊ အာဏာဘုရင်၊ ကြောင်းလေးအင်တို့၊ စီရင်လေသမျှ၊ ဖြစ်ပေါ်ရသော အနတ္တတရားတို့သာတည်း။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

[၁၀၉]

ကသမ္မုရိဝံ၊ လုံးဝန်းသဏ္ဍာန်၊ တကွဲဟန်ဖြင့် ပေါ်ယံပြည့်တင်း၊
ဖြူရောင်ဝင်းလျက်၊ အတွင်းပတ်လည်၊ အဆီသွေးသား၊ လွန်
ခေါင်းပါးသည့်၊ ရောက်သွားခရုကဲ့သို့၊ ရိတ္တကာ၊ ပြင်ပန်း၌သာ
ထည့်ဝါကြီးမား၊ အနေကြားလျက်၊ တွင်းသားခတ်စစ်၊ ဖေ့ရှာ
လစ်မှု၊ အနှစ်သာရဟူသမျှနှင့်၊ မြူစမယ့်ဥ၊ အစဉ်ဆိုတ်ကင်းသော
တရားတို့သာတည်း။

ဒပ္ပကာဆာယာဝ၊ သွားဟန် လာဟန်၊ ပြုံး ရယ်ဟန်နှင့်၊
သဏ္ဍာန်တူစွာ၊ မြင်ရပါလည်း၊ စမ်းခါမတွေ့၊ ခေါ်၍မထူး၊
ဦးလည်းမညီတ်၊ ခတ်ရုပ်ပုံ မှန်ထင်ရိပ်ကဲ့သို့၊ တူစွာ၊ ငါယောင်
သူယောင်၊ ဟန်ဆောင်သည့်နှယ်၊ ပြင်ကသည်လည်း၊ တိကယ်ဆတ်
ဆတ်အတွင်းခတ်၌၊ ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာသုခ၊ ဟူသမျှ
နှင့်၊ မြူစမနိုး၊ အချည်းနှီးသော တရားတို့သာတည်း။

ပက္ခိပဇထာယထာ၊ ဘေးဒဏ်ချန်မာန်၊ အန္တရာယ်ခပင်း၊ တွေ့
ကြုံလျှင်းက၊ မှီတင်းဖို့ငှာ၊ မကွယ်ကာပဲ့၊ ခိုရာမဲ့ထီး၊ ကောင်းကင်
ကြီးကဲ့သို့။ သုညာ၊ ကိုးရာကွယ်ရာ၊ အားထားရာမျိုး၊ တစိုးတစိ
မရှိလုံးလုံး၊ အစွမ်းတု်း၍၊ အသုံးမကျသော တရားတို့သာတည်း။

ပိဋကတ်သုံးပုံ ဘုရားရှိခိုးကြီး

တိဏိ ပိဋကောနိ ပုဗ္ဗေနဘဂဝတေ ဇနတာ ပဿ
 တာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဒေသိတာနိ ပညတ္တာနိ
 ကတမာနိ တိဏိ ဝိနယ ပိဋကံ သုတ္တန္တပိဋကံ
 အဘိဓမ္မပိဋကံ ဣမ္မာနိ တိဏိပိဋကောနိ အာဒိကလျာ
 ကာနိ မဇ္ဈကလျာကာနိ ပရိယောသာန ကလျာကာနိ
 သတ္တိာနိ သ ဗျဉ္ဇနာနိ ကေဝလပရိပူဏ္ဏဿ ပရိသုဒ္ဓဿ
 ဗြဟ္မစရိယဿ ပ ကာ သ ကာ နိ အတ္တဂမ္ဘီရာနိ
 ဓမ္မဂမ္ဘီရာနိ ဒေသနာဂမ္ဘီရာနိ ငဋ္ဌိဝေဓဂမ္ဘီ
 ရာနိ သီလက္ခန္ဓ ဘာဇနာနိ သမာဓိက္ခန္ဓ ဘာဇနာနိ

ပညာက္ခန္ဓာ ဘာဇနာနိ ဝိမုတ္တိခန္ဓာ ဘာဇနာနိ ဝိမုတ္တိ
ညာဏ ဒဿနက္ခန္ဓာ ဘာဇနာနိ အဘိညာ သံဝတ္တနိ
ကာနိ ပရိညာသံဝတ္တနိကာနိ သမ္မောဓ သံဝတ္တနိကာနိ
ဝိရာဂ သံဝတ္တနိကာနိ နိရောဓသံဝတ္တနိကာနိ နိဗ္ဗာန
သံဝတ္တနိကာနိ။

နမော ဣမေသံ တိဏ္ဍံ ပိဋကာနံ အာဒိတလျာဏာနံ
မဇ္ဈကလျာဏာနံ ပရိယောသနကလျာဏာနံ သတ္တာနံ
သဗျဉ္ဇနာနံ ကေဝလ ပရိပုဏ္ဏဿ ပရိသုဒ္ဓဿ ဗြဟ္မ
စရိယဿ ပကာသကာနံ အတ္တဂမ္ဘီရာနံ ဓမ္မဂမ္ဘီရာနံ
ဒေသနာဂမ္ဘီရာနံ ပဋိဝေဓဂမ္ဘီရာနံ သိသက္ခန္ဓဘာဇ
နာနံ သမာဓိက္ခန္ဓဘာဇနာနံ ပညာက္ခန္ဓဘာဇနာနံ
ဝိမုတ္တိခန္ဓဘာဇနာနံ ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနက္ခန္ဓဘာဇနာနံ
အဘိညာ သံဝတ္တနိကာနိ ပရိညာ သံဝတ္တနိကာနိ
သမ္မောဓ သံဝတ္တနိကာနိ ဝိရာဂ သံဝတ္တနိကာနိ နိရောဓ
သံဝတ္တနိကာနိ နိဗ္ဗာန သံဝတ္တနိကာနိ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ၊ ပထမနည်းအတိုင်း ပြည့်စုံစွာဆိုလေ။
ပိဋကတ်သုံးပုံ ဘုရားရှိခိုးပါဠိတော်ကြီး ပြီး၏။

ပိဋကတ်သုံးပုံ ဘုရားရှိခိုးခြင်း
အနက်

တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပိဋကာနိ၊ ပိဋကတ်တို့ကို။ ဗုဒ္ဓန္ဒ၊
ခပ်သိမ်းသောဘုရားကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်
ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဇနကာ၊ ခပ်သိမ်းသော
အရာ၌ကုန်သိတော်မူသော။ ပဿကာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရ
ဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓန္ဒ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိကာနိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။
ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိန်နည်း

တီဏိ၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်။ တာဘမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဝိနုယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၎င်း။ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်၎င်း။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၎င်းတည်း။

တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိပိဋကာနိ၊ ဤပိဋကတ် တော်တို့သည်။ အာဒိကလျာဏာနိ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ မဇ္ဈကလျာဏာနိ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ ပရိယောသနကလျာဏာနိ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်း နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။

သတ္တံနိ၊ အနက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်၏။ သဗျဉ္ဇနာနိ၊ သဒ္ဓါနှင့် တကွဖြစ်ကုန်၏။ ကောလ ပရိပုဏ္ဏဿ၊ အလုံးစုံအားဖြင့် ပြည့်စုံ သော။ ပရိသုဒ္ဓဿ၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ သာသနာနှင့် သိက္ခာသုံးပါး၊ မြတ်သောအကျင့် တရားကို။ ပကာသကာနိ၊ သင်ချားပြုဘတ်ကုန်၏။ အတ္ထဂမ္ဘီရာနိ၊ အနက်အားဖြင့်လည်း နက်နဲကုန်၏။ ဓမ္မဂီရာနိ၊ သဘောအား ဖြင့်လည်း နက်နဲကုန်၏။ ဒေသနာ ဂမ္ဘီရာနိ၊ ဟောအပ်သော အစဉ်အလာအားဖြင့်လည်း နက်နဲကုန်၏။

ပဋိဝေဓဂမ္ဘီရာနိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ပဋိဝေဓအားဖြင့် လည်း နက်နဲကုန်၏။ သီလက္ခန္ဓဘာဇနာနိ၊ သီလက္ခန္ဓ၏ တည်ရာ ဖြစ်ကုန်၏။ သမာဓိက္ခန္ဓဘာဇနာနိ၊ သမာဓိက္ခန္ဓ၏ တည်ရာဖြစ် ကုန်၏။ ပညာက္ခန္ဓဘာဇနာနိ၊ ပညာက္ခန္ဓ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်၏။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓဘာဇနာနိ၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်၏။ ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနက္ခန္ဓဘာဇနာနိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနက္ခန္ဓ၏ တည်ရာဖြစ် ကုန်၏။

အဘိညာသံဝတ္တနိကာနိ၊ ထူးသောအဘိညာဉ်ကိုဖြစ်စေတတ်
ကုန်၏။ ပရိညာသံဝတ္တနိကာနိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိသောဉာဏ်ကို ဖြစ်
စေတတ်ကုန်၏။ သမ္မောဓသံဝတ္တနိကာနိ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍
သိသောဉာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။

ဝိရာဂသံဝတ္တနိကာနိ၊ ရာဂကင်းရာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာ
ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ နိရောဓသံဝတ္တနိကာနိ၊ ဒုက္ခအပေါင်း
တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိရောဓသစ္စာကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာန
သံဝတ္တနိကာနိ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။

အာဒိကလျာဏာနံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ
ကုန်သော။ မဇဇ္ဈကလျာဏာနံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်လည်း
ပြည့်စုံကုန်သော။ ပရိယောသာနကလျာဏာနံ၊ အဆုံး၏ကောင်း
ခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ အနက်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်
သော။ သဗျဉ္ဇနာနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ကေဝလပရိ
ပုဏ္ဏဿ၊ အလုံးစုံအားဖြင့် ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓဿ၊ တက်ဝန်းကျင်
အားဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ပြဟ္မစရိယဿ၊ သာသနာနှင့် သိက္ခာ
သုံးပါး၊ မြတ်သော အကျင့်တရားကို။ ပကံသကာနံ၊
ထင်ရှားပြီတတ်ကုန်သော။ အတ္တဂမ္ဘီရာနံ၊ အနက်အားဖြင့်လည်း
နက်နဲကုန်သော။ ဓမ္မဂမ္ဘီရာနံ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း နက်နဲ
ကုန်သော။ ဒေသနာဂမ္ဘီရာနံ၊ ဟောအပ်သော အစဉ်အားဖြင့်
လည်း နက်နဲကုန်သော။

ပဋိဝေဂဂမ္ဘီရာနံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ပဋိဝေဂအားဖြင့်
လည်း နက်နဲကုန်သော။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

သီလက္ခန္ဓာဘာဇနာနံ၊ သီလက္ခန္ဓာ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။
သမာဓိက္ခန္ဓာဘာဇနာနံ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။

ပညာက္ခန္ဓာဘာဇနာနံ၊ ပညာက္ခန္ဓာ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။
ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓာဘာဇနာနံ၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓာ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဝိမုတ္တိ
ဉာဏ ဒုဿနက္ခန္ဓာဘာဇနာနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒုဿနက္ခန္ဓာ၏ တည်ရာ
ဖြစ်ကုန်သော။

အဘိညာသံဝတ္တနိကာနံ၊ ထူးသော အဘိညာဉ်ကို ဖြစ်စေတတ်
ကုန်သော။ ပရိညာသံဝတ္တနိကာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိသောဉာဏ်ကို
ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သမ္မောသေဝတ္တနိကာနံ၊ ကောင်းစွာ
ထိုးထွင်း၍ သိသောဉာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဝိရာဂ
သံဝတ္တနိကာနံ၊ ရာဂကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို ဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သော။

နိရောဓသံဝတ္တနိကာနံ၊ ဒုက္ခအပေါင်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ
နိရောဓသစ္စာကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကာနံ၊
ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်
ကုန်သော။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသံပိဋကနံ၊ ဤပိဋ
ကတ်တော်တို့အား၊ နမော၊ လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ လ။ နမော၊ လက်စုံမိုး၍
ရှိခိုးပါ၏။

တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ လ။ နမော၊ လက်စုံမိုး၍
ရှိခိုးပါ၏။

ပိဋကတ်သုံးပုံ ဘုရားရှိခိုးကြီးအနက်ပြီး၏။

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမြဲမပြတ်ပုံတီးစိတ်တော်မူသော
မဟာသရဏဂူတော်ကြီး

အဇ္ဈတဂေတိ ပါဏ္ဍနပတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံဂစ္ဆာမိ။
အဇ္ဈတဂေတိ ပါဏ္ဍနပတံ ဓမ္မံ သရဏံဂစ္ဆာမိ။
အဇ္ဈတဂေတိ ပါဏ္ဍနပတံ သံဃံ သရဏံဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ။

ဂုဏ်တော် ၉ ပါးတို့၏အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း

- ၁။ အရဟံ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် မကောင်းမှုကိုလေ
 သာ အညစ်အကြေး အားလုံးကို ဝါသနာနှင့်တကွ
 အကြွင်းမဲ့ ပယ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အမြင့်မြတ်ဆုံးအစင်ကြယ်
 ဆုံးသော သူတော်ကောင်းကြီးစင်စစ်ဖြစ်တော်မူသည်။
 ထို့ကြောင့် အားလုံးတို့က ဦးထိပ်ထား၍ ရိုသေကော်
 ရော် ပူဇော်ထိုက်သည်။
- ၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်၍ အကတ်ဆုံး အသိဆုံး အနက်နဲဆုံး
 ပညာအရှိဆုံးဖြစ်တော်မူသည်။ မသိတာဆို၍ ဘာမျှ
 မရှိ။

၃။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၈ ပါး၊ စရုဏ ၁၅ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ပြိုင်ဘက်မရှိ ဘုန်းတန်ခိုးအကြီးဆုံးဖြစ်တော်မူ သည်။

၄။ သုဂတော၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် သူတပါး အကျိုး ပရဟိတကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ ပြိုင်ဘက်ကင်း ဖြစ်တော်မူသည်။ သူတပါးတို့၏ အကျိုးဆောင်ကြီး ဖြစ်တော်မူသည်။

၅။ လောကဝိဒ္ဓ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်ဘုရားသည် လောက အကြောင်းနှင့်တကွ သတ္တဝါ အားလုံးတို့၏ စရိုက် အခြေခံသဘော အနုအရင့်ကို အကြောင်းမဲ့ အကုန်အစင် သိတော်မူသည်။ (ထို့ကြောင့် သတ္တဝါတို့၏စရိုက်နှင့် လျော်စွာ ယဉ်ကျေးလိမ္မာအောင် ဆုံးမနိုင်သည်။)

၆။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား သည် ကြမ်းတမ်းခိုင်းပြဆိုးသွမ်းသော သတ္တဝါ အားလုံး ကိုပင် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူရာ၌ အတုမဲ့ ဖြစ်တော်မူသည်။

၇။ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရှင်တော် ဘုရား သည် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အားလုံးတို့၏ အမြတ်ဆုံး ဆရာဖြစ်တော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

၈။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ ပြဿနာအားလုံးတို့ကို အလွယ်တကူ တတ်သိနားလည်အောင် ဟောကြား ဖြေဆိုတော်မူနိုင်သည်။

၉။ ဘဂဝံ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် လေးစား ကြည်ညိုဖွယ် ကျက်သရေရှိသော ရုပ်အဆင်း သဏ္ဍာန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်။ ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သီရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တ ဘုန်းတော် ၆ ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်။ (ရှေးဘုန်း၊ ရှေးကံကြောင့် အသံ၏ ကောင်းခြင်း၊ အသားအရေ၏ ကောင်းခြင်း၊ အရိုး၏ ကောင်းခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ လုံးရပ်သဏ္ဍာန် ခန့်ညားတင့်တယ်ခြင်း စသော ကျက်သရေအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်။)

လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအကျိုး
ပွားတိုးရာမှန် ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်နည်း
နိဿည်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ စာတမ်း

စစ်ကိုင်းမြို့တောင်ခြေ တခုသော ချောင်၌ အမည်အားဖြင့်
မကျော်ကြားလို့သော ဆရာတော်တပါး တရားအားထုတ်တော်
မူစဉ်၊ တနေ့သောအခါ ညနေ ၅ နာရီခန့် အချိန်တွင်၊ အသက်
အရွယ်အားဖြင့် ၃၀ ရွယ်ရှိ ရုပ်ရည်ရူပဏာယတင့်တယ်သော မိန်း
ကလေးတဦးသည်၊ ကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်လာသည်ကို ဆရာတော်
သည် အဝေးမှ မြင်တွေ့လေရာ၊ ဝိသဘာဝအာရုံဖြစ်၍ စကား
မပြောလိုသဖြင့်၊ ကျောခိုင်း မျက်နှာလှဲပြီး နေတော်မူ၏။

ထိုသူငယ်မလည်း ၃မိနစ်ခန့်မျှနေပြီး ဦးချပြန်သွားလေသည်။
ထိုနည်းတူစွာ ၇ ရက်ခန့်မျှ အချိန်မှန်စွာ ရောက်လာသဖြင့်
၇ ရက်မြောက်နေ့၌ ဆရာတော်က အကြံဖြစ်သည်မှာ၊ ဤသူငယ်

မသည် အရေးကြီးသည့် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုခု ရှိ၍သာ လာခြင်းဖြစ်ပေသည်ဟု သဘောပိုက်တော်မူပြီး၊ လာရောက်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို မေးမြန်းရာတွင် “အရှင်ဘုရားကို ဖူးမြော်လို၍လာပါသည်ဘုရား” ဟုလျှောက်ထား၍ “ဆရာတော်ဘုရားသည် သက်တော်ဝါတော်များ ဘယ်လောက်ရှိပါပြီလဲ” ဟုလျှောက်ထား၏။

ဆရာတော်ဘုရားလည်း၊ အသက် သိက္ခာများကို ပြန်ကြားအမိန့်ရှိပြီးနောက် ဒါယိကာမလေး၏အသက်ကို မေးမြန်းရာတွင် “တပည့်တော်မသည် သထုံပြည် မန္တဟာမင်းကို ပေါ်ကြွရာဇာ အနော်ရထာမင်း သိမ်းယူသောနေ့ဟာ တပည့်တော်တို့ အိမ်ထောင်ကျတဲ့နေ့ပါပဲ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားသော်လည်း ထိုအခါ ဆရာတော်ဘုရားက၊ သည်လိုဆိုလျှင် ဒါယိကာမလေး၏ အသက်သည် အတော်ကြီးပြီပေါ့ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၍....

ဘယ်ဆေးကောင်းဝါးကောင်းများကို မှီဝဲရပါသလဲလို့အမိန့်ရှိသောအခါ “ဆေးကောင်းဝါးကောင်းရယ်လို့တော့ အထူးမမှီဝဲရပါဘုရား၊ သထုံပြည်နှင့်ပေါ်ကြွပြည်သို့ ရဟန္တာသခင် ရှင်အရဟံကြွလာစဉ်အခါက ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့တဲ့ ပုတီးစိပ်ကိုပဲ နေ့စဉ်ယုံကြည်စွာစွဲမြဲပြီး စိပ်တာပါပဲ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ၊ ဤပုတီးစိပ်ပုံစိပ်နည်း နိဿည်းကို ဆရာတော်အား လှူလို့ရမည်လားဟုအမိန့်ရှိပြန်ရာ၊ ဆရာတော်ဘုရားကို လှူလို၍ လာရောက်သည်မှာ ဤနေ့ပါ ၇ ကြိမ်ရှိပါပြီဘုရားဟုလျှောက်ထားပြီးနောက် အောက်ပါ ပုတီးစိပ်နည်းကို လှူဒါန်းလေတော့၏။

ပုတီးစိပ်နည်း နိဿယနည်းကား—

- ၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
နာမ ရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
နာမ ရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
နာမ ရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၄။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ နာမ ရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ
အနတ္တာ။
- ၅။ အနန္တံ ဗသဝံ ဗုဒ္ဓံ၊ အနန္တံ ဂေါတမံ ဓမ္မံ။
အန္တံ အရိယံ သံဃံ၊ အနန္တံ ဗောဓိမုတ္တမံ။

ဤ ၅ ပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတလုံးချ၍ အသက်စေ့ အောင် ယုံကြည်စွာ နေ့စဉ်စွဲပြီး အမြဲစိပ်ပါက အသက်ရှည်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးမြတ်ခြင်း၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးတက်ခြင်း၊ ကြံတိုင်းအောင်၍ ဆောင်တိုင်းမြောက်ခြင်း အစရှိသော လောကီအကျိုးတရားတို့နှင့်တကွ လောကုတ္တရာအကျိုးထူးတို့ကိုပါ ရရှိ၍ ယုံကြည်စွာ စိပ်တော်မူပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်၏ ခင်ပွန်းသည်ပင် မယုံတယုံစိပ်ကာမျှဖြင့် အသက် ၁၅၀ နေ့ပြီးသွားရပါသေးသည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီး အထက်ပါ ပုတီးစိပ်နည်းကို လှူဒါန်းလေ၏။

လှူဒါန်းပြီးသောအခါ ဆရာတော်က သင်ဒါယိကာမလေး
 မှာ ယခုအခါ အဘယ်ပညာဖြင့် အသက်မွေးမြူပါသလဲဟု
 မိန့်ကြားပြန်ရာ၊ “တပည့်ဘော်မမှာ ဆန်ကလေးများကို ရောင်း
 ချပြီး အသက်မွေးပါသည် ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားလေလျှင်၊
 ဆရာတော်က တဖန် ဆန်တမျိုးရောင်းချရုံနှင့် အလုံးစုံ ပြည့်စုံ
 ပါရုံလားဟု မိန့်ပြန်ရာ “ဆန်ဟာ ရှေးဦးတကြိမ်ပင် ဝယ်
 ယူရပါသည်ဘုရား၊ ဆန်လဲ လျော့သွားခြင်းမရှိသည့်ပြင်၊ ဆန်ဝယ်
 သူတို့ကလဲ ဆန်ဖိုးထက်မက တိုး၍ပေးသွားကြပါသည် ဘုရား”
 ဟု လျှောက်ထားပြီး ဦးချပြန်သွားလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ဤပုထိုးစိတ်ကို ယုံကြည်စွာ စိပ်ကြပါလျှင်
 ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နေ့စဉ်
 စီးဖြန်းသည်မည်ခြင်း။ သရဏဂုဏ် သုံးပါးနှင့် အရဟံဂုဏ်များကို
 ပွားများအားထုတ်သည်မည်ခြင်း။ နာမ်၊ ရုပ်နှစ်ပါးကို သိမ်း
 ဆည်း၍ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတဲ့လက္ခဏာရေး ၃ ပါး ဝိပဿနာ
 တရားများကို ပွားများသည်မည်သောကြောင့် ကပ်ဆိုး ဘေးဆိုး
 တို့နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့နေသောခေတ်ဖြစ်၍ ကြီးသည် ငယ်သည်ဟု
 သဘောမထားကြပဲ “ဘုရားဖက်ကအသက်ရှည်၊ တရားဖက်က အ
 မျက်ပြေ၊ သံဃာဖက်က အခက်ခဲ” ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကို ရည်
 ရွယ်စိတ်ထား နှလုံးပွား၍ အမြဲစိပ်ကြလေတော့ အမျိုးသား
 အမျိုးသမီးအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့။

ဂုဏ်တော်ကုန်ချောကြီးများ တရားရှစ်နဝင်းကိုက်

ပဌမဦးစွာ ဂုဏ်တော်ကုန်ချောကြီးများကို မတင်ပြမီ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို “အနုလုံပဋိလုံ” ပုတီးစိပ်နည်းကို တင်ပြလိုပါသည်။ သို့မှသာ ဂုဏ်တော်ကုန်ချောကြီးများကို ပုတီးစိပ်မည့် သူမြတ်သည်အလွယ်တကူဂုဏ်တော်ကုန်ချောကြီးများကို စိတ်ချမ်းသာစွာ ပွားများအားထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤ“အနုလုံပဋိလုံ” ဂုဏ်တော်ကိုးပါးပုတီးစိပ်နည်းမှာအပြန်အလှန်အတက်အဆင်း ပုတီးစိပ်နည်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဤဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပွားများအားထုတ်နည်းများကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန်ကျေညက်အောင် ပုတီးစိပ်ထားသော သူမြတ်အဖို့အပြန်ပြန်အလှန်လှန်လှည့်ပတ်၍သွားသော တရားရှစ်နဝင်းကိုက်ဂုဏ်တော်ကုန်ချောကြီးများကိုပိုင်နိုင်စွာ ပွားများအားထုတ်နိုင်ပြီး သမာဓိ ရရှိရေးအတွက် အခြေခံစခန်း အုတ် မြစ်များဖြင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါး
အနုလုံ ပဋိလုံစိပ်နည်း

	အနုလုံ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး	အနုလုံ ပဋိလုံဇယား	ပဋိလုံ
၁။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ		၉
၂။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ		၈
၃။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော		၇
၄။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော		၆
၅။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓံ		၅
၆။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရသို		၄
၇။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဇေဝ မနုဿာနံ		၃
၈။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ		၂
၉။	သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ		၁

အထက်တွင်ဇယားဖြင့် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးအား “သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ဂုဏ်တော်မှစ၍ “သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ” ဂုဏ်တော်တိုင်အောင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အနုလုံအားဖြင့် အထက်မှအောက်သို့ ဝဏန်းပြထားသော အစဉ်အတိုင်းဘုရားဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ ဂုဏ်တော်တပါး ပုတီးတလုံးကျစီချ၍ ချ၍ စိပ်သွားပါ။

[၁၂၆]

သုမထ ဦးအောင်မြတ်

တဖန် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ” ဂုဏ်တော်မှစ၍ “သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ဂုဏ်တော်တိုင်အောင်ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို ပဋိလူ့အားဖြင့် အောက်မှအထက်သို့ ဂဏန်းပြထား သော အစဉ်အတိုင်း ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ ဂုဏ်တော် တပါး ပုတီးတလုံးကျစီ စိပ်သွားပါ။

ထိုသို့ အနုလူ့ပုတီးခြောက်ခေါက်၊ ဗဒ္ဓိလူ့ပုတီး ခြောက် ခေါက်၊ ပေါင်း အနုလူ့ ပဋိလူ့ ၁၂ ခေါက် အပြန်အလှန် စိပ်ပါကပုတီးအလုံးရေ ၁၀၈ လုံး၊ ပုတီးတပတ်ရသွားပါမည်။ နောက်ဆုံးအလုံးတွင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ဟုကျလာ လျှင် ပုတီးမများကြောင်း သိရှိနိုင်သည်။

သို့သော်နောက်ဆုံးအလုံးမှာ “သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” အစား အခြားဂုဏ်တော် တပါးပါးကျလွှဲလျှင်၊ တနေရာ၌ ပုတီးချ မှားလာပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်တခေါက် ပုတီးစိပ်မများရလေအောင် ထပ်မံ ပွားများအားထုတ်ပါ။

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကြီးတရားရှစ်နင်းကိုက် ပုတီးစိပ်နည်း

အရဟံဂုဏ်တော် ပုတီး (၃)လုံး

- ၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၂။ အရဟံ ။
- ၃။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဂုဏ်တော် ပုတီး (၅)လုံး

- ၄။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၅။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၈။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

[၁၂၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ဝိဇ္ဇာစရဏဂုဏ်တော် ပုတီး (၇) လုံး

- ၉။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၁၀။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၁၁။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ သမ္ပန္နံ ။
- ၁၂။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ သမ္ပန္နံ ။
- ၁၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ သမ္ပန္နံ ။
- ၁၄။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၁၅။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

သုဂတောဂုဏ်တော် ပုတီး (၉) လုံး

- ၁၆။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၁၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၁၈။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ သမ္ပန္နံ ။
- ၁၉။ သုဂတော ။
- ၂၀။ သုဂတော ။
- ၂၁။ သုဂတော ။
- ၂၂။ ဝိဇ္ဇာစရဏံ သမ္ပန္နံ ။
- ၂၃။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၂၄။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

မုဒ္ဒဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော် ပုတီး (၁၁)လုံး

- ၂၅။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၂၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၂၇။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၂၈။ သုဂတော
- ၂၉။ လောကဝိဒ္ဓ
- ၃၀။ လောကဝိဒ္ဓ
- ၃၁။ လောကဝိဒ္ဓ
- ၃၂။ သုဂတော
- ၃၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၃၄။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၅။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ

အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော် ပုတီး (၁၃)လုံး

- ၃၆။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၃၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၈။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၃၉။ သုဂတော
- ၄၀။ လောကဝိဒ္ဓ
- ၄၁။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ

[၁၃၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

- ၄၂။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၄၃။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ။
- ၄၄။ လောကဝိဒ္ဓ ။
- ၄၅။ သုဂတော ။
- ၄၆။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော ။
- ၄၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၄၈။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဂုဏ်တော် ပုတီး (၁၅)လုံး

- ၄၉။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၅၀။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၅၁။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော ။
- ၅၂။ သုဂတော ။
- ၅၃။ လောကဝိဒ္ဓ ။
- ၅၄။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ။
- ၅၅။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
- ၅၆။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
- ၅၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
- ၅၈။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

[၁၃၁]

၅၉။	လောကဝိဒ္ဓ	(ပုတီးတလုံးချ)
၆၀။	သုဂတော	။
၆၁။	ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော	။
၆၂။	သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	။
၆၃။	အရဟံသောဘဂဝါ ဣတိပိ	။

ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော် ပုတီး(၁၇)လုံး

၆၄။	ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ	(ပုတီးတလုံးချ)
၆၅။	သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	။
၆၆။	ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော	။
၆၇။	သုဂတော	။
၆၈။	လောကဝိဒ္ဓ	။
၆၉။	အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ	။
၇၀။	သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ	။
၇၁။	ဗုဒ္ဓေါ	။
၇၂။	ဗုဒ္ဓေါ	။
၇၃။	ဗုဒ္ဓေါ	။
၇၄။	သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ	။
၇၅။	အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ	။
၇၆။	လောကဝိဒ္ဓ	။

[၁၃၂]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

- ၇၇။ သုဂတော (ပုတီးတလုံးချ)
- ၇၈။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော ။
- ၇၉။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၈၀။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

ဘဂဝါဂုဏ်တော် ပုတီး(၁၉)လုံး

- ၈၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၈၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၈၃။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော ။
- ၈၄။ သုဂတော ။
- ၈၅။ လောကဝိဒ္ဓု ။
- ၈၆။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ။
- ၈၇။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ ။
- ၈၈။ ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၈၉။ ဘဂဝါ ။
- ၉၀။ ဘဂဝါ ။
- ၉၁။ ဘဂဝါ ။
- ၉၂။ ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၉၃။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးဒိမ်နည်း

[၁၃၃]

- ၉၄။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၉၅။ လောကဝိဒ္ဓါ ။
- ၉၆။ သုဂတော ။
- ၉၇။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ။
- ၉၈။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၉၉။ အရဟံ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီး(၉)လုံး

- ၁၀၀။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၁၀၁။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၁၀၂။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ။
- ၁၀၃။ သုဂတော ။
- ၁၀၄။ လောကဝိဒ္ဓါ ။
- ၁၀၅။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ။
- ၁၀၆။ သတ္တဝေဒေဝ မနုဿာနံ ။
- ၁၀၇။ ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၁၀၈။ ဘဂဝါ ။

ဤဂုဏ်တော်ကုန်ချာကြီးမှာ တရားရှစ်နဝင်း တရားရှစ်ပုတီး ကိုက်ညီအောင် ရှေး သူတော်စင်အပေါင်းတို့က စီစဉ်ခဲ့သည်။ အဘယ်မျှ စိတ်ပြန့်ပွားနေစေကာမူ ဤဂုဏ်တော်ကုန်ချာကြီးကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကိုးရက်ပုတီးစိပ်ပါက မုချ သမာဓိဘူးကို ရရှိသိမ့် မည်ဟု ညွှန်းဆိုကြပေသည်။

ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်၏ “သိကောင်းစရာများ”

ဗုဒ္ဓသည် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်အပါအဝင် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဍိတကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာထက်ဝယ် ဟောတော်မူခဲ့သည်။

သန္တုဿိ တနတ်သားကို အမှူးပြု၍ စကြဝဠာတသောင်းမှ စုခဝးရောက်ရှိလာကြသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်းစိပ်နည်း

[၁၃၅]

သန္တုဿိတနတ်သားမှာ လူ့လောကတွင်ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင် တောင်ညာဒေဝီ “သိရိ မဟာ မာယာဒေဝီ” အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သူဖြစ်သည်။

သိရိမဟာမာယာဒေဝီသည် ဗုဒ္ဓလောင်းလျှာ ‘သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ’ ကိုဖွားမြင်ပြီးနောက် ခုနစ်ရက်မြောက်တွင် သက်တမ်းကုန်ဆုံး ကာ တုသိဘာနတ်နန်းစံဝင်၍ ‘သန္တုဿိတနတ်သား’ ဖြစ်လာခဲ့ လေသည်။

အဘိဓမ္မာဒေသနာဘော်ကို ဟောတော်မူခြင်းမှာ အမိဖြစ်ခဲ့ ဘူးသော ‘သန္တုဿိတနတ်သား’ ၏ကျေးဇူးတို့ကို ပြန်လည်ပေး ဆပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟောတော်မူသော ကာလအရည်အကြာ ကာလ ဝါတွင်း သုံးလ(ရက်ပေါင်းအားဖြင့် ၉၀) ဖြစ်သည်။

ယင်းရက်ပေါင်း ၉၀ တွင် ဟောတော်မူခဲ့သော အဘိဓမ္မာ အရေအတွက်မှာ ကျမ်းအားဖြင့် ၇ ကျမ်းဖြစ်သည်။

ယင်းတို့မှာ—

- ၁။ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း။
- ၂။ ဝိဘင်းကျမ်း။
- ၃။ ဓာတုကထာကျမ်း။
- ၄။ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း။
- ၅။ ကထာဝတ္ထုကျမ်း။
- ၆။ ယမိုက်ကျမ်း။
- ၇။ ပဋ္ဌာန်းကျမ်း။

ဟူ၍ဖြစ်သည်။

[၁၃၆]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည် ပိဋကတ်သမိုင်းတွင်အနက်ရိုင်း ဆုံးနှင့် အကျယ်ပြန့်ဆုံးဖြစ်သကဲ့သို့ ‘တရားတည်းသော’ မွေးကျေးဇူး တို့ပြန်သော တရားတော်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ဤသည်ကိုထောက်ရှုလျှင် “မာတာပိတုဂုဏော အနန္တော” ဟူသောစကားရပ်မှာ ပို၍တော်ကံပလာသည်။ ယင်း၏ အဓိပ္ပာယ် မှာ အမိအဘတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကား အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ များပြားသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အမိအဘတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတရား အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ များပြားသည့် (အနန္တဂုဏ်) အဖြစ်ကို အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ သောနည်း (အနန္တနယ) တို့ဖြင့် ပြောင်းသော ပဌာန်းဒေသနာ တော်မြတ်ကြီးကို ဟောကြားကာ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အတုမဲ.တန်ခိုးတော် ထင်ပေါ်လာခြင်း

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်တော်မူသော အခါမှသာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်တို့သည် ထွက်ပေါ်ကုန်.မြူးလှာကာ အနန္တစကြဝဠာသို့ ထွက်ပေါ်ကုန်.မြူးလွမ်းမိုးလေတော့သည်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အနန္တကို ထင်ရှားပေါ်လွင်စေသည့် အခမ်းအနားကြီး ကျင်းပတိသကဲ့သို့ ဖြစ်တော့သည်။ ဉာဏ်တော်တန်ခိုးတော်တို့သည် တုမဲ.တင်း. ပြိုင်ဘက်တင်းသည် အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ချေပြီဟု မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ လွန်ကြူးစွာဖြင့် ခြေတော်ဦးခိုက် ပူဇော်ကြလေပြီ။

[၁၃၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြီးကို သုံးသပ်မှသာ ဉာဏ်တော်
အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်လာပေသည်။
နတ်ပရိသတ် ဗြဟ္မာပရိသတ်တို့ သိလာကြသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်
တုဘက်တင်းသည့် ဉာဏ်တော်ရှင် တန်ခိုးတော်ရှင် အထွဋ်အထိပ်
သို့ ရောက်ခဲ့သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်
ကြီးကို သုံးသပ်တော်မူသည့်အခါမှသာ ထိုသတ္တိများ ပေါ်လွင်
လာပေသည်။

ထူးခြားချက်များ

ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်မြတ်ကြီး၏ ထူးခြားချက်များကို အကြမ်းအားဖြင့် ကောက်ချက်ချရမည်ဆိုလျှင်-

- ၁။ နတ်ပြည်၌ ဟောသော တရားဖြစ်ခြင်း။
- ၂။ မိခင်အား ကျေးဇူးဆပ်နည်း အမျိုးမျိုးတို့တွင် နက် ရှိုင်းတကာ၌ နက်ရှိုင်းဆုံး ဖြစ်ခြင်း။
- ၃။ နှစ်ပေါင်း ၂၅၅၉ နှစ်မျှ ရှည်ကြာပြီဖြစ်သည့်တိုင် အရောင်တောက်ပနေဆဲ ဖြစ်ခြင်း။
- ၄။ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်သည်ပင် ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကို သုံးသပ်တော်မူသော အခါမှသာ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ကုန်မြူးခြင်း

စံသည့် အချက်တို့ကို တွေ့ရပေမည်။

၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်း
“အနုလုံ ပဋိလုံ” ပုထိုးစိပ်နည်း

အနုလုံ	၂၄-ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းတရားတော်	ပဋိလုံ
၁	ဟေတုပစ္စယော	၂၄
၂	အာရမ္မဏပစ္စယော	၂၃
၃	အဓိပတိပစ္စယော	၂၅
၄	အနန္တရပစ္စယော	၂၁

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

၅	သမန်န္တရပစ္စယော	၂၀
၆	သဟဇာတပစ္စယော	၁၉
၇	အညမညပစ္စယော	၁၈
၈	နိဿယပစ္စယော	၁၇
၉	ဥပနိဿယပစ္စယော	၁၆
၁၀	ပုရေဇာတပစ္စယော	၁၅
၁၁	ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော	၁၄
၁၂	အာသေဝနပစ္စယော	၁၃
၁၃	ကမ္မပစ္စယော	၁၂
၁၄	ဝိပါကပစ္စယော	၁၁
၁၅	အာဟာရပစ္စယော	၁၀
၁၆	ဣန္ဒြိယပစ္စယော	၉
၁၇	စျာနပစ္စယော	၈
၁၈	မဂ္ဂပစ္စယော	၇
၁၉	သမ္ပယုတ္တပစ္စယော	၆
၂၀	ဝိပုယုတ္တပစ္စယော	၅
၂၁	အတ္တပစ္စယော	၄
၂၂	နတ္တပစ္စယော	၃
၂၃	ဝိဂတပစ္စယော	၂
၂၄	အဝိဂပစ္စယော	၁

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြီးအား အပြန်အလှန် “အနုလုံပဋိလုံ” ပုထိုးစိပ်ပွားများရာ၌ ၂၄ ပစ္စည်း

[၁၄၂]

သုမထ ဦးအောင်မြတ်

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးအား ပုတီးနှစ်ပတ်စိပ်မှ တပတ်အမှန်ရ မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် ကြီးအား အသွား ၂ ကြိမ် အပြန် ၂ ကြိမ်၊ ပွားများအားထုတ် ရာ ပုတီးအလုံးပေါင်း ၉၆ လုံးဆုံး၍ သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျန် ပုတီး ၁၂ လုံးအား ဆက်၍ ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြီး အား ပွားများအားထုတ်လိုက်ရာ ပုတီးနှစ်ပတ်ပြည့်မှ “အဝိဂတ ပစ္စယော” သို့ ပြန်၍ ကျသည်ကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်မှာ ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြီးအား ပုတီးမစိပ်မီ သူမြတ်ကျင့်စဉ်အား ပွားများအားထုတ်သူအဖို့ သိထားသင့် သော အချက် ဖြစ်ပါသည်။

ဝဋ္ဋ္ဌာန်းတွန်ချာကြီး
တရားရှစ်နဝင်းကိုက် ပုတီးစိပ်နည်း

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
အဓိပတိပစ္စယော
- ၂။ အဓိပတိပစ္စယော ။
- ၃။ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ ဟေတုပစ္စယော ။
- ၄။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ။
- ၅။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ။

[၁၄၄]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

၆။ သဟဇာတပစ္စယော (ပုတီးတလုံးချ)

၇။ သမနန္တရပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စယော ■

၈။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ ဟေတု
ပစ္စယော ■

၉။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ■

၁၀။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ■

၁၁။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ■

၁၂။ ဥပနိဿယပစ္စယော ■

၁၃။ နိဿယပစ္စယော၊ အညမညပစ္စယော ■

၁၄။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ■

၁၅။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော ■

၁၆။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ■

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိန်နည်း

၁၇။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
သဟဇာတပစ္စယော

၁၈။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော

၁၉။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော

၂၀။ အာသေဝနပစ္စယော

၂၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊ ပုရေဇာတပစ္စယော

၂၂။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော

၂၃။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော

၂၄။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော

၂၅။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော

၂၆။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော

[၁၄၆]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

၂၇။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
ဥပနိဿယပစ္စယော

၂၈။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ။

၂၉။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါက ပစ္စယော၊
အာဟာရပစ္စယော ။

၃၀။ အာဟာရပစ္စယော ။

၃၁။ ဝိပါကပစ္စယော၊ ကမ္မပစ္စယော ။

၃၂။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ။

၃၃။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ။

၃၄။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ။

၃၅။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော ။

၃၆။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်၊စိပ်နည်း

၃၇။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
သဇာတပစ္စယော

၃၈။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ။

၃၉။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ။

၄၀။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊
အာဟာရပစ္စယော ။

၄၁။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊ မဂ္ဂပစ္စယော ■

၄၂။ မဂ္ဂပစ္စယော ။

၄၃။ ဈာနပစ္စယော၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယော ■

၄၄။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊
အာဟာရပစ္စယော ■

၄၅။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝန ပစ္စယော ။

၄၆။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ■

[၁၄၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

၄၇။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
သဟဇာတပစ္စယော

၄၈။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော

။

၄၉။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော

။

၅၀။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော

။

၅၁။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော

။

၅၂။ ပုရေဇာတ ပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
အာသေဝနပစ္စယော

။

၅၃။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊
အာဟာရပစ္စယော

။

၅၄။ ကုန္ဒိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊
မဂ္ဂပစ္စယော

။

၅၅။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊
အတ္တပစ္စယော

။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိန်နည်

၅၆။ အတ္ထိပစ္စယော (ပုထိုးတလုံးချ)

၅၇။ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော ။

၅၈။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊ မဂ္ဂပစ္စယော ။

၅၉။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ အာဟာရ
ပစ္စယော ။

၆၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတ
ပစ္စယော၊ အာသေဝနပစ္စယော ။

၆၁။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ။

၆၂။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ။

၆၃။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော ။

....

၆၄။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ။

၆၅။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ။

[၁၅၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

၆၆။ အညံမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
ဥပနိဿယပစ္စယော

၆၇။ ပုရေဇာတံပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ။

၆၈။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊
အာဟာရပစ္စယော ။

၆၉။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော
မဂ္ဂပစ္စယော ။

၇၀။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊
အတ္ထပစ္စယော ။

၇၁။ နတ္ထပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊
အဝိဂတပစ္စယော ။

၇၂။ အဝိဂတပစ္စယော ။

၇၃။ ဝိဂတပစ္စယော၊ နတ္ထပစ္စယော ။

၇၄။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊
အတ္ထပစ္စယော ။

၇၅။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊
မဂ္ဂပစ္စယော ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

၇၆။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
အာဟာရပစ္စယော

၇၇။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ။

၇၈။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ။

၇၉။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ။

၈၀။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော ။

၈၁။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ။

၈၂။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ။

၈၃။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ။

၈၄။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ။

[၁၅၂]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

၈၅။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
အာဟာရပစ္စယော

၈၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊
မဂ္ဂပစ္စယော ။

၈၇။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊
အတ္တပစ္စယော ။

၈၈။ နတ္ထပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊
အဝိဂတပစ္စယော ။

၈၉။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ။

၉၀။ အဓိပတိပစ္စယော ။

၉၁။ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ ဟေတုပစ္စယော ။

၉၂။ နတ္ထပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊
အဝိဂတပစ္စယော ။

၉၃။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊
အတ္တပစ္စယော ။

၉၄။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊
မဂ္ဂပစ္စယော ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်ဆော်ပုတီးစိပ်နည်း

[၁၅၃]

၉၅။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
အာဟာရပစ္စယော

၉၆။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ၀

၉၇။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ၀

၉၈။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ၀

၉၉။ အဓိပတိပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
ဟေတုပစ္စယော ၀

၁၀၀။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော ၀

၁၀၁။ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟဇာတပစ္စယော ၀

၁၀၂။ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊
ဥပနိဿယပစ္စယော ၀

၁၀၃။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊
အာသေဝနပစ္စယော ၀

[၁၅၄]

သမထ ဦးအောင် မြတ်

၁၀၄။ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ (ပုတီးတလုံးချ)
အာဟာရပစ္စယော

၁၀၅။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ စျာနပစ္စယော၊
မဂ္ဂပစ္စယော။ ။

၁၀၆။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော၊
အတ္တိပစ္စယော။ ။

၁၀၇။ နုတ္တိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊
အဝိဂတပစ္စယော။ ။

၁၀၈။ ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
အဓိပတိပစ္စယော။ ။

သရဏဂုံသုံးပါး ပုတီးစိပ်နည်း

သရဏဂုံသုံးဆယ်ကို တပါးလျှင် ပုတီးတပတ်၊ သရဏဂုံ
သုံးဆယ်ဖြစ်၍ ပုတီးအပတ် ၃၀ ရ၏။

တနေ့လျှင် နံနက်-နေ့-ည သုံးချိန်စိပ်၊ ပုတီးပတ် ၉၀ ရ၏။

- ၁။ ဇာတိပရိယန္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဇာတိပရိယန္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဇာတိပရိယန္တိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

[၁၅၆]

သမထ ဦးအေဇဗြတ

၂။ ဘောဂပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဘောဂပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဘောဂပရိယန္တံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၃။ ဇီဝိတပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဇီဝိတပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဇီဝိတပရိယန္တံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၄။ ယာဝဇီဝံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ယာဝဇီဝံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ယာဝဇီဝံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၅။ မရဏကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
မရဏကာလံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
မရဏကာလံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၆။ မရဏကာလ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
မရဏကာလ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
မရဏကာလ ပရိယန္တံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၇။ အရဟတ္တမဂ္ဂကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
အရဟတ္တမဂ္ဂကာလံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
အရဟတ္တမဂ္ဂကာလံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်စိတ်နည်း

၈။ အရဟတ္တမဂ္ဂကာလ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂကာလ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂကာလ ပရိယန္တံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၉။ နိဗ္ဗာနကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 နိဗ္ဗာနကာလံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 နိဗ္ဗာနကာလံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၁၀။ နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယန္တံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(ပေါင်း သရဏဂု ၃၀။)

မှတ်ချက်။ ။ ဤဆယ်မျိုးကို ဗုဒ္ဓံ ချည်း နံနက် ၁၀ ပတ်၊
 ဓမ္မံ ချည်း နေ့ ၁၀ ပတ်၊ သံဃံ ချည်း ည ၁၀
 ပတ်စိပ်ပုဒ်စိတ်ပတ် ၉၀ ရ၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ၊
 တံၤၤ ရက် ၉၀ စိပ်။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ ချည်း
 ရက် ၃၀၊ တတိယမ္ပိနှင့်တံၤၤ ရက် ၃၀။ (ပေါင်း
 ရက် ၉၀ ဟု မှတ်လေ။)

ဤကဲ့သို့စိပ်ပြီးလျှင် ပထမအဆင့် ပြီးမြောက်၏။

[၁၅၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ဒုတိယအဆင့်။ ။ သရဏဂုံ ၃၀ ကို ပ၊ ဒု၊ တ၊ ခံ၍ စိပ်သော်
 သရဏဂုံ ၉၀ ရ၏။ ထို ၉၀ ကို တကြိမ်
 ထိုင်လျှင် ၉၀ လုံး ပြီးအောင်စိပ်၊ တနေ့
 လျှင် နံနက်၊ နေ့၊ ည ၃ ကြိမ်စိပ်၊ ရက်ပေါင်း ၉၀ စိပ်ရမည်။
 ရက်ပေါင်း ၉၀ ကို မပျက်မကွက်စိပ်ပြီးက ဒုတိယအဆင့်
 အောင်မြင်၏။ (ပျက်က အစကပြန်စိပ်။)

ဒုတိယအဆင့် ပြီး၏။

တတိယအဆင့်။ ။ သရဏဂုံကြီး လေးပါးကို တပါးလျှင်
 တခါထိုင် ပုတီး ၂၇ ပတ်စိပ်။ ၄ ကြိမ်
 ထိုင် ရက်ပေါင်း ၁၀၀ ရက် ထိုင်ပြီး ပုတီး
 စိပ်ပါ။

၁။ ။ ပါဏိပါတ သရဏဂုံ။

နမောဗုဒ္ဓဿ၊ နမောဓမ္မဿ၊ နမောသံဃဿ။ (ကလုံးချ)
 ဗုဒ္ဓဂုဏော အနုဇ္ဇော၊ ဓမ္မဂုဏော အနုဇ္ဇော၊ သံဃ
 ဂုဏော အနုဇ္ဇော၊ မာတာပိတုဂုဏော အနုဇ္ဇော၊
 အာစရိယ ဂုဏော အနုဇ္ဇော၊ တေ အဟံ ဝန္တာမိ
 သဗ္ဗဒါ။ (ကလုံးချ)

ပါဏိပါတ သရဏဂုံ ပြီး၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိတ်နည်း

၂။ ။ တပုရာယန သရဏဂုံ။

ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံဘဝိ၊ ဓမ္မောမေ သရဏံဘဝ၊
သံဃောမေ သရဏံဘဝ။ (တလုံးချ)

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ (တလုံးချ)

ဗုဒ္ဓေါမေနာထော၊ ဓမ္မောမေနာထော၊ သံဃောမေ
နာထော။ (တလုံးချ)

ဗုဒ္ဓေါမေသရဏံ အညနိတ္တံ၊ ဓမ္မောမေသရဏံ အည
နိတ္တံ၊ သံဃောမေသရဏံ အညနိတ္တံ။ (တလုံးချ)

တပုရာယန သရဏဂုံ ပြီး၏။

၃။ ။ အတ္တနိယျာတနသရဏဂုံ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံအဟံ (တလုံးချ)
အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿ နိယျာတေမိ။
အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံအဟံ
အတ္တာနံ ဓမ္မဿနိယျာတေမိ။
အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံအဟံ
အတ္တာနံ သံဃဿ နိယျာတေမိ။

[၁၆၀]

သမထ ဦးစောင့်မြတ်

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ (တလုံးချ)

အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿ ပရိစဇ္ဇာမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ

အတ္တာနံ ဓမ္မဿ ပရိစဇ္ဇာမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ

အတ္တာနံ သံဃဿ ပရိစဇ္ဇာမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ (တလုံးချ)

ဇီဝိတံ ဗုဒ္ဓဿ နိယျာဇတမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ

ဇီဝိတံ ဓမ္မဿ နိယျာဇတမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ

ဇီဝိတံ သံဃဿ နိယျာဇတမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ (တလုံးချ)

ဇီဝိတံ ဗုဒ္ဓဿ ပရိစဇ္ဇာမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ

ဇီဝိတံ ဓမ္မဿ ပရိစဇ္ဇာမိ။

အဇ္ဇောဒိံ ကတုာ ယာဝဇီဝံ အဟံ

ဇီဝိတံ သံဃဿ ပရိစဇ္ဇာမိ။

အတ္တာနိယျာတနသရဏာဂုံပြီး၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိတ်နည်း

[၁၆၁]

၄။ ။ သိသာတာရပ ဂမန သရဏဂုံ။

ဗုဒ္ဓေါမေ အာစရိယောဘဝ၊ ဓမ္မော မေ အာစရိ
ယောဘဝ၊ သံဃော မေ အာစရိယောဘဝ။

ဗုဒ္ဓေါ မေ အာစရိယောဘဝ၊ ဗုဒ္ဓေါမေ အာစရိ
ယော။

ဓမ္မောမေ အာစရိယောဘဝ၊ ဓမ္မောမေ အာစရိ
ယော။

သံဃောမေ အာစရိယောဘဝ၊ သံဃောမေ အာ
စရိယော။

(ဤလိုလည်း စိပ်နိုင်သည်။)

ဗုဒ္ဓေါမေ အာစရိယော၊ ဓမ္မောမေ အာစရိယော၊
သံဃောမေ အာစရိယော။

(ဤနှစ်ပုဒ်ကို တလုံးချ။)

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓေါမံ ပရာယနောတိ
ဓာရေထ။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မော မံ ပရာယနောတိ
ဓာရေထ။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံဃော မံ ပရာယနောတိ
ဓာရေထ။

(ဤသုံးပုဒ်ကို သုံးလုံးချ။)

[၁၆၂]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓေါ မံ ဥပါသကောတိ
ဓာရေယ။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မောမံ ဥပါသကောတိ
ဓာရေယ။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံဃောမံ ဥပါသကောတိ
ဓာရေယ။

(ဤသုံးပုဒ်ကို သုံးလုံးချ။)

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓေါမံ အန္တောဝါသီကော
တိ ဓာရေယ။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မော မံ အန္တောဝါသီကော
တိ ဓာရေယ။

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံဃော မံ အန္တောဝါသီ
ကောတိ ဓာရေယ။

[သိသာဘဒ္ဒရပ ဂမန သံရဏဂုဏ်ပြီး၏။]

‘စ၊ဓ၊ဗ၊ဝ’စမဆုတောင်းပါဠိ
ပုတီးစိပ်နည်း

စက္ခုမာစရမာစိဏ္ဏော၊ဓမ္မညံ၊ ဓမ္မသာမိနကာ၊
ဗလူပေတော ဗလဒဠော၊ဝရဒေါ ဒေကု မေဝရံ။

စ ဓ ဗ ဝ ဆုတောင်းကို အနက်ဆုတောင်းသုံးခေါက်ရွတ်ဆို
ဆုတောင်း၍ လထဲမှ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်
သင်္ကန်းတော်ကြီးရုံပြီး ကြွလာတော် မူသည်ဟု မနောတွင်
အောက်မေ့မှတ်ထင် စွဲလန်းပြီး မျက်စိမှိတ်၍စိတ်ဖြင့် လက်ကြည့်
ကာ စက္ခုမာ စမ ဆုတောင်းပါဠိကို ပုတီးကိုးပတ် အနည်းဆုံး
ထားစိပ်၊ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း ဝင်စေလိုက လအနောက်သို့

[၁၆၄]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ဝင်နေသည်ဟု စိတ်ကမ္ပန်းစိပ်။ ထွက်စေလိုက လမင်းကြီးအရှေ့
 ကထွက်လာ၍ လမင်းကြီးထဲမှ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်
 ကြီး စိတ်မနှောတင်မြင်အောင်ထား၍ ပုတီးစိပ်။ ငွေသံကြား
 ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဟနေတရားရှစ်ပတ်ကျ လေးဆယ် ကိုး
 ရက်စိပ်၍ မြင်က မိမိစိတ်က တောင့်တသမျှ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံနိုင်
 ကြောင်း အမိန့်ရှိဖူးသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

[၁၆၅]

ဆရာတော် ဒေဝိန္ဒကိုယ်တော်ကြီး

အမြဲသရဇ္ဈာယ်သော

ဂါထာပုတီးစိပ်နည်း

စက္ကဝါဠေ အနန္တေသု၊ အာကာသေ အနန္တေတတ္ထာ။
 သတ္တနိကာ အနန္တာစ၊ သမ္ပုဒ္ဓဉာဏံ အနန္တံ။
 အနန္တံ ဗလဝံ ပုဒ္ဓံ၊ အနန္တံ ဂေါစရံ ဓမ္မံ။
 အနန္တံ အရိယာသံဃံ၊ အနန္တံ ပောဓိမုတ္တမံ။

စိပ်ပုတီးငါးပတ်စိပ်။ အတိုင်းမသိ ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံနိုင်
 သည်။

ပဌမံဂါထာတော်ကြီး

ပဌမံသကလက္ခဏ မေကပဒံ၊ ဒုတိယံ ယာဒိပဒဿ။
 နိဒဿိနတော၊ သမနိ၊ ဒုနိမာ၊ သမဒု၊ သနိဒုဝိတ။
 ဇောကမတော၊ ပဌမေနဝိနာညာဏဇာလံ၊ ပဿာရေတွာ။
 နိဗ္ဗာနဝိရာမတ္တကော၊ ဌိတောသ္မိံ လောကဟိ။
 ဘာသံ၊ တံတံဝန္ဒာမိ ဂေါတမံ။

ပဌမံဂါထာတော်ကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏
 မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်၍ ပုတီးကိုးပတ်စိပ်ပါ။

၎င်းဂါထာတော်များသည် အင်းဝ ပုပ္ဖါး ဆရာတော်ကြီး
 ဦးအာဒိစ္စ၊ မယ်ဒက်ဆရာတော်ဘုရားများက ချီးမြှင့်ထားသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

[၁၆၇]

မနောမယဣန္ဒြိယသယဂုဏ်တော်
ပုတီးစိပ်နည်း

ဣတိပိသောဘဂဝါ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ စက္ခုဉာဏံ၊
အရဟံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏ သမ္ဗုဒ္ဓော၊
သုဂတော လောကဝိဒ္ဓု။

အာသဝက္ခယစက္ခုဉာဏံ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊
သဗ္ဗဣန္ဒြိယံ။

စက္ခုဝိညာဏံ၊ သတ္တံဒေဝမနုဿာနံ ပူရေန္တောပိ၊
ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ။

၎င်းဂုဏ်တော်ကို ဘုရားအာရုံ နိမိတ်ထင်မြင်ရာ တဆူဆူမြင်
အောင် အာရုံပြု။ ၎င်းဂုဏ်တော်ကို တချာရှုစိလုံး စိပ်ပုတီးစိပ်။
တပုဒ်တလုံး၊ တပတ်စိပ်၊ လိုရာဆုဒတောင်းပါ။ စိတ်အလိုဆန္ဒပြည့်စုံ
နိုင်သည်။

အောင်စကြာ ဆုတောင်းဂါထာ ပါဠိ ပုတီး စိပ်နည်း

ဇယစက္ကော ဇယန္တောယော၊
ဇယိတဗ္ဗေ ဇယာသနေ။
ဇယာပေသိ ဇယေသိနံ၊
ဇယံဒေတု ဇယုတ္တရော။

အောင်စကြာ ဆုတောင်း အနက်ကို သုံးခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်း၍ နေထဲမှ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သင်္ကန်းတော်ကြီးရုံပြီး ကြွလာတော်မူသည်ဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင် စွဲလန်း၍ စိတ်ဖြင့် နေကိုကြည့်ကာ အောင်စကြာဆုတောင်း ပါဠိကို စိပ်ပုတီး ကိုးပတ်စိပ်ပါ။ ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် နေနှင့် ဘုရား အမြဲတမ်းမြင်က ကြံတိုင်းအောင် အလိုရှိတိုင်း လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုး အောင်မြင်နိုင်သည်။ ရှေးဆရာကြီးများသည် တနင်္ဂနွေတလုံးပိုင်က လိုရာဆန္ဒ အမှန်ရ၍ သိဒ္ဓိစခန်း အမြန်ပေါက်နိုင်သည်ဟု မှာကြား ထားခဲ့ကြလေသည်။ ။

ဘုရားရှိခိုး၍ ရုတ်ဖတ်တော်မူသော
ဥပါဒ်အနန္တရာယ်အကွယ်အကာ
(စက်ပရိတ်တော်ကြီး)

အစိန္တေယျ၊ အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အနန္တ
ဇေဋ္ဌ၊ သေဋ္ဌ၊ အတုမရှိ၊ အတိုင်းမသိသော ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်
တော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာ စုဝေးရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား။

(၁) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊
စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုး
တော် အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဝိပဿီ
မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

[၁၇၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

(၂) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုးတော် အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်သီခ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

(၃) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

(၄) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဇာတိယ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

(၅) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုးတော် အနန္တတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ကျောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

(၆) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုးတော် အနန္တတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဇာယပ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်းစိပ်နည်း

[၁၇၁]

(၇) ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာမြေမိုး၊ ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ၊ တန်ခိုးတော် အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။ ။

ဤ ခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားကြီး အပေါင်းတို့သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးခေါင်းထက်၌ အမြဲကိုန်းစက် စောင့်ရှောက်တည်နေတော်မူပါစေကုန်သတည်း။

(၁) ဝိပဿီပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တညာဏော၊ အနန္တတေဇော၊ အနန္တဗုဒ္ဓိ၊ အနန္တဇုတိ။

(၂) သီခီပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တညာဏော၊ အနန္တတေဇော၊ အနန္တဗုဒ္ဓိ၊ အနန္တဇုတိ။

(၃) ဝေဿဘူပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တညာဏော၊ အနန္တတေဇော၊ အနန္တဗုဒ္ဓိ၊ အနန္တဇုတိ။

[၁၇၂]

သမယ ဦးအောင်မြတ်

(၄) ကဏ္ဍသန္ဓော ပုဒ္ဓေါဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တဉာဏော၊
အနန္တတေဇော၊ အနန္တဗျူဟံ၊ အနန္တဇုတံ။

(၅) ကောဏာ ဂမနော ပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တ
ဉာဏော၊ အနန္တတေဇော၊ အနန္တဗျူဟံ၊ အနန္တဇုတံ။

(၆) ကဿပေါပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တဉာဏော၊ အနန္တ
တေဇော၊ အနန္တဗျူဟံ၊ အနန္တဇုတံ။

(၇) ဂေါတမော ပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တဉာဏော၊ အနန္တ
တေဇော၊ အနန္တဗျူဟံ၊ အနန္တဇုတံ။

သတ္တိ မေ ပုဒ္ဓေါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အနန္တပုညော၊ အနန္တဂုဏော၊ အနန္တ
ဉာဏော၊ အနန္တတေဇော၊ အနန္တဗျူဟံ၊ အနန္တဇုတံ
မန္တာ။ နမော တေသံ သတ္တန္တံ ပုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ
အရဟန္တာနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ဒုတိယမ္ပိ တတိယမ္ပိ ထည့်၍ဆိုလေ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိန်နည်း

[၁၇၃]

- (၁) အနန္တပညာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနန္တဟိ ပညာစက္ကဟိ အဓမ္မ
ရက္ခန္တိ။
- (၂) အနန္တဂုဏာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနန္တဟိ ဂုဏာစက္ကဟိ အဓမ္မ
ရက္ခန္တိ။
- (၃) အနန္တဉာဏာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနန္တဟိ ဉာဏာစက္ကဟိ အဓမ္မ
ရက္ခန္တိ။
- (၄) အနန္တတေဇာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနန္တဟိ တေဇာစက္ကဟိ အဓမ္မ
ရက္ခန္တိ။
- (၅) အနန္တဣဒ္ဓိမန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနန္တဟိ ဣဒ္ဓိစက္ကဟိ အဓမ္မ
ရက္ခန္တိ။
- (၆) အနန္တဇုတိမန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနန္တဟိ ဇုတိစက္ကဟိ အဓမ္မ
ရက္ခန္တိ။

[၁၇၄]

သုမထ ဦးအောင်မြတ်

သဗ္ဗေသဗ္ဗညု သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မာရသေနဝိဓမိနော၊ မာရသေန
ဝိမဒ္ဓိနော၊ မာရသေန ဝိဇိတာ ဝိနော၊ သဗ္ဗေဟိ သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓစက္က
ဟိ အမေရုက္ခန္တိ။

သဗ္ဗေပစ္စေက သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သယမ္ဘူဝိဇိတာဝိနော၊ သဗ္ဗေဟိ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓစက္ကဟိ အမေရုက္ခန္တိ။

သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ နုဗုဒ္ဓါ၊ အရဟန္တာ ခဏ္ဍာသဝါ၊ သဗ္ဗေဟိ
အရဟန္တစက္ကဟိ အမေရုက္ခန္တိ။

ဘုန်းကြီး-သက်ရှည်-ခုနစ်ဆူ
စက်ပရိတ်တော်ကြီး ပြီး၏။

ဤခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားကြီး အပေါင်းတို့သည်
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဝဲယာနှစ်ဘက် ပခုံးထက်၌၊ အမြဲကိုန်းစက်၊ စောင့်
ရှောက် တည်နေတော်မူပါစေကုန်သတည်း။

ဤခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားကြီး အပေါင်းတို့သည်
အကျွန်ုပ်တို့၏ အဆုတ်အသဲနှုလုံးထဲ၌၊ အမြဲကိုန်းစက်၊ စောင့်
ရှောက် တည်နေတော်မူပါစေကုန်သတည်း။

သတ္တဌာန ဘုရားရှိခိုး

(၁) ဘုန်းရောင်ထွန်းထိန် စောမုနိန် ပညိန္ဒြေ ချေရာ
မုနိဘိ ဗောဓိကြဋ္ဌန်း ရှေ့ညောင်နန်းဝယ် ထူးဆန်းအံ့လောက်
မြေမှပေါက်သား ရောင်တောက်မာရီနှင့် ရှေ့ပလ္လင်ထက်
သုဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကိုရပြီး သတ္တာဟရက် ဖွဲ့ခွေလျက်ပင် ငြိမ်သက်
တင့်တယ် သုံးစမှဝယ်သည်။ ။ဘုန်းကြယ် လက်ဦးပဲ့ပေကို။

(၂) နှစ်ကြိမ်မြောက်ထ သတ္တာဟတွင် မာရပယ်လှန်
ပလ္လင်ပုံမှ သေနံတူရ ရပ်တော်မူလျက် ကြည်ဖြူငြိမ်းချမ်း
ပလ္လင်နန်းကို ဖြောင့်တန်းစက္ခု စိန်းစိန်းရှုလျက် သုံးလူ့ရှင်ပင်
ပျော်စံရှင်သည်။ ။ကြည်လင်ညွတ်နှူးဖွယ်ပေကို။

[၁၇၆]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

(၃) သုံးကြိမ် မြောက်ထ သတ္တာဟတွင် ဗောဓိပင်မှ
မြောက်ခွင်ဥတ္တရာ စကြိုသ၌ လူးလာတုံခေါက် ကြ၍
လျှောက်၍ ဘုန်းတောက်ဘုရား ပျော်စံစားသည်။ ။ တရား
ဆင်ခြင်လျက်ပေကို။

(၄) လေးကြိမ်မြောက်ထ သတ္တာဟတွင် ဗောဓိပင်နှင့်
ပလ္လင်ထွန်းတောက် အနောက်မြောက်ဝယ် အံ့လောက်ဖွယ်ရာ
ရတနာရိပ်ငြိမ် စံရွှေအိမ်၌ ကြိမ်ကြိမ်ဖန်ခါ ဘိဓမ္မာကို မဟာ
ဉာဏ သာဂရဖြင့် ဗုဒ္ဓိရှင်ပင် သုံးဆင်ခြင်သည်။ ။ ရောင်
ရှင်ခြောက်ဖြာ ညီးလို့ကို။

(၅) ငါးကြိမ်မြောက်ထ သတ္တာဟတွင် ဗောဓိပင်မှ
ရှေ့ခွင်ပြုဗွာ ရုပ်ဒိသာပယ် ကြီးစွာမြင့်ခေါင် ဆိုက်ကျောင်း
ညောင်၌ ဘုန်းခေါင်ပရမေ စမ္မာယ်နေသည်။ ။ ချီခသမြတ်
နှိုးဖွယ်ပေကို။

(၆) ခြောက်ကြိမ် မြောက်ထ သတ္တာဟတွင် ပလ္လင်ရွှေ
ညောင် အရှေ့တောင်၌ မြရောင်လိုလို ရေညိုပြည့်လျှမ်း
ကြာပန်းညွတ်ရုံ ပန်းမျိုးစုံသည် မုဉ္ဇလိန္ဒာ အိုင်သာဖြန့်ကျင်း
ကျည်းပင်ရင်းဝယ် သနင်းလူဆွ စမ္မာယ်နေသော် မိုးလေ
ထန်ပြင်း သွန်းချခြင်းကြောင့် မြေမင်းရန်ဟန် ပါးပျဉ်းဖြန့်
လျက် ချီးအံ့တန်ခိုး ဆောင်းကာမိုးသည်။ ။ ရှေးကျိုးသမ္ဘာ
တော်ကြောင့်ကို။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိန်နည်း

[၁၇၇]

(၇) ခါသတ္တမ သတ္တာဟုတွင် ဗောဓိပင်မှ တောင်ပြင်
လက်ယာ မြေမျက်နှာဝယ် ရာဇာယတန မည်ရခေါ်တွင်
လင်းလွန်းပင်၌ သဗ္ဗညုဖျား ပျော်ဝံစားသည်။ ။ကြီးမား
ဉာဏ်တော် ဖွင့်လှို့ကို။

ထို ခုနစ်ပါး အရပ်များကို ရှေ့သွားသဒ္ဓါ ကြည်ညိုစွာ
လျှင် ဝန္ဒာမာန ဂါရဝဖြင့် ဦးချညွတ်ကျိုး ကျွန်ရှိခိုးသည်။ ။
စောင်းကျိုးခပ်သိမ်းပြည့်စေသောင့်။ ။

ဘုရားငါးဆူ အန္တရာယ်ကင်းဂါထာတော်

(၁) ပိုဒွေ၍ မဂ်လောလောကော၊
 သမ္ပုဒွေ၍ ဝိပဿိ လောကဂ္ဂေါ၊
 ဗုဒ္ဓံ သရဏ မာဂမ္မ၊
 သဗ္ဗဒုက္ခံ ပမုစ္စရေ။ ။

(၂) ဓမ္မောစ မဂ်လော လောကော၊
 ဂမ္ဘီရော ဟောတိဒုဒ္ဓသော၊
 ဓမ္မံ သရဏ မာဂမ္မ၊
 သဗ္ဗဒုက္ခံ ပမုစ္စရေ။ ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိန်နည်း

(၃) သံသောစ မင်္ဂလောလောကေ၊
 ဒုက္ခိဏေယျော သဒါဟောတိ၊
 သံသံ သရဏိမာဂဗ္ဗ၊
 သဗ္ဗဒုက္ခော ပမုစ္စရော။ ■

(အမှတ်) ရှေးရှေးသော ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အမြဲ
 ဆောင်ရွက် တော်မူကြသော အန္တရာယ်ကင်း
 ခု ဂါထာ။ ။ အရကျက်၍ အိပ်ရာဝင်တိုင်း
 အမြဲ သက်စေ့ ရွတ်၍ အိပ်။ ရောဂါဆိုး အနာ
 ဆိုး၊ ကပ် ဥပါဒ်များတို့မှ လွတ်ကင်းစေတတ်၏။
 နေ့အဖို့မှာလည်း တဂါထာလျှင် ပုတီး တပတ်စီ
 အမြဲ ဝတ်ထား၍ စိပ်ရာ၏။

(အနက်ကား)

(၁) လောကေ၊ လောက ခု ပါး၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ မင်္ဂလော၊ အတုမရှိသော မင်္ဂလာကြီးတဆူ
 ဖြစ်တော်မူပေ၏။ သဗ္ဗဒုက္ခော၊ သမ္မုဒ္ဓေါစာပိ၊ မကြွင်းမကျန်၊ အမြင်သန်သော
 သယမ္ဘုဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။
 လောကဂေါ၊ လောကသုံးပါးထက် ကြီးမြတ်တော်မူပေ၏။
 ပုစ္ဆံ သရဏံ။ မြတ်စွာဘုရားတည်း ဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို။

အာဂမ္မ၊ အစုံပြု၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ သဗ္ဗဒုက္ခဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ။ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ၊ ကင်းလွတ်ကြကုန်၏။

(၂) လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။ ဓမ္မောစ၊ တရားတော်သည်လည်း။ မဂ်လော၊ အတုမရှိသော မဂ်လာကြီးတဆူ ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဂမ္ဘီရော၊ အလွန်နက်နဲလှ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ အလွန်သိန့်၍ မြင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ သရဏံ၊ တရားတော်တည်း ဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို။ အာဂမ္မ၊ အစုံပြု၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝဋ်ဒုက္ခ အပေါင်းတို့မှ။ ပမုစ္စရေ - ပမုစ္စန္တိ၊ ကင်းလွတ်ကြကုန်၏။

(၃) လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။ သံဃောစ၊ သံဃာတော်သည်လည်း။ မဂ်လော၊ အတုမရှိသော မဂ်လာကြီးတဆူ ဖြစ်တော်မူပေ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ သရဏံ၊ သံဃာတော်မြတ်တည်း ဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို။ အာဂမ္မ၊ အစုံပြု၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝဋ်ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ။ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ၊ ကင်းလွတ်ကြကုန်၏။

ဤအနက်ကိုမူကား တနေ့လျှင် တခေါက်ကျ ဘုရားရှိခိုးရာ၏။

ယက်ကနိုးစင်တောင် ဆရာတော်

ဦးကြွဘာသ

၏

အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ယက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် ဦးဩဘာသ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ရွှေသာပုရပိုက်ရုစီရိယာဓိကအလောင်းတော်ဟုဘုကြောင့်
ဖြစ်လာသလဲ။

‘ဥဩကျော်တိက်၊ ယက်ကန်းထွက်’ ဟူသောတံဘောင်ကို
ပြန်လည်ရေတွက်မည်ဆိုပါက ၁၁၂၇ ကိန်းဂဏန်းရပါသည်။
၎င်းဂဏန်းမှာ ယက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ဘုရား၏မွေးနေ့
သက္ကရာဇ်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးဩဘာသ သည် မန္တလေးတိုင်း၊ စဉ့်ကူးမြို့နယ်၊ မြေပုံကံရွာအထိဖြစ်ပါသည်။ အဘဦးရာကျော်၊ အမိဒေါ်ငွေနှင်းတို့တွင် သားတယောက် သမီးတယောက်ရှိပါသည်။ သားအမည်မှာ မောင်ကုန်း၊ သမီးမလှဝင်း။

မောင်ကုန်းသည် အသက် ၉ နှစ်အရွယ်တွင် ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်ဘုရားထံတွင် ပညာသင်ရန် အပ်နှံထားလေသည်။

ဤသို့ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်ထံတွင် ကျောင်းသားအဖြစ် စာပေများကို သင်ကြားနေစဉ်၊ ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်သည် မန္တလေးမြို့သို့ ရှေးသွားရာ၌ မောင်ကုန်းအား ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

ဆရာတော်သည် မန္တလေးမြို့ရှိ မိုးတား ကျောင်းတိုက်တွင် တည်းခိုပါသည်။ တနေ့တွင် မိုးတားကျောင်းဆရာတော်နှင့် ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်တို့သည် စကားလက်ဆုံ ကျနေခိုက် အမှုတ်ထောင်ကျောင်းပေါ်သို့ ရဟန်းတပါး တက်လာပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျောင်းပေါ်၌ ကလေးတဦး တက်သောကြောင့်၊ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်လာသော ရဟန်းတော်ကိုအလေးမပြုပဲ၊ ကလေးကိုသာ ပြုစုနေကြပါသည်။ ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်လာသောရဟန်းသည်....

“ဒကာတို့ဖယ်ကြ” ဟုအမိန့်ပေးလိုက်သောကြောင့်၊ ဝိုင်းအုံ ပြုစုနေကြသောလူစုမှာ ဖယ်ရှား သွားကြ ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိန်နည်း

[၁၀၅]

၎င်းရဟန်းသည် တလေးကို မန္တန်ရွတ်၍ မှတ်မုန်းပေးလိုက်သောကြောင့် တက်နေသော တလေးသည် ကျန်းမာသွားပါသည်။ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်တွေ့လိုက်ကြသော မိုးတားဆရာတော်နှင့် ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်တို့မှာ ၎င်းရဟန်းကို ဤသို့လျှောက်ထားကြပါသည်။

“အရှင်ဘုရား ဝါတော်မည်မျှရှိပါသလဲ၊ ဘွဲ့အမည်များ မည်သို့ခေါ်ပါသလဲ”

၎င်း ရဟန်းသည် မိမိ၏ ဝါတော်နှင့် ဘွဲ့အမည်ကို ပြောလိုက်သောကြောင့် ဆရာတော်နှစ်ပါးလုံး ဝတ်ပြုကြပါသည်။ ၎င်းရဟန်း၏ဘွဲ့မှာ တွံတေးမြို့မှ ဆရာတော် ဦးဓမ္မဇာရီဖြစ်ပါသည်။

“တပည့်တော်တို့ အရှင်ဘုရား၏ဘွဲ့ကို ကြားဖူးပါတယ်။ မြေကုရာမှာ အလွန်တော်ကြောင်း ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား” ဟု ဆရာတော်နှစ်ပါးက ပြန်လည်လျှောက်ထားကြပါသည်။

“အရှင်ဘုရား ဤကျောင်း၌ ပျော်သလောက် သီတင်းသုံးနိုင်ပါတယ်” ဟု ထင်မိ လျှောက်ထားကြပါသည်။

ဦးဓမ္မဇာရီဆရာတော်သည် ထို မိုးတားကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။ တနေ့တွင် ကျောင်းအောက်၌ ကျောင်းသားများ ပြေးလွှားကစားနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဤသို့ အကြံပေးလာပြီး ကျောက်တံတချောင်းကို ယူလိုက်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါသည်။ ပါရမီရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေးမည်။ ကျောက်တံရရှိသော သူသည်....

[၁၈၆]

ဆမထ ဦးအောင်မြတ်

“ငါလိုမြင်စေ၊ ငါလိုတတ်စေ၊ ငါလိုကြားစေ” ဟု အဓိဋ္ဌာန် ပြုပြီး ကျောင်းအောက်သို့ ပစ်ချလိုက်ပါသည်။

မြေပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော ကျောက်တံကို မည်သူမျှ ကောက်ယူခြင်းမရှိ၊ ပြေးလွှား၍သာ ကစားနေကြသည်။

မောင်ကုန်းသည် ၎င်းကျောက်တံနားသို့ ရောက်သောအခါ အခြားစာလေးများကဲ့သို့ ကျော်လွှားခြင်းမပြုပဲ၊ ကောက်ယူပြီး မိမိတည်းခိုသောကျောင်းသို့ ပြန်လာလေသည်။

မောင်ကုန်းသည် ၎င်းကျောက်တံဖြင့် အင်းကစားလိုသော စိတ်ပေါ်လာသဖြင့် ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် ရေးခြစ်လိုက် သည့်အခါတိုင်း အင်းကွက်များဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဆရာတော် ဦးဩဘာသသည် ရွှေသားပုရပိုက် ရရှိသည်မှာ ပကတိ ရွှေကိုရရှိသည် မဟုတ်ပါ။ မိုးပေါ်က ကျလာသည်လည်း မဟုတ်ပါ။ ဦးဓမ္မ ဇာရီ၏ အဓိဋ္ဌာန် ကျောက်တံကို ရရှိလေသည် ကို အစွဲပြု၍ ရွှေသားပုရပိုက်ဟု ဝိသေသပြုလိုက် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ကုန်းသည် မြေပုံကံရွာရှိ ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော် ထံတွင် ဦးဩဘာသဟု ဘွဲ့အမည်ဖြင့် ကိုရင်ဝတ်ပါသည်။

အသက် ၂၀ တွင် ရဟန်းခံပြီး မိုးတားကျောင်းတွင် စာပေ ပရိယတ္တိများ သင်ကြားပါသည်။

မိုးတား ကျောင်းဆရာတော်က ၎င်းကျောင်းကို အပ်နှင်း သော်လည်း လက်မခံပါ။ လှူဝတ်လဲပြီး မင်္ဂလာရန်အောင် ဆရာကြီးအမည်၊ ကိုရင်ကြီးဟု အမည်တွင်သည်။

ဗိန္ဒောဆရာ၊ ပယောဂဆရာဖြစ် ကုသလေရာ လူအများ ပျောက်စားလေသည်။ ဤသို့ လူအများ ကြည်ညိုလာသော ကြောင့် အရူးအသွင်ဆောင်ပြီး၊ ယက်ကန်းစင်တေခင်၊ ဘိုးအော် တောင်၊ မလဲတောင်၊ ဆင်တောင်များတွင် သွားရောက် တရား အားထုတ်ရပြန်သည်။

‘တသောင်းတထောင်၊ ပြန်မဆောင်နဲ့၊ ပြန်အောင် ကျွေး မယ်’ဆောင်ပုဒ်အညီ သာပျောချောင်းတွင်၊ သာအင်း ကျွန်း သားကို ငိုတံတိုင်စေတီတည်ပြီး အရူးကို ထမင်းကျွေးထားလေ သည်။

ငွေကြေးများမယူ၊ ဆေးမတိုက်၊ အင်းမတိုက်၊ လာရောက် သော ရောဂါရှင်များကို ခန္ဓာအလှူခံ၍ သာပျောချောင်းသို့ ဆင်းခိုင်းပြီး အပေါ်သို့ တက်လာသည့်အခါ ပကတိ ကျန်းမာ သွားကြလေသည်။

တနေ့တွင် မင်္ဂလာရန်အောင် ဆရာကြီးသည် ယက်ကန်းစင် တောင်ပေါ်တွင် ယက်ကန်းစင် ၉ ခု စီမံထားပြီး ရှစ်ခွင်ဂြိုဟ် အတိုင်း မိန်းကလေးတဦးစီ မွေးနံ့အလိုက် ယက်ကန်းစင်များ တွင် ထိုင်ခိုင်းပါသည်။

မင်္ဂလာရန်အောင် ဆရာကြီးသည် နက္ခတ်ကိုကြည့်ပြီး ‘ယက် ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ပါသည်။

မိုးလင်းသောအခါ အားလုံး ယက်ပြီးသားဖြစ်နေပါသည်။ ထို့အခြင်းအရာကို အစွဲပြု၍ ‘စင်တောင်ဆရာကြီး’ဟု အမည်တွင် ပြန်လေသည်။

ဘိုးရဲသူ၊ ဆရာဆိုင်၊ အဖေပု တို့ကို (သမထ)ပညာများ သင် ကြားပေးလေသည်။ ဤသို့ ပညာအင်ကြားနေချိန်တွင် ပိတ်ဖြူ ဝတ်လျက်ရှိပါသည်။

“ငါထွက်ယင်တော့ ကျော်သုံးကျော်နှင့်ထွက်မည်”ဟု ပြော ပြီးနောက် ပညာအုပ် ဦးကျော်ရန်၊ ဦးကျော်ဒင်၊ ဦးကျော်တို့ ပညာသင်ကြားပေးပြီးနောက် ရဟန်းဝတ်ကာ မဟာဂန္ဓာရီ ငိဇ္ဇာစိုရ်လမ်းစဉ်ကို ဆက်လက် အားထုတ်နိုင်ရန် တောတောင်ထဲ သို့ ကြွမြန်းသွားလေသည်။

ငါးမည်ရ ငါးဘွဲ့ခံ ဝီရိယာဓိက အလောင်းတော် ဆုပန့် ဆိုသည်မှာလည်း—

- ၁။ ဦးကုန်း၊
- ၂။ စင်တောင်ဆရာကြီး၊
- ၃။ ကိုရင်ကြီး၊
- ၄။ ယက်ကန်းစင်တောင် ဦးဩဘာသ၊
- ၅။ မင်္ဂလာရန်အောင် ဆရာကြီးတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် အမြဲ ရုတ်ဖတ် တော်မူသော

သမ္ပုဒ္ဓေကြီး

(၁) သမ္ပုဒ္ဓေ အဋ္ဌ ဝိသဉ္ဇာ၊
ဒွါဒသေ သဟဿကေ။
ပဉ္စသတ သဟဿကေ၊
ဂင်္ဂါ ဝါဠုကာ တိက္ကန္တေ။ ။

(၂) အပ္ပမေယျ ဇိနုတ္တရေ၊
အနန္တ နိဗ္ဗုတေ ဝိနေ။
တေသံ ဓမ္မေစ သံသေစ၊
အာဒရေန နမာ မဟံ။ ။

(၃) နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊
ဟိတုာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေကာ အန္တရာယာပိ၊
ဝိနုဿန္တိ အသေသတော။ ။

[၁၉၀]

ဆမထ ဦးအောင်မြတ်

သင်္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဦးဩဘာသ၏
သိဒ္ဓိအောင် ပုတီးစိပ်နည်း

၁။ သိဒ္ဓိဘုဂဝါ အရဟံ၊ ဗုဒ္ဓေါမေ သတ္တပါကာရံ၊
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၂။ သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ၊ ဓမ္မောမေသတ္တပါကာရံ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၃။ သိဒ္ဓိဘုဂဝါ အရဟံ၊ သံသောမေသတ္တပါကာရံ၊
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၎င်း ဂါထာကို ပြီးဆုံးအောင်ရွတ်ဆိုပြီးမှ ပုတီးတလုံးချ)

ယက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ဦးဩဘာသ အမြဲရွတ်ဆိုသောသမ္မုဒ္ဓေ

တဖန် နောက်ထပ်တွေ့ရှိသော သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးမှာ
ယက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး အမြဲရွတ်ဖတ်တော်မူသော
ဂါထာကြီးအဖြစ် အမှတ်အသားများအရ လည်းကောင်း၊ ဆရာ
တော်ကြီး၏ တပည့်သားမြေးများထံမှလည်းကောင်း သိရှိရပါ
သည်။

အဆိုပါဂါထာကြီးမှာ ပါဠိအသုံးအဖွဲ့များအရ အဆင့်
အတန်းမြင့်မားလှသော ဂါထာတော်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ပညာရှင်
များက ဆိုပါသည်။

[၁၉၂]

သမထ ဦးစအောင်မြတ်

အဆိုပါဂါထာတော်ကြီးသည် ရှေးသူဟော်စင်သူတော်မြတ်
တို့ အလေးအမြတ်ထားကာ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြသည်။ ပွင့်လေ
ကန်ပြီးသော မြတ်ဘုရားရှင်တို့အား ကြည်ညိုမြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍
ရှိခိုးပူဇော် ကန်တော့ခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ရှိခိုး
ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ရှင်လှန်းချမ်းမြေ့စွာဖြင့်
နေထိုင်ရပြီး မိမိတို့ ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေး များကို
တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ခံစားရနိုင်သည်ဟု မိန့်ဆိုလေသည်။ မှရင်း
မ္မာ—

ယက်ကန်၊ စင်တော်ငါ့ဆရာတော်
အမြဲရွတ်ဖတ်တော်မူသော
သမ္မုဒ္ဓေကြီးဂါထာ

- (၁) သမ္မုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝိသဉ္ဇာ၊
- ဒွါဒသေ သဟဿဏေ။
- ပဉ္စ သတ သဟဿဏေ၊
- ဂင်္ဂါဝါဠုကာ တိက္ကန္တေ။ ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

[၁၉၃]

(၂) အပ္ပမေယျံ ဇိနုတ္တံရော၊
 အနန္တ နိဗ္ဗာတေ ဇိနေ။
 တေသံ ဓမ္မေစ သံသေစ၊
 အာဒရေန နမာ မဟံ။ ။

(၃) နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊
 ဟိတံ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
 အနေကာ အန္တရာယာပိ၊
 ဝိနယန္တိ အသေသတော။ ။

အနက်မှာ

(၁) အဋ္ဌဝီသံ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓေစ၊ ဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒွါဒသေသဟယကေ၊ တသောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓေစ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စသတသဟယကေ၊ ငါးသိန်းတသောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓေစ၊ ဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂင်္ဂါဝါဠုကခ၊ ဂင်္ဂါမြစ်မှ သဲလုံးမျှကို။ တိက္ကန္တေ၊ လွန်ကုန်ထသော။

(၂) အပ္ပမေယျ ဝိနိတ္တဓရ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ် အောင်ငါးရပ်ဖြင့် လွန်မြတ်တော်မူကုန်ထသော။ အနန္တနိဗ္ဗုတေဇိနေစ၊ ရေတုက်ခြင်းငှာ တိုင်းတာမရှိ၊ နိဗ္ဗုတိသခင် အောင်ပွဲဝင် မြတ်ဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဝင်သွား မြတ်ဘုရားတို့၏။ ဓမ္မေစ၊ ရှေ့နှုတ်တော်မူ ဟောဖော်မြက်ကြား တရားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သံဃေစ၊ တပည့်သာဝက သံဃ်တော်ဟူသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အာဒရေန၊ ရိုသေစွာဖြင့်၊ နမာမိ၊ ဦးနှိုက်ရိုကျိုး ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်မြတ်ဘုရား။

အောင်မြင်ခြင်း ဝ ပါး အချုပ်ဂါထာ

မာရုံ ယက္ခံ ဂဇံ စောရုံ၊
စိဉ္စမာနုဉ္စ သစ္စကံ။
နာဂံ ဗကံ ဇိနိ ဇိနော၊
ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

ယောဇီနော၊ အကြင်ငါးမာရ်ပယ်ဘိ၊ ဂုဏ်သတ္တိကြောင့် ဇိန အမည် ရှေ့ဘွဲ့တော်ချီအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရ်၊ ယူဇနာ တရားငါးဆယ်အံ့ဖွယ်ကြီးဘိ၊ ဂီရိမေခလာ မည်သာ တွင် ခြင်း၊ နတ်ဆင်မင်းထက် စီးနင်းတက်၍၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်၊ ဝဲယံာစိထက် လက်ရုံးတထောင် ဖန်ဆင်း ဆောင်၍ နိုင်အောင်စစ်ထိုးကျော်လွန်တိုးသား၊ ဘန်ခိုးတောက်ပ တေထန်ပြင်း မာရ်နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။

ယက္ခံ၊ စွယ်ရှည်ငေါငေါ မြင်သူမောမျှ နက်ကျောနီကျင်၊ မွေးမွှင်မှတ်ဆိတ် ဖွားရငြိတ်သား လန့်ထိက်ဘယ်သာ ကြီးရော နှင့် သင်္ချာများမြောင် လေးထေခင့်သုံးရာ နှစ်ဆယ်သာအောင် များစွာလူသား၊ နေ့တိုင်းစားသည့် စွမ်းအားကြီးလှ၊ အာဠာဝဏ ယက္ခတွင်ခြင်း ဘီလူးမင်းကိုလည်းကောင်း။

ဂဇံ၊ ဆယ်ခြောက်မောင်းအိုး၊ ဖြိုးဖြိုးပြည့်နှက် သေအရက်ကို တိုက်လျက်ထန်ပြင်း နင်းစိမ့်ရည်မှတ် ဒေဝဒတ်တို့၊ တိုက်လွတ် သောအား၊ ဘုရားမြတ်စွာ ဆွမ်းခံရာ၌ မက်ပါဦးတည် စူးစူး ရည်၍၊ သတ်မည်ကေန် အမြန်ပြေးလာ သံကြိုးကြာနှင့် နာဠာ ဂီရိ မည်ရှိခေါ်တွင် မင်းစီးဆင်ကိုလည်းကောင်း။

စောရံ၊ သုံးယူဇနာရှည်စွာချင့်မွန်း ခရီးလမ်းကို မပန်းမဟိုက် မုရိုက်လျှင်ပြင်း တ်ဟုန်ခြင်းဖြင့် ပြေးနင်းစွမ်းနိုင် ပြိုင်သူဘက် ရှား လူအများကို လှံခေးစွဲတာ ဖမ်းသတ်ခါလျှင် ယူခါလက် ညှိုး ကြိုးဖြင့်သိရုံး ပန်းကုံးအသွင်၊ လည်ဝယ်ဆင်သောကြောင့် အင်္ဂုလိမာလ မည်ရတွင်ပြီး သူခိုးကြီးကိုလည်းကောင်း။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိပ်နည်း

စိဉ္စမာနုဉ္စ၊ ပရိသတ်အား မြတ်ဘုရားလျှင် တရားဟောကာ၊
နေ့စဉ်ခါ၌ သေချာပြေပြစ် ပတ်ရစ်ဖွဲ့နှောင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍
ဘုန်းခေါင်လူဖျား ကျွန်ုပ်အားကို ပြစ်မှားပြီးကာ ဘယ်
ကြောင့်သာလျှင် အိမ်ရာမပြင် သူတော်စင်သို့ မမြင်သောထွေ၊
ဣန္ဒြေနှင့် နေသနည်းဟု အမှုဖေရှာ စွပ်စွဲလာသော စိဉ္စမာမည်
ထုတ် မိန်းမယုတ်ကိုလည်းကောင်း။

သစ္စကံ၊ ဝါဒတထောင် အာဂုံဆောင်၍ ဂုဏ်ရောင်လွှားပ
မိုက်မာနုကြောင့်၊ အနိစ္စ အနုတ္တ သင်္ခါရကို၊ နိစ္စအတ္တာထင်၍သာ
လျှင် မြတ်စွာရှင်စော တရားဟောလည်းသဘောမကျ၊ မှားလေစွ
ဟု ရှုတ်ချခါခါ ပြစ်တင်လာသော မိစ္ဆာယူကြိုက် ပရေဗိုဇ်သစ္စက
ကိုဋုန္တကိုလည်းကောင်း။

နာဂံ၊ လေးလျှံ ရောင်စို တောင်မြင့်မိုရ်ကို ကိုယ်ဖြင့်ခုနှစ်ထပ်
ရစ်ပတ်ကာလွမ်း တတ်နိုင်စွမ်းသား ကြမ်းတမ်းခက်ထန် မျက်
စောင်းမာန်နှင့် ငဠမံအလိန္ဒ နေသမျှတလွှား နတ်နဂါး
တို့ကို ပိုင်ကားစိုးရ တန်ခိုးပသည် ပနန္ဒတိုင်ခြင်း နဂါးမင်းကို
လည်းကောင်း။

ဗကံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ များတိအယူ မိစ္ဆာဟူသား ဘူဇကာမြေ
ကိုက်လေတုံလတ် အာဘဿရာ ဗြဟ္မာခပင်း တုံဝပ်ခြင်းနှင့်
ကြီးမင်းတေဇ တန်ခိုးပသား၊ ဗကမည်သာ ထိုဗြဟ္မာကိုလည်း
ကောင်း။

[၁၉၈]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

အံဇိနိ၊ တနံခိုးဉာဏ်ရှိနိ ဝရဇိနိစက်မြတ် အရာလွတ်ဖြင့်၊ မချွတ်
 အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ ထိုသို့အောင်ခြင်း၊ တဆူး
 မင်း၏ ထွန်းဝင်းတေဇော် အာနုဘော်တော်ဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ ရောဂါဘေးဒဏ် ရန်မာရ်ခပင်း စိုးရိမ်ခြင်းကို
 နှိမ်နင်းအောင်တတ် ကောင်းမြတ်လှစွာ မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
 စင်စစ်မသွေဖြစ်ပါစေသတည်း။

အရဟံ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ကွန်ချာကြီး

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
သုဂတော၊ သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ၊ လောကဝိဒ္ဓံ
 သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
 လောကဝိဒ္ဓံ သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝံ
 မနုဿာနံ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
 လောကဝိဒ္ဓံ သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓေါ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ လောကဝိဒ္ဓံ သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏ
 သမ္ပန္နော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိန်နည်း

[၂၀၁]

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ
 ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ ဗုဒ္ဓေါ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
 အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ လောကဝိဒ္ဓ
 သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ
 ဘဂဝါ အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

အရဟံ ဘဂဝါ ဗုဒ္ဓေါ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
 အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ လောကဝိဒ္ဓ
 သုဂတော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 အရဟံ။ (ပုတီးတလုံးချ)

.....

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကြီး

တရားရှစ်နဂင်း ပုတီးစိပ်နည်း

- ၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၄။ သုဂတော
- ၅။ လောကဝိဒ္ဓု
- ၆။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ
- ၇။ သတ္တံဒေဝမနုဿာနံ
- ၈။ ဗုဒ္ဓေါ
- ၉။ ဘဂဝါ (အနုလောမ)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိန်နည်း

- ၂၅။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၂၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၂၇။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော (အနံ)

- ၂၈။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၂၉။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၀။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)

- ၃၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ
- ၃၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၃၄။ သုဂတော (အနံ)

- ၃၅။ သုဂတော
- ၃၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၃၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၈။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)

[၂၀၄]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

- ၁၀။ ဘဂဝါ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၁၁။ ဗုဒ္ဓေါ
- ၁၂။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
- ၁၃။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသုခရထိ
- ၁၄။ လောကဝိဒ္ဓ
- ၁၅။ သုဂတော
- ၁၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၁၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၁၈။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ(ပဋိလောမ)
- ၁၉။ ဣတိပိသောဘဂဝါ အရဟံ (အနု)
- ၂၀။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ(ပဋိ)

- ၂၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ
- ၂၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ (အနု)

- ၂၃။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၂၄။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိန်နည်း

- ၂၅။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတလုံးချ)
- ၂၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၂၇။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော (အနံ)

- ၂၈။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၂၉။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၀။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)

- ၃၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ
- ၃၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၃၄။ သုဂတော (အနံ)

- ၃၅။ သုဂတော
- ၃၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၃၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၃၈။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)

[၂၀၆]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

- ၃၉။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ (ပုတီးတိလုးချ)
- ၄၀။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၄၁။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၄၂။ သုဂတော
- ၄၃။ လောကဝိဒ္ဓံ (အနု)

- ၄၄။ လောကဝိဒ္ဓံ
- ၄၅။ သုဂတော
- ၄၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၄၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၄၈။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)

- ၄၉။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ
- ၅၀။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၅၁။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ၅၂။ သုဂတော
- ၅၃။ လောကဝိဒ္ဓံ
- ၅၄။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိံ (အနု)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုဒ်စိန်နည်း

၅၅။	အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ	(ပုတီးတလုံးချ)
၅၆။	လောကဝိဒ္ဓ	။
၅၇။	သုဂတော	။
၅၈။	ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော	။
၅၉။	သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	။
၆၀။	အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ)	။

၆၁။	ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ	။
၆၂။	သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	။
၆၃။	ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော	။
၆၄။	သုဂတော	။
၆၅။	လောကဝိဒ္ဓ	။
၆၆။	အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ	။
၆၇။	သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ (အနု)	။

၆၈။	သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ	။
၆၉။	အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ	။
၇၀။	လောကဝိဒ္ဓ	။
၇၁။	သုဂတော	။

[၂၀၈]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

- ၇၂။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော (ပုတီးတလုံးချ)
- ၇၃။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၇၄။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ) ။

- ၇၅။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ ။
- ၇၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၇၇။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော ။
- ၇၈။ သုဂတော ။
- ၇၉။ လောကဝိဒ္ဓ ။
- ၈၀။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ။
- ၈၁။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
- ၈၂။ ဗုဒ္ဓေါ (အနု) ။

- ၈၃။ ဗုဒ္ဓေါ ။
- ၈၄။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
- ၈၅။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ။
- ၈၆။ လောကဝိဒ္ဓ ။
- ၈၇။ သုဂတော ။
- ၈၈။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော ။

မုဒ္ဒရုဏ်တေဉ်ပုတီးစိပ်နည်း

၈၉။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ (ပုတီးတလုံးချ)
 ၉၀။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂဝါ (ပဋိ) ။

၉၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ ။
 ၉၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ။
 ၉၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ။
 ၉၄။ သုဂတော ။
 ၉၅။ လောကဝိဒ္ဓံ ။
 ၉၆။ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ။
 ၉၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
 ၉၈။ ဗုဒ္ဓေါ ။
 ၉၉။ ဘဂဝါ (အနံ) ။

၁၀၀။ ဘဂဝါ ။
 ၁၀၁။ ဗုဒ္ဓေါ ။
 ၁၀၂။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ။
 ၁၀၃။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ။

[၂၁၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

၁၀၄။ လောကဝိဒ္ဓ

(ပုတီးတ်လုံးချ)

၁၀၅။ ဆုဂတော

။

၁၀၆။ ပိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော

။

၁၀၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

။

၁၀၈။ အရဟံ ဣတိပိ သောဘဂေါ (ပဋိ)

။

ဂုဏ်တော် ကိုးပါး

ရှိခိုး ဆုတောင်း ပုတီးစိပ်နည်း

သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ၊ အရဟံဝတ
သောဘဂဝါ၊ အရဟံ သရဏံ ဂစ္ဆေမိ၊
အရဟံ သိရသာနမာမိ၊ အရဟံ မေ ဟဒယေ
ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

[၂၁၂]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သောဘဂဝါ၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သိရသာ
နမာမိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ ဟဒယေ ဌာတု။ (ပုတီးတလုံး)

သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဝတ သောဘဂဝါ၊ ဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပန္နံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ
သရဏံ သိရသာ နမာမိ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
မေ ဟဒယေ ဌာတု။ (ပုတီးတလုံး)

သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော၊ သုဂတော
ဝတ သောဘဂဝါ၊ သုဂတံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သုဂတံ သိရသာ နမာမိ၊ သုဂတော မေ
ဟဒယေ ဌာတု။ (ပုတီးတလုံး)

သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓု၊ လောကဝိဒ္ဓု
ဝတ သောဘဂဝါ၊ လောကဝိဒ္ဓံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ လောကဝိဒ္ဓံ သရဏံ သိရသာ နမာမိ၊
လောကဝိဒ္ဓု မေ ဟဒယေ ဌာတု။ (ပုတီးတလုံး)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း

[၂၁၃]

သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရော ပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ဝတ
သောဘဂဝါ၊ အနုတ္တရံပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အနုတ္တရံ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
သိရသာ နမာမိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝိမနုဿာနံ၊
သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဝတ သောဘဂဝါ၊
သတ္တာ ဒေဝိ မနုဿာနံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ သရဏံ သိရသာ
နမာမိ၊ သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ မေ ဟဒယေ
ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဝတ
သောဘဂဝါ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ သိရသာ နမာမိ၊
ဗုဒ္ဓေါ မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ ဝတ
သောဘဂဝါ၊ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဘဂဝန္တံ သရဏံ သိရသာ နမာမိ၊ ဘဂဝါ
မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

[၂၁၄]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

အထက်ပါ ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းကိုလည်း တပုဒ် ပုတီး
တလုံးချ၍လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် ရှုတ်ဆို၍ လည်းကောင်း၊
စိတ်ဖြင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း အလိုရှိသည့်အတိုင်း
သူပြတ်အပေါင်းတို့ ပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြပါသည်။

အရှားဂုဏ်တော် ၆ ပါး

ရှိခိုး ဆုတောင်း ပုတီးစိပ်နည်း

သုက္ခာတော အဂတော ဓမ္မော၊ ဘုဂတော
ဓမ္မော ဝိတ သုက္ခာတော၊ သုက္ခာတံ အဂတော
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သုက္ခာတံ ဘုဂတော ဓမ္မံ
သိရသာ နမာမိ၊ သုက္ခာတော အဂတော
ဓမ္မော မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

[၂၁၆]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

သန္တတိန္ဒြေကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော ဘဂဝတာ
ဓမ္မော ဝတ သန္တတိန္ဒြေကော၊ သန္တတိန္ဒြေကံ ဘဂဝတာ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သန္တတိန္ဒြေကံ ဘဂဝတာ
ဓမ္မံ သိရဿ နမာမိ၊ သန္တတိန္ဒြေကော ဘဂဝတာ
ဓမ္မော မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

အကာလိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ ဘဂဝတာ
ဓမ္မော ဝတ အကာလိကော၊ အကာလိကံ
ဘဂဝတာ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အကာလိကံ
ဘဂဝတာ ဓမ္မံ သိရဿ နမာမိ၊
အကာလိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော မေ
ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

ဟေပဿိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ ဘဂဝတာ
ဓမ္မော ဝတ ဟေပဿိကော၊ ဟေပဿိကံ
ဘဂဝတာ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဟေပဿိကံ
ဘဂဝတာ ဓမ္မံ သိရဿ နမာမိ၊ ဟေပဿိကော
ဘဂဝတာ ဓမ္မော မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

ဩပနေယျိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊
ဘဂဝတာ ဓမ္မော ဝတ ဩပနေယျိကော၊
ဩပနေယျိကံ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ ဩပနေယျိကံ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ
သိရဿ နမာမိ၊ ဩပနေယျိကော ဘဂဝတာ
ဓမ္မော မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုတီးစိန်နည်း

[၂၁၇]

ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒိတဗျော ဝိညုဟိ ဘဂဝတာ
 ဓမ္မော၊ ဘဂဝတာ ဓမ္မော ဝတ ပစ္စုပ္ပန်
 ဝေဒိတဗျော ဝိညုဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒိတဗျ
 ဝိညုဟိ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒိတဗျံ ဝိညုဟိ ဘဂဝတာ
 ဓမ္မံ သိရဿာ နမာမိ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒိတဗျော
 ဝိညုဟိ ဘဂဝတာ ဓမ္မော မေ ဟဒယေ
 ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

အထက်ပါ တရားဂုဏ်တော် ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းကိုလည်း
 အလိုရှိသည့်အတိုင်း ပွားများ အားထုတ်နိုင်ပါသည်။

သံဃာ့ဂုဏ်တော် ကိုးပါး

ရှိခိုး ဆုတောင်း ပုတီးစိပ်နည်း

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဝတ သုပ္ပဋိပန္နော၊
 သုပ္ပဋိပန္နံ ဘဂဝတော သာဝက သံဃံ
 သဏ္ဍိကဓာမိသုပ္ပဋိပန္နံ ဘဂဝတော သာဝက
 သံဃံ သိရိသာ နမာမိသုပ္ပဋိပန္နံ ဘဂဝတော
 သာဝကသံဃော မေ ဟဒေယ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

[၅၅၀]

သမထ ဦးအောင်မြတ်

ဥဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ဝတ
ဥဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎်၊ ဥဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော သာဝက
သံဃာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဥဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော
သာဝကသံဃာ သိရသာ နမာမိ၊ ဥဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎်
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော မေ ဟဒယေ
ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

ဉာယပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ဝတ
ဉာယပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎်၊ ဉာယပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော
သာဝကသံဃာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဉာယပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎်
ဘဂဝတော သာဝကသံဃာ သိရသာ နမာမိ၊
ဉာယပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော သာဝကသံဃော
မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလုံး)

သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော၊ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ဝတ
သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎်၊ သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎် ဘဂဝတော
သာဝက သံဃာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်နွေ့၎်
ဘဂဝတော သာဝက သံဃာ သိရသာ နမာမိ၊

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပုထိုးစိင်နည်း

[၂၂၁]

သာမိစိပုဋ်ပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော
မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတုလုံး)

အာဟုနေယျော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော့ ဝတံ အာဟု
နေယျော၊ အာဟုနေယျံ ဘဂဝတော သာဝက
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အာဟုနေယျံ ဘဂဝတော
သာဝကသံဃံ သိရသာ နမာမိ၊ အာဟုနေယျော
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော့မေ ဟဒယေ ဌာတု။ (ပုတီးတုလုံး)

ပါဟုနေယျော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဝတံ ပါဟု
နေယျော၊ ပါဟုနေယျံ ဘဂဝတော သာဝက
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ပါဟုနေယျံ ဘဂဝတော
သာဝကသံဃံ သိရသာ နမာမိ၊ ပါဟုနေယျော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော့ မေ ဟဒယေ
ဌာတု။ (ပုတီးတုလုံး)

ဒက္ခိဏေယျော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ဝတံ ဒက္ခိ
ဏေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျံ ဘဂဝတော သာဝက

[၂၂၂]

သမထ ဦးအောင်မြန်

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိဒက္ခိဏေယျံ ဘဂဝတော
သာဝကသံဃံ သိရသာ နမာမိဒက္ခိဏေယျော
ဘဂဝတော သဒဝကသံဃော မေ ဟဒယေ
ဌာတု။

(ပုတီးတလို့း)

အဉ္ဇလီကရဏီယော ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော၊ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ဝတ
အဉ္ဇလီကရဏီယော၊အဉ္ဇလီကရဏီယံ ဘဂဝတော
သုဒဝဏသံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အဉ္ဇလီကရဏီယံ
ဘဂဝတော သာဝကသံဃံ သိရသာ နမာမိ၊
အဉ္ဇလီကရဏီယော ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော မေ ဟဒယေ ဌာတု။

(ပုတီးတလို့း)

အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တံ လောကဿ ဘဂဝတော
သာဝကသံဃော၊ဘဂဝတော သာဝကသံဃော
ဝတ အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တံ လောကဿ၊
အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တံ လောကဿ ဘဂဝတော
သာဝက သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ အနုတ္တရံ

ပုဒ္ဂိုလ်တော်ပုဒ်တော်

[၂၂၃]

ပုညဓေတ္တိ လောကဿ ဘဂဝတော သာဝက
သံဃံ သိရိသာ နမာမိ၊ အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တိ
လောကဿ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော
မေ ဟန္တယေ ဌာတု။

(ပုဒ်တော်)

အထက်ပါ သံဃာ့ဂုဏ်တော်ရှိခိုး ဆုတောင်း ကိုလည်း
အလိုရှိသည့်အတိုင်း ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပါသည်။

(သမထ) ဦးအောင်မြတ် ထုတ်ဝေပြီးသောစာအုပ်များ

- ၁။ ကိုယ်တွေ့ သမထ ကျင့်နည်း
- ၂။ သမထ၏ အကျိုးအကြောင်းများ
- ၃။ မဟာဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာစိုရ် ဘိုးမင်းခေါင် အတ္ထုပ္ပတ္တိ
- ၄။ ကိုယ်တွေ့ သမထကျင့်နည်း (ဒုတိယ အကြိမ်)
- ၅။ အဖြူတစက် အမဲတရာ
- ၆။ (သမထ) မျက်လုံး
- ၇။ တတိယမျက်လုံးပိုင်ရှင် (ခရား၏ မြန်မာပြန်)
- ၈။ သမထအာရုံ
- ၉။ ကိုယ်တွေ့ သမထကျင့်နည်း (ဒုတိယတွဲ)
- ၁၀။ ကိုယ်တွေ့ ပုတီးစိပ်နည်းနှင့် သမထ ကျင့်နည်းတို့ အကျိုးကျေးဇူး
- ၁၁။ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း
- ၁၂။ သမထလမ်းနှင့် အဓိဋ္ဌာန်စခန်း
- ၁၃။ တန်ခိုးထက်မြက်သည့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်နည်း
- ၁၄။ ဗုဒ္ဓ၏အာနာပါန ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်နည်း